

občinski poročevalec

Glasilo občine Domžale

Hvala lepa občinski naši upravi vaši je res edino oni nebdó šafali tam pa tam bom kerega zbrau ke da šaf-lau. In tu bomo naredle kaj ste dobri obrtniki bom naredu tovarno krampof in lo-pat. To bomo prodajali po celi Sloveniji ...

Ivan Kramberger
predsedniški
kandidat na
predvolilni
predstavitvi
3. marca 1990
v Domžalah

aktualno

Pa vendarle tudi turizem ...

(izvršni svet — premiki tudi v turizmu)

Področju turizma smo v naši občini v preteklih obdobjih namenili premalo skrbi, še zlasti če upoštevamo vrsto dejavnikov, ki jih imamo, pa jih nismo znali dovolj izkoristiti.

1. marca 1990 pa je bila na delovnem obisku v naši občini tov. Bogomila Mitič, predsednica Republiškega komiteja za turizem s sodelavcem, katerima je IS SO Domžale predstavil večletne aktivnosti na področju priprave na gradnjo turistično športnih kapacitet ter tistih spremljajočih objektov, ki se tesno vežejo na pospeševanje turizma.

Delež turizma in gostinstva v družbenem proizvodu v Sloveniji znaša po statističnih podatkih ca. 2,9 odstotkov, v družbenem proizvodu občine pa je udeležen z 1,7 odstotka. V naši občini je potrebno upoštevati sorazmerno veliko udeležbo zasebnega sektorja v gostinstvu, ki je od 56 odstotkov v letu 1965 narasel na 79 odstotkov v letu 1988, medtem ko je slovensko povprečje 60 odstotkov.

Za hotelsko-poslovni kare v centru Domžal je Razvojni center Celje za naročnike Pionir Novo mesto, Intertrade Ljubljana, Razvojni zavod Domžale pripravil nov predinvesticijski program, intenzivno pa potekajo tudi razgovori z vrsto tujih partnerjev, ki so zainteresirani bodisi za realizacijo hotelsko-poslovnega programa ali pa celo izključno trgovsko-poslovnega programa. V prejšnjih obdobjih je kot ovira nastopala zakonodaja s področja tujih sovlaganj, danes pa je za tuja sovlaganja glavna ovira trenutna politična situacija v naši državi.

Neketera razmišljanja in razgovori tečejo tudi v zvezi s preureditvijo bivšega samskega doma v Domžalah, v katerega prostorih naj bi dobili ustrezne hotelsko-prenočitvene kapacitete, ki bi pokrile potrebe naše in sosednjih občin. Realizacija te ideje je seveda odvisna od lastnikov objekta — Papičnice Količevce, Heliosa, Komunalnega podjetja, Slovenija-

lesa in IMP-ja, pa tudi od potencialnega nosilca te akcije.

Precej naporov vlagamo tudi v projekt GRAD KRUMPERK. IS SO si je prizadeval za animacijo gospodarstva tako v naši občini, kot širše v Sloveniji (Slovenijales in druga podjetja), vendar za dokončno zaščito gradu pred propadanjem ni bilo mogoče zagotoviti sredstev iz domače akumulacije. Zato smo v sodelovanju s Slovenijalesom in Razvojnem zavodom Domžale pripravili predstavitveno dokumentacijo v slovenski in angleški verziji s ciljem: animirati zlasti tuje partnerje. Teh je bilo več, med najresnejšimi pa nemški partner, ki razvija tudi projekt gradu Mokrice pri Brežicah, in ameriški partner »G-Square« iz New Yorka. Tako je bil 21. 6. 1989 podpisan protokol z ameriškim partnerjem, v katerem je bilo ob strokovni pomoči pravne službe LB — Združene banke dogovorjeno, da naj bi občina Domžale vstopila v joint-venture z gradom Krumperk in cca 7 ha zemljišča, kar naj bi

tuji partner pretvoril v hotelske kapacitete. Dne 26. 2. 1990 pa je bil podpisan dodatek k protokolu, v katerem je bila dogovorjena razširitev programa še na golf program in dodatnih cca 120 ha zemljišč, ki so v pretežni meri v lasti Biotehnične fakultete in Agroemone Domžale, ki sta bila tudi soppisnika aneksa. V protokolu in dodatku je opredeljeno, da mora do končne odločitve in do eventualnega pričetka projekta priti najkasneje do 31. 12. 1990.

Na podlagi obiskov in dela večjih vrhunskih strokovnjakov (tako za področje hotelirstva kot golfa — na obisku je bil svetovno priznani strokovnjak za golf s številnimi referencami) je tuji partner 21. 2. 1990 pripravil informacijo za javnost, v katerem javno naznanja načrte firm »G-square« in občine Domžale za realizacijo novega golf centra na Krumperku, ki naj bi bil na najvišjem nivoju, vključen pa tudi v priznano verigo »RELAIS AND CHATEAUX«. V sklopu kompleksa ima ustrezno mesto tudi Konjerejski center Krumperk, ki bo s svojo dejavnostjo bogato popestril ponudbo, saj sta konjeniški šport in golf komplementarna športa. Nadaljnji razgovori z ameriškim partnerjem bodo potekali še v marcu 1990.

Tudi posebna študija, katero smo ločeno izdelali, kaže, da so dani izrazito dobri terenski pogoji za izvedbo golf igrišča, pa tudi naša ocena trga, upoštevajoč trend razvoja golf športa v svetu, govori o upravičenosti naložbe v samo golf igrišče (čeprav pred propadanjem). Menimo, da smo glede na načrtno akcijo in izkušnje zadnjih dveh, treh let na področju tenisa (številna odprta teniška igrišča, pokrita hala v Domžalah, teniška in squash hala v Mengšu ob tujem sovlaganju, gradnja teniškega centra v športnem parku v Domža-

lah, pridobitev prvega ATP — profesionalnega teniškega turnirja v Jugoslaviji, že uspela organizacija ALPE-Jadran turnirja v domžalski hali), v stanju tudi na področju golfa realizirati zastavljene cilje.

Iz vsega navedenega sledi, da si bo občina Domžale tudi v naslednjem srednjeročnem obdobju prizadevala za popestritev turistično-športne ponudbe kot tudi za realizacijo prenočitvenih kapacitet, prav tako pa rešiti grad Krumperk z ustreznimi vlaganji pred fizičnim propadom. V primeru uspele realizacije rešitve gradu Krumperk pa bo to dobra osnova za reševanje še vrste drugih objektov kulturne dediščine.

Glede na dosežanje bogate izkušnje, ki smo jih pridobili v zadnjih letih, relativno ugodne zakonodaje ter v primeru stabiliziranja politične situacije obstajajo rešene možnosti za uresničitev zastavljenih ciljev.

V današnji številki berite:

- Kandidati posameznih strank za volitve se predstavijo
- Srečanje na Limbarski gori
- Mag. Ervin A. Schwarzbarte se predstavlja
- Za moderno in učinkovito upravo

Simbol.

NEAVTORIZIRANI (PROST) PREVOD TEKSTA, KI GA JE 12. 2. 1990 ZA JAVNOST PRIPRAVIL AMERIŠKI PARTNER »G — SQUARE« Z NASLOVOM:

»Luksuzni turizem prihaja v Jugoslavijo«

»G — square, inc. New York — razvojna firma in občina Domžale oznanjata načrte za razvoj novega golf centra grad Krumperk.

Grad Krumperk bo kmalu nudil gostom vse najboljše in izredno gostoljublje. Ta zgodovinsko pomemben grad datira iz leta 1580 in je dvignjen nad rodovitnim Domžalsko-Mengeškim poljem ter je z njega čudovit razgled na Kamniške alpe. Kmalu bo grad Krumperk spremenjen v prvi jugoslovanski hotel res svetovnega razreda. Ta kompleks bo zajemal poleg gradu Krumperk golf igrišče z 21 luknjami primerne za zahtevna tekmovanja, klubsko hišo, prostore, primerne za konference, 125 hotelskih sob in druge spremljajoče objekte na 120 ha prečudovite pokrajine.

Grad Krumperk je izredno posrečeno lociran 15 minut iz Ljubljane, glavnega mesta Slovenije in blizu mednarodnega letališča. Projekt vreden 40 milijonov ameriških dolarjev naj bi začel v letu 1993.

Glen Hodges, direktor »G — square« je dejal: »sedanji jugoslovanski premiki proti tržno usmerjeni ekonomiji, nova zakonodaja na področju tujih vlaganj in konvertibilni dinar so povzročili, da je Jugoslavija postala zelo privlačna dežela za tuja vlaganja.«

Gospa Linda Cimperman, predsednica firme C. T. D., ameriške promocijske in konzultantske firme s sedežem v Ljubljani, ki je tudi navezala stike med partnerjema pri projektu gradu Krumperk, pa je izjavila: »jugoslovanski partner v skupni naložbi (joint — venture) občina Domžale ima največje število uspešnih privatnih podjetij in obratov v zasebnem sektorju.« G — square predvideva, da bo grad Krumperk povezan z »relais and chateaux«, prestižno francosko marketinško organizacijo, ki navezuje nekaj najboljših hotelov na svetu. Grad Krumperk bo prvi projekt v nizu starinskih luksuznih objektov v Sloveniji in vzdolž čudovite jadranske obale, ki jih razvija firma »G — square«.

Volčji čas...

Homo homini — lupus

(Človek človeku volk) so znali povedati že stari Latinci, kadar so želeli poudarjati patološko izkrivljenost ravnanj človeka do sočloveka. Zakaj je ravno volk prevzel breme hude prispeodobne o zlu, je težko reči: morda oziroma skoraj gotovo, da zaradi krvočnosti, zverske lakotnosti, nagona pobijati se — celo medsebojno.

Po klicu usode smo postavljeni, na srečo ali nesrečo v ta čas; edini čas, ki nam ga je dano živeti. Volčji čas, ko tisto iz pregovora na začetku doživljamo vsi.

Je to štirideset in večletno življenje v »sreči«, ki to gotovo ni bila, deklarirati pa smo to življenje kot »srečo« vendarle morali; ker nismo mogli in upali temu življenju reči drugače.

Iz grobov mrtvi ne morejo spregovoriti, posebej ne o »sreči«, ki so jo živeli. Tudi krivci tistih, ki so za zmeraj onemeli, sedanja poravnava, sprava ali kot je slišati iz republiške prestolnice — umiritev ne bo zmogla izničiti v narodovem spominu. Zagotovo ne! Še več!! Stopnjuje se nekoč pred pet in več desetletij že doživeto sovraštvo, medstrankarska mržnja, sovraštvo tistih, ki bi vsi od prvega do zadnjega so se postavili v vrsto, in bi sedaj radi segli po oblasti. Stari oblastniki in novi pretendenti. Premajhen narod smo, da bi se smelo vnovič razbohotiti sovraštvo, to

najbolj zavrženo izmed vseh čustev. Od tistega v politiki spočetega in iz sovraštva izgovorjenega preklestva Levstiku: »Pogine naj pes«, do Prešernovega fatalnega krika: Slovenec že mori Slovenca brata ... se pne lok naše zgodovinske nezmožnosti, da bi se povzpeli iz nevrotične in patološke obsedenosti sovražiti: ... tudi ali predvsem medsebojno. Ničesar, kar je v zgodovini človeštva nastalo lepega in vrednega na kateremkoli področju človeških dejavnosti, ničesar od tega ni bilo posledica ali rezultat sovraštva. Tudi mi, ki nas vse bolj prevzema to zavrženo čustvo, kot bi se napajali na njem, kot da se tudi naša življenja, naša moč preživeti volčje čase generira iz njega — sovraštva. Vse bolj in čedalje več nas je, saj je neke tu blizu, pravzaprav ob nas — sovražnik. Če je realen in obstojen, tak kot je v nasprotovanju naše politike, idealov in ciljev, ki smo si jih v boju za oblast postavili, je dobro. Če ga ni, si ga pač izmisli; čimbolj ga bomo sovražili, tem večja bo naša udarna moč, tem večja bo naša politična prodornost ... O, volčji časi, prekleti časi ... Pa naj vendar vsem, ki so »ošpičili« bojna kopja in izostrili svoj srepeči pogled v sovražnika, ki očitno sploh ni treba, da je od tam doli preko kolpe, povem: verjamem z mnogimi, ki nas ni malo, v ideale, ki jih današnja aktualna politika, brezkompromisen strankarski boj daje na čevlji: verjamem in upam v uresničitev edine prave možnosti, ki se — četudi se tačas bliskajo noži in tulijo volkovi sovraštva, mora iziti v rešitev: Verjamem, srčno verjamem vanjo:

Otrok, kar ima Slava, vsi naj si v roke sežejo ...

Matjaž Brojan

Socialistična zveza Slovenije je na kandidacijski konferenci določila kandidate za družbenopolitični zbor skupščine SR Slovenije

V volilni enoti št. 2 bomo volilci v domžalski občini lahko oddali svoj glas na naslednjo listo:

1. Tone JEROVŠEK, roj. 24. 12. 1941, Trzin, Rakefova 30, Domžale, dipl. pravnik, magister pravnih ved, predsednik Zakonodajno-pravne komisije Skupščine SR Slovenije
2. dr. Andrej OCVRK, roj. 30. 11. 1942, Ljubljana, Novo Polje C XV/31, Ljubljana Moste-Polje, dr. kemijskih znanosti, Petrol Commerce Ljubljana
3. dr. Rajko ŠUGMAN, roj. 29. 3. 1935, Ljubljana, Livarska 14, Ljubljana-Bežigrad, doktor kinezioloških znanosti, izredni profesor na Fakulteti za telesno kulturo Univerze v Ljubljani
4. Vida BOGATAJ, roj. 7. 6. 1938, Ljubljana, Novo Polje C VII/2, Ljubljana Moste-Polje, profesor, ZGP Ljubljana
5. Vanda REBOLJ, roj. 10. 1947, Kamnik, Kettejeva 4, Kamnik, profesor pedagogike, Srednja šola ekonomske in naravoslovno-matematične usmeritve Rudolf Maister Kamnik
6. Janko SARADJEN, roj. 25. 1. 1943, Ljubljana, Dalmatinova 10, Ljubljana Center, dipl. pravnik, novinar Radio Ljubljana
7. Slavko RAKOVEC, roj. 8. 4. 1956, Jevnica 35, Litija, geodet, Skupščina občine Litija- tajnik Odbora za izvajanje kmetijske zemljiške politike v občini

Nosilec liste je naš občan **TONE JEROVŠEK** iz Trzina. Objavljamo del njegovega odmevnega predvolilnega nastopa.

Stranke na Slovenskem so stare komaj nekaj tednov. Zato je odločitev za eno od njih stvar preudarnega premisleka in človeškega hotenja pridružiti se tisti skupini, ki bo lahko moralno opravičila svojo zamisel o prenovi družbe. Po takem premisleku se zdaj že zavestno prištevam v veliko evropsko mišljensko skupino socialistov, vendar se kljub temu ne zavzemam za velike ideje. Tudi ideja socializma, kot jo dojemajo naši ljudje je zlorabljen in kompromitiran. Na njenih ruševinah ni mogoče graditi naprej. Tega se moramo zavedati. Zato moramo kritično ovrednotiti preteklost, da bi ljudje verjeli, da mislimo ustvarjati drugačno prihodnost. Vsa gibanja, ki so si za cilj postavljala velike ideje, te pa so težko uresničljive, so zapadla v totalitarizem. Ljudje so se v imenu njih morali odpovedati tradicionalnim vrednotam, mišljenjski svobodi in duhovni pripadnosti. V družbi, v kateri je za drugače misleče, edina pravica strah, ni mogoče doseči pravega oziroma nobenega cilja. Tudi pri nas za mnoge ni bilo drugače.

V imenu idej je bila tudi narodna bit močno prizadeta. V imenu ideologije smo bili izrazito Slovenci in pripadniki italijanske in madžarske narodnosti iztrgani iz velikega evropskega duhovnega prostora, ki mu pripadamo. Duševna revščina nosilcev teh idej je Slovencev vzela praznike in običaje, po katerih smo se razpoznavno ločili od drugih južnoslovanskih narodov. Začel se je celo proces nastajanja enega samega jugoslovanskega naroda.

No, ne bom več našteval dosežkov brezumja, ki so se rodili zaradi in v imenu velikih idej. To sem storil samo zato, da bi ljudem bilo jasno, da ambicija socialistov ni valorizirati preteklost, pač pa graditi evropsko prenovljeno prihodnost. Moj prvi cilj in obljuba volilcem je: sem zoper velike ideje, ki bi ljudem še kdaj vzele človeško dostojanstvo, mišljensko svobodo, duhovno in versko pripadnost ter z delom pridobljeno premoženje. Ljudje drugačnega prepričanja niso moji sovražniki, pač pa nasprotniki, ki me opozarjajo, da to, kar delam, morda ni prav. Sem pa tudi zoper karizmatične voditelje, ki nas peljejo v svetlo prihodnost in zoper armade, ki varujejo ideologijo, ne pa države in svojega ljudstva.

In za kaj se zavzemam. Predvsem za ohranitev narodove identitete, za gospodarsko samostojnost Slovenije in za demokracijo. To so tri vrednote, brez katerih ni sožitja svobode in napredka. Narod brez identitete je mrtev narod. Narodove identitete lahko ohranimo le v suvereni slovenski državi, tesno povezani z Italijani in Madžari, ki ne bo dovoljevala več sramotitve narodovega ponosa in ki ne bo več pripravljena poslušati iz Jugoslavije, kaj je Slovincem dovoljeno in kaj ne.

Uresničitev teh treh ciljev je pogoj za kakršnokoli prenovi družbe. Te cilje pa je mogoče doseči le v pravni državi, ki si ne bo izmišljala novih, pač pa bo prevzela znane evropske standarde civilne družbe. Temelj teh pravic naj bo nova slovenska ustava, kot izraz uveljavljene nacionalne samoodločbe in zakonodaja, kot njen izraz.

Za te cilje sem se zavzemal vselej in povsod. V tem mandatu, ki je moj prvi mandat, ko se ne ukvarjam več samo in izključno s pravno stroko, pač pa tudi s politiko, poskušam cilje, ki sem jih našteval, tudi udejanjati. Zlasti sem se za te cilje zavzemal kot član ustavne komisije, kot član komisije, ki še vedno proučuje sojenje četverici v Ljubljani, v Zakonodajno-pravni komisiji in kot vodja skupine delegatov slovenske skupščine, ki je predložila v sprejem skupščini volilno zakonodajo in zakon o političnem združevanju. Ta nam je tudi formalno-pravno omogočil, da to kar delamo danes in tu, že predstavljamo našo politično svobodo, s katero smo Slovenci že v Evropi. Zato mi socialisti nimamo več maksime Evropa zdaj, pač pa Evropa jutri.

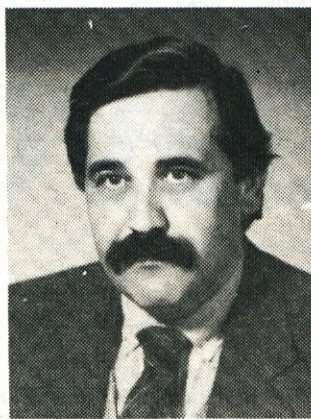
JERNEJ LENIČ

roj. 23. 4. 1947, diplomirani veterinar, pomočnik direktorja Republiške veterinarske uprave Vir, Sončna 4

Pri svojem dosedanjem poklicnem delu in v krajevni skupnosti ter občini zlasti na področju vzgoje in izobraževanja in varstva okolja sem spoznal, da brez sočloveka in sodelavca, brez dogovarjanja in usklajevanja različnih pogledov, želja in možnosti ter obilo strpnosti v dialogih ni možno doseči dobrih rezultatov.

Pluralizem je nova kvaliteta v medsebojnih odnosih, ki bo zaživel le, če se bomo ne glede na različnosti strpno in kulturno pogovarjali, se medsebojno spoštovali in upoštevali strokovne zakonitosti, ki edine dajejo možnosti nadaljnega razvoja.

Osebnost bom že vnaprej zavzemal za človeka, ki mora s pravilnim odnosom do znanja in dela ter svoje okolja sam zagotoviti

pogoje za svoje in naše bolj ustvarjalno in kvalitetno življenje.

Po svojih močeh bom skušal prispevati k čim bolj strokovnemu pristopu pri zaščiti okolja in reševanju našega življenjskega prostora, ki se iz dneva v dan bolj oži in zmanjšuje možnosti zdravega življenja.

ANDREJA JARC-POGAČNIK

roj. 24. 3. 1947, predmetna učiteljica, ravnateljica osnovne šole Josip Broz Tito Domžale, Domžale, Prešernova 43

Prizadevala si bom za otrokom prijazno šolo, v kateri naj bi vsak doživel uspehe in zadovoljstvo. Takšno šolo lahko uresniči le zadovoljen učitelj, strokovnjak v ustreznih prostorih in s sodobnimi pripomočki.

MARJAN GORZA

rojen 2. 4. 1944 v Domžalah, visoko kvalificiran orodjar, končal Srednjo politično šolo v Ljubljani, zaposlen Skupščina občine Domžale kot koordinator telesne kulture.

Že nekaj let poklicno delam na področju telesne kulture. Dodobra sem spoznal probleme, želje ter plane tako telesnokulturnih organizacij kot krajevnih skupnosti. S sprejetjem kandidature za Družbenopolitični zbor občine Domžale želim nadaljevati z uresničevanjem načrtovane politike telesne kulture, ki je bila sprejeta na realnih osnovah.

Družba mora telesno kulturo jemati kot enakovredni sestavni del vseh družbenih dejavnosti,

mladim perspektivnim športnikom omogočiti napredovanje v kolikor to žele ter zmorejo

omogočiti čimvečjemu številu občanov, da se redno ali občasno vključijo v množično športno rekreacijo

— posebno pozornost je potrebno posvetiti vzdrževanju in obnovi športnih objektov, saj ti predstavljajo osnovne pogoje razvoja sleherne panoge

— tudi v bodoče želimo zagotoviti sleherni krajevni skupnosti v občini minimalni športni objekt — večnamensko asfaltno ploščad.

BORIS ŠALEJ

roj. 23. 10. 1935, dipl. oec. Velana Ljubljana, Ihan, Prelog 116

Resnično pričakujem, da bo skupščina postala pravi parlament, kjer bosta prevladala razum in dialog. Če bom izvoljen v tako skupščino, si bom prizadeval za uveljavitev in razvoj okoliških krajevnih skupnosti s posebnim poudarkom na kmetijstvu, ki je poleg naj-sodobnejših tehnoloških dosežkov edini zdrav vir preživetja.

Zavzemal sem bom za posodobitev našega vzgojno-izobraževalnega sistema, v katerem morajo otroci dobiti pravo vzgojo za prehod v civilizirano družbo tretjega tisočletja. K temu cilju pa želim dodati še svoje videnje družine, kjer se bom zavzemal za pravilno opredelitev vloge staršev, še posebej matere-vzgojiteljice.

Na gospodarskem po-

dročju bom z vsem znanjem in izkušnjami prispeval k pravilni usmeritvi razvoja občine kot celote, kjer bom podpiral perspektivne in ekološko neoporečne programe, ki bodo bazirali na izrabi »pameti« kot najvišje oblike ustvarjanja nove vrednosti.

DANICA AVBELJ

roj. 13. 2. 1954, galanterijski tehnik, kalkulant, Tosa-ma, Žirovše 2, Krašnja

Zavzemala se bom za boljše kvaliteto življenja, za razbremenitev gospodarstva in za večje osebne dohodke delavcev.

Svoje moči bom usmerila tudi za znižanje prispevnih stopenj iz bruto osebnih dohodkov, kakor tudi za boljše življenjske pogoje naših delovnih ljudi.

FRANC ZABRET

roj. 4. 9. 1934, višji zobotehnik, ZB Domžale, Mengeš, Proletarska 4

Ker že vrsto let delam na področju zdravstva in socialnega varstva, ne nazadnje pa smo tudi v socialistični zvezi aktivno delovali in spremljali razvoj zdravstvenega varstva in socialnega skrbstva, se bom še naprej zavzemal za to, da na področju občine Domžale obdržimo dosežen nivo zdravstvenega varstva, ki je nad slovenskim povprečjem.

Potrebno bo vložiti še veliko truda za nadaljnji kvaliteten razvoj zdravstva, prav tako pa v bližnji prihodnosti zagotoviti sredstva za adaptacijo zdravstvenega doma, s katerim bi delno rešili nekatere službe (ginekološka, fizioterapija, zobozdravstvena služba itd.)

V prihodnje bo treba voditi tako politiko, ki bo zagotavljala stabilnejše finan-

ciranje in pri tem kar najhitreje spremeniti zakon o zdravstvenem varstvu in se opredeliti o enotnem nacionalnem zdravstvu v Sloveniji.

Posebno skrb bomo morali posvetiti tudi varstvu našega okolja, ki je eden od temeljev zdravja ljudi.

OBČINSKA KANDIDACIJSKA KONFERENCA SOCIALISTIČNE ZVEZE DOMŽALE JE POTRDILA SVOJE KANDIDATE ZA DRUŽBENOPOLITIČNI ZBOR SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE

PREDLOG LISTE KANDIDATOV SZDL ZA DRUŽBENOPOLITIČNI ZBOR SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE

Volilna enota št. 1 (zahod) 15 delegatov

1. **PETER PRIMOŽIČ**, 29. 7. 1939, dipl. pravnik, predsednik SO Domžale, Domžale, Prečna 16
2. **ANTON PRESKAR**, 19. 6. 1950, dipl. ing. gradb., predsednik Izvršnega sveta SO Domžale, Mačkovci 49
3. **TONE JEROVŠEK**, 24. 12. 1941, magister prava, Skupščina SR Slovenije, Trzin, Rakefova 30
4. **ANDREJA JARC-POGAČNIK**, 24. 3. 1947, predm. učit., ravnateljica OŠ J. B. Tito, Domžale, Prešernova 43
5. **FRANC ZABRET**, 4. 9. 1934, zobotehnik, ZD Domžale, Mengeš, Proletarska 4
6. **BORIS ŠALEJ**, 23. 10. 1935, dipl. oec., Velana Ljubljana, Ihan, Prelog 116
7. **JANKO KRALJ**, 29. 11. 1943, višji upravni delavec, Papirnica Kolčevo, Domžale, Vodovodna 9
8. **MITJA ŠIRCELJ**, 21. 5. 1933, zdravnik ortodont, ZD Domžale, Domžale, Roška 4
9. **MARGARETA ŠTIFAR**, 27. 2. 1942, pravnica, Komunalno podjetje Domžale, Mengeš, Koščevo 1
10. **FRANC MUŠIČ**, 4. 2. 1936, livar, samostojni obrtnik, Trzin, Mlakarjeva 8
11. **CVETKA VLAJ**, 10. 9. 1944, dipl. ing. kemije, HELIOS Domžale, Železniška 3
12. **STANE GOLOB**, 29. 4. 1947, galanterijski tehnik, Galant Ljubljana, Mengeš, dr. Zajca 8
13. **ANTON GOSAR-MARKO**, 13. 10. 1926, upokojenec, Domžale, Vojkova 8
14. **JOŽE KOSMAČ**, 9. 3. 1944, višji upravni delavec, Občinski štab TO Domžale, Trzin, Mengeška 34
15. **MARJAN GOLOB**, 20. 12. 1954, delavec, FIT-TOP Mengeš, Mengeš, Zavrti 14

Volilna enota št. 2 (vzhod) 12 delegatov

1. **MAKS JERAN**, 7. 7. 1947, višji upravni delavec, predsednik OK SZDL Domžale, Turnše 25, Dob
2. **JERNEJ LENIČ**, 23. 4. 1947, dipl. veterinar, pomočnik direktorja republiške veter. uprave, Vir, Dončna 4
3. **EMA ŠKERJANC-OGOREVC**, 28. 3. 1939, defektolog, ravnateljica OŠ Olge Avbelj, Radomlje, Škerjančevo 21
4. **MARJAN GORZA**, 2. 4. 1944, KV orodjar, koordinator za telesno kulturo SO Domžale, Radomlje, Dermastjeva
5. **DANICA AVBELJ**, 13. 2. 1954, galanterijski tehnik, Tosa-ma, Žirovše 2, Krašnja
6. **ALEKSANDER RIHTAR**, 26. 2. 1926, upokojenec, Dob, Šolska 1
7. **MARJAN MERKUŽIČ**, 20. 2. 1949, strojni tehnik, vodja izmene Tosama, Krtina, Škocjan 12
8. **STANISLAV LEBAR**, 14. 4. 1947, delavec, ŽG Ljubljana, Moravče, Trg svobode 3
9. **JOŽE KOPUŠAR**, 16. 8. 1943, dipl. ing. organ. dela, Mercator Ljubljana, Vir, Tolstojeva 14
10. **RAJKO HAFNER**, 10. 8. 1927, upokojenec, Triglav-ska 8, Radomlje
11. **AMANDA GRČAR**, 25. 6. 1962, predm. učit., OŠ Radomeljske čete, Preserje, Pelechova 62
12. **SIMON ČEBELA**, 20. 2. 1957, ing. PTT prometa, predavatelj na PTT srednješolskem centru, Dešen 2, Veloka vas-Dešen

Nekaj misli o krščanski
demokraciji . . .

V predvolilnem času spet odkrivamo v sebi močno politično razsežnost svojega bitja. Na političnem trgu so se začele s takimi ali drugačnimi obljubami (programi) pojavljati stranke. Mnogi mislijo, da jih je že preveč. Najtežje pa sprejmejo dejstvo, da so se s politiko začeli ukvarjati tudi verni ljudje (kristjani), ki so celo ustanovili svojo stranko z imenom Slovenski krščanski demokrati. V javnosti se je namreč skoraj 45 let mislilo, da je vera zgolj človekova osebna zadeva in da je vsakršen stil kristjana s politiko že klerikalizem. Zakaj je bilo tako? Ker je partiji po vojni uspelo tako prestrašiti slovenskega vernika, da ta na splošno prebledi, ko sliši skupaj besedi kristjan in politika. Politika je za partijo, za kristjane pa cerkev. Ali res? Ali je kristjan lahko tudi demokrat (politik)? Odgovor na to vprašanje sem našel pri dr. Janezu Evangelistu Kreku, ki je na ljudskem shodu v Ljubljani 3. januarja 1904 spregovoril tudi tele besede: »Ni je nobene stranke na svetu, ki bi imela smisel za politično svobodo tako globoko utemeljen, kakor je krščanska. Ni načela, ki bi tako branilo demokratsko gibanje, kakor so načela katoliške cerkve. Dokaz: demokratsko gibanje in mišljenje sloni na načelu, da je človeška oseba kot oseba v vseh ljudeh enake vrednosti.« Da ne bo nespornost: krščanski demokrati nismo neverska, necerkvena politična organizacija. Član SKD je lahko vsakdo, ki je dopolnil 18 let in se strinja z njenim programom in statutom. Skrajni čas je že, da se Slovenec otrese strahu pred stranko, kristjan pa pred politiko. Kristjane so nas zelo uspešno pol stoletja mešali, da naš človek ne loči med vero in klerikalizmom, med cerkvijo in politično organizacijo.

V javnih množičnih občilih sem že večkrat prebral ali slišal trditve, da so si politični programi strank na Slovenskem med seboj zelo podobni. Ne vem sicer, kdo je prvi to izrekel, toda mislim, da ljudje nasplošno slabo poznajo politične programe strank. Kdo v domžalski občini dobro pozna program Slovenskih krščanskih demokratov? Največkrat se na naš program gleda skozi stališče do splava, ki so nam ga nekatere pripisali, čeprav ga nismo izrekli in nepošteno v ta boj vmešali tudi nerojenčke. Za nas se začne človeška oseba s spočetjem, zato ima od takrat naprej človekovo dostojanstvo in pravice. To je naše načelo, ki ne sme postati predmet političnih kompromisov in iger, ne glede na volilne rezultate. »Biti slovenski krščanski demokrat pomeni premagati varno zasebnitvo, biti zopet tudi politično bitje, izpostaviti vizijo družbenega razvoja prepihu in preverjanju. Potrebno je zopet razviti socialni in politični čut, nagovarjati k odgovornosti za družbo in svet,« je na prvem rednem kongresu SDK v Cankarjevem domu 27. 1. 1990 povedal Lojze Peterle, naš predsednik.

Bogdan Osolin
Predsednik Občinskega odbora
domžalskih krščanskih demokratov

Za pravice in
veljavo žensk

Slovenska demokratična zveza (SDZ) meni, da položaj žensk v Sloveniji ni zadovoljiv. Dvojna obremenitev, poklicno delo in skrb za družino, razlage o »naravni pasivnosti« žensk in drugi predsodki, diskriminacija žensk, ki se upirajo zapostavljanju in drugo — onemogoča ženskam v vsakodnevnem življenju polno uveljaviti svoje demokratične pravice. Slovenska demokratična zveza želi, v skladu s svojim političnim programom, katerega cilj je humana družba, da bi imele ženske v prihodnje več dejanskih pravic in več besede. To nameravamo doseči s prizadevanji na naslednjih področjih: 1. Izobraževanje in delo žensk Danes so ženske, gledano v celoti, pri izobraževanju in poklicnem delu zapostavljene. Pomislimo samo na to, da imajo v poprečju nižjo šolsko izobrazbo kot moški, da so ob enaki izobrazbi težje na vodilnih mestih in da so prav ženske prve, če je treba koga odpustiti. Slovenska demokratična zveza zato zahteva: — enake možnosti izobraževanja, dopolnilnega izobraževanja, prešolanja in poklicnega napredovanja za ženske in moške, — posebno pravno in materialno zaščito zaposlenih mater samohranilk (in očetov samohranilcev), — odpravo nočnega dela žensk v industriji, — enake možnosti žensk in moških, dobiti delo v primeru brezposelnosti, — večje možnosti zaposlitve s polovičnim delovnim časom in druge oblike fleksibilnega zaposlovanja (npr. delo na domu), — ovrednotenje gospodinjanskega dela in vzgoje otrok kot poklicnega dela, iz česar sledita tudi polno plačilo in pravica do zdravstvene zaščite in pokojnine. 2. Posebna zaščita žensk, mater in otrok Ženske, matere in otroci so danes še pogosto prikrajšani ali pa žrtve diskriminacije in nasilja. S tem je treba čimprej končati. Slovenska demokratična zveza zato zahteva: — ohranitev sedanje pravne ureditve, ki zagotavlja pravico žensk do splava, — podaljšanje polno plačanega porodniškega dopusta za enega od staršev na 18 mesecev, — boljše zdravstveno varstvo nosečnic, mater in otrok, — povišanje otroškega dodatka, posebno še za drugega, tretjega in vsakega nadaljnjega otroka, — polno nadomestilo za odsotnost z dela zaradi bolezni otroka do starosti 14 let, — posebno družbeno pomoč materam samohranilkam in mladim družinam, — izgradnjo zadostnega števila vrtcev in znižanje plačila za varstvo otrok v njih, — polno socialno, zdravstveno in pokojninsko pravico kmečkim ženam, — priznanje polne pokojnine preminulega moža ženam, ki niso bile zaposlene, — strožja kaznovalna politika za posilstvo in druge oblike nasilja nad ženskami, vključno z nasiljem v zakonu, — pomoč vsem oblikam samoorganiziranja žensk. Slovenska demokratična zveza — odbor za Domžale

Program zelenih Slovenije
za občino Domžale

Zdi se nam, da večina političnih organizacij ponuja visoke cilje, ki za marsikoga nimajo praktičnega pomena. Mislimo, da moramo ljudem ponuditi program očiščenja našega okolja. Seveda, borbe za demokracijo ne postavljamo ob stran. Prepričani smo, da je ta bitka že dobljena.

Novi politični sistem na daje možnost, da se za ekološko ravnovesje borimo tudi v skupščini, ne le na protestnih shodih. Seveda pa moramo najprej vanjo vstopiti. To kanimo storiti z naslednjim.

ZAVZEMAMO SE ZA:

- izdelavo slike onesnaženosti voda, zemljišč in zraka na področju občine, njeno stalno dograjevanje in popraviljanje ter za sanacijo onesnaženih rek in zemljišč,
- ureditev proizvodnje prašičev v Ihanu po standardih, ki veljajo v razvitem svetu,
- ugotovitev možnosti nadaljnjega industrijskega razvoja občine (mislimo, da je področje Kamniško-domžalskega polja preobremenjeno),
- ureditev predčiščenja odpadk že v obratih (s tem bi omogočili normalno delovanje CČN),
- dolgoročno ureditev odlaganja odpadkov in sanacijo divjih odlagališč,
- dodatno obdavčitev gradbenih materialov, ki so energetsko potratni,
- davčne olajšave za naprave za izkoriščanje sončne energije, energije vetra, bioplina, malih hidroelektrarn ...
- stalno obveščanje občanov v dejanskem stanju okolja,
- objavo podatkov o uporabi nevarnih kemičnih snovi v tovarnah,
- zaščito vrbovja ob Kamniški Bistrici,
- racionalizacijo gradnje gozdnih cest,
- nasaditev omejkom na Mengeškem polju,
- izgradnjo avtoceste na pobočjih (slabi gozdovi) in ne na kmetijskih-melioriranih zemljiščih,
- prepoved kajenja v javnih prostorih,
- širjenje naselbinske mreže na hribovitem območju (in ob vznožju) KS Mengeš in Trzin,
- izboljšanje bivalnih razmer,
- sanacijo melioracij ob Radomlji,
- spodbijanje zmanjševanja uporabe kemije v pridelavi hrane,
- raziskavo vpliva prometa na njive ob cestah,
- uporabo neosvinčenega bencina,
- plinifikacijo,
- preučitev izrabe tehnološke vroče vode za ogrevanje (Papirmica, CČN),
- preučitev vpliva obratovanja galvanizacijskih obratov na okolje.

Zeleni Slovenije
Odbor za Domžale

JOŽE LENIČ, 24 let, Ihan, absolvent Filozofske fakultete

Mag. JANEZ NARAT, 47 let, Rodica, diplomirani ekonomist, direktor Centra za biotehnologijo Lj.

ANAMARIJA CERAR, 26 let, Dob, absolvent Biotehniške fakultete

FRANC JERIČ, 32 let, Mengeš, vodnja mengeške folklore

HELENA HRIBAR, 27 let, Ihan, profesor germanistike

SIMON MAVSAR, 21 let, Nožice, študent Fakultete za strojništvo

ALEŠ OCEPEK, 30 let, Nožice, dipl. ing., direktor Arboretuma V. potok

DAMJANA KOROŠEC, 24 let, Preserje, učiteljica razrednega pouka

MILAN VIDMAR, 35 let, Domžale, socialni delavec

KRISTINA KRIVEC, 30 let, Dragomelj, dipl. ekonomist

MILAN PIRMAN, 23 let, Vir, študent FSPN

JANEZ BIZJAK, 27 let, Domžale, dipl. ing.

komercialist, Krtina, 23 let BOŽENA JERMAN

uslužbenec, Ihan, 28 let TONI DRAGAR

študent FSPN, Mengeš, 23 let JURE RIFELJ

ekonomist, Domžale, 21 let TATJANA GOMBOC

lesar, Moravče, 21 let ROMAN KLOPČIČ

baletna plesalka, Domžale, 22 let VANJA KOMAZEC

strojni ključavničar, Lukovica, 27 let SIMON KRALJ-SERŠA

študent FF, Dragomelj, 21 let BOJANA OMERSEL

obrnik — poklicni fotograf, Homec, 26 let VIDO REPANŠEK

Študent ELF, Radomlje, 19 let ROBERT ŠPENDL

citrarka, dijakinja, Vir, 18 let TANJA ZAJC

alpinist — športnik mednarodnega razreda, Rodica, 29 let JANEZ JEGLIČ

alpinist — zaslužni športnik Jugoslavije, Ihan, 29 let SILVO KARO

ZSMS

liberalna stranka Domžale

KANDIDATI ZA VOLITVE

V SKUPŠČINO OBČINE DOMŽALE

Limbarska gora za 8. marec postaja tradicija

Mi gremo pa po nagelj. Mnogi peš, mnogi z avtom skoraj do vrha, pa tudi na konjih.

Organizator prireditve, ki že postaja tradicionalna je bila Socialistična zveza, pomagali pa so ji člani društev in klubov iz Moravč in Črnega grabna. Seveda pa se v teh časih ni dalo izogniti tudi predvolilni propagandi in izmenjavi informacij.

Dobrodošlica na vrhu Limbarske gore: nageljček za dušo, pa tudi nekaj tekočega za telo...

Vsi tisti, ki so se odločili preživeti (ni jih bilo malo) prijazen in sončen pomladni dan na Limbarski gori so lahko izbirali v bogati domači ponudbi dobrot...

Fantje, postavimo se takole, da se bo videlo, da smo doma na sončni strani Alp.

Vsi tisti, ki so se odločili poiskati zabavo na vrhu Limbarske gore so lahko poslušali domače zvoke mnogih mladih glasbenikov. Medtem, ko nekateri med njimi še niso uveljavljeni, je Boris Kopitar že.

Srečanja na Limbarski gori:

Sončno vreme, sončni ljudje

V množici izletnikov, obiskovalcev, mladine, organizatorjev in drugih, ki so sončno marčevsko nedeljo izkoristili za izlet na Limbarsko goro, je vsakdo našel mnogo obrazov. Z vseh koncev občine so se ljudje podali na ta prijazen in ne preveč zahteven vrh. Poiskali smo nekaj občanov, ki so nam ob prireditvi »Po nagelj na Limbarsko goro« povedali naslednje:

MARIJA KRIŠTOF iz Domžal:

Na Limbarsko goro sem se podala že lani, s tem, da je letos mnogo lepše, boljše organizacija, več je ljudi, razpoloženje še bolj veselo. Kljub temu, da se za politiko ne zanimam, so mi taki shodi všeč, saj ni bilo veliko govorjenja o politiki. Zanj nimam ne zanimanja, ne časa.

IRENA URBANIJA iz Moravč:

Letos sem prvič prišla po nagelj, odločila pa sem se zato, ker so mi znanci in sosedje pripovedovali, da je bilo že lani lepo. Veliko znanih obrazov, mnogo vedrega razpoloženja in ti mladi muzikanti človeka prav spravijo v dobro voljo. Kar zadeva politiko se mi zdi, da vsi preveč obljubljajo. Sicer sem še najbolj na strani zelenih. Mnogo obeta tudi Socialistična zveza, samo ne vem, če bo vse to moč uresničiti.

PAVLA MUŠIČ iz Mengša:

Sem gor se povzpnejo večkrat, po nagelj pa sem prišla prvič. O akciji sem brala v Občinskem poročevalcu in lahko rečem, da mi ni žal. Prišli smo iz krašnje smeri, skupaj s sosedji. Vsem nam je zelo všeč, mnogo je prijetne glasbe, dovolj stojnic za okrepčila, pa zlasti lepo vreme. Kaj bi hoteli še več? Všeč mi je, da se SZ tako zavzema za matere, žene in družino.

JOŽI JERMAN iz Moravč:

Na Limbarsko smo prišli peš s sosedi in prijatelji. Za pot sem se odločila zato, ker mi je bilo lani zelo všeč, letos pa je še lepše. Politično dogajanje me ne zanima, vesela pa sem, da sem videla in slišala Jožeta Smoleta, ki mi je kot osebnost zelo všeč. Kot organizatorji, sem tudi jaz počaščena, da se je udeležil srečanja na Limbarski gori.

NATALIJA KOTNIK, Spodnje Prapreče:

Seveda smo prišli na Limbarsko goro peš, saj pot ni pretežka. Čudovit pomladni dan kar kliče po taki aktivnosti. Od vsega slišane mi je posebno všeč to, da ima Socialistična zveza toliko predlogov za enakopravnost žensk in skrb za družino.

STANKA FRANKO iz Imovice:

Na Limbarsko goro se odpravimo večkrat, ker je tu gori tudi romarska pot na binkošno nedeljo. Sovaščani in prijatelji so mi povedali, da je bilo lani lepo, za letos pa mislim, da je super. Program Socialistične zveze mi je sicer poznan, mislim pa, da bi se lahko za žene še bolj zavzeli. V programe in stranke ne verjamem preveč, skrbi me tudi, kaj se bo izcimilo iz vsega tega.

LIMBARSKA GORA – SONČNA NEDELJA, 4. 3. 1990

1200 žensk prejelo osmomarčevski nagelj.

Množice uživale na prijetnem družabnem srečanju.

ANGELCA OBODNIK z Vira:

Rojena sem na Limbarski gori, sedaj pa živim na Viru. Prišla bi že lani, saj sem slišala, da je bilo lepo in prijetno. Lani me je zadržala bolezen, letos pa smo k sreči lahko to pot uresničili. Po dobri uri hoje iz Moravč smo tukaj našli prijetno vzdušje, mnogo mladih obrazov, lepo vreme in sploh... Ker sem doma s kmetov, menim, da bi bilo prav podpreti kmete, saj je zanje še preslabo urejeno. Tudi mislim, da vse skupaj še vedno kmet »gori drži«.

V. REPANŠEK

Po prireditvi na Limbarski gori:

»Hvala« za pomoč in sodelovanje...

Občinska konferenca Socialistične zveze Slovenije — Domžale se zahvaljuje vsem, ki so pomagali pri pripravi prireditve »PO NAGELJ NA LIMBARSKO GORO«:

Tosami Domžale
Induplati Jarše
Termitu Domžale
gostišču Konšek Trojane
cvetličarni Nuši Stupica
Napredku Domžale
Občinskemu sindikalnemu svetu Domžale
Zvezi kulturnih organizacij Domžale
Odboru za telesno kulturo SO Domžale
Zdravstvenemu domu Domžale
Gasilskemu društvu Moravče
Športnemu društvu Krašnja
Turističnemu društvu Pobudnik Sp. Loke-Žirovše
Društvu tabornikov Moravče
Smučarskemu klubu Termit Moravče
Župnijskemu uradu Moravče
tajniku krajevne skupnosti Moravče
vsem nastopajočim na prireditvi ter vsem, ki so prispevali
dobitke za srečelov.

Upam, da bomo uspešno sodelovali pri akciji tudi prihodnje leto!

Predsednik:
Maks Jeran

Za lepo starost

Nizka pokojnina, osamljenost, odiranje v domove za stare, zapostavljanje in še bi lahko naštevali, so danes usoda mnogih starejših ljudi. Zato se Slovenska demokratična zveza (SDZ) v skladu s svojimi siceršnjimi prizadevanji za bolj pravično in človečno družbo odločno zavzema tudi za človeka vredno starost.

Slovenska demokratična zveza zato zahteva:

- prožno pokojninsko starostno mejo po 55. letu in postopno skrajšanje delovnega časa za zaposlenih pred samo upokojitvijo, da preprečimo »upokojitveni šok«,
- povečanje invalidske in starostne pokojnine ter prispevka za nego in pomoč,
- sprotno usklajevanje pokojnin z dohodki zaposlenih,

- izenačitev pokojnine kmetov s pokojnino delavcev,
- ustanovitev pokojninskega sklada,
- zakonske, socialne in urbanistične rešitve, ki bodo omogočile skupno življenje različnih generacij,

- ugodnosti za starejše ljudi, kot so: brezplačna napeljava in uporaba telefona, brezplačen prevoz v mestnem oz. lokalnem prometu po 75. letu starosti, brezplačne zdravstvene storitve in brezplačni zdravstveni pripomočki (zobne proteze, slušni aparati, očala in drugo), krediti za prenovo stanovanj itd.,
- več možnosti za družabno življenje in ustvarjalno dejavnost starejših ljudi ter njihovo enakopravno vključevanje v vse oblike življenja,
- vse oblike organizirane pomoči starejšim ljudem na njihovem domu.

Slovenska Demokratična zveza — Odbor za Domžale

OBČINA DOMŽALE
Sekretariat za obč. upravo

OBJAVLJA

JAVNO DRAŽBO NAJDENIH PREDMETOV

v četrtek, 29. 3. 1990 ob 9.00 uri na dvorišču Skupščine občine Domžale, Ljubljanska 69

Seznam najdenih predmetov je objavljen na oglasni deski občine Domžale. Ogled najdenih predmetov je možen na dan pred licitacijo to je v sredo, 28. 3. 1990 od 9.00 do 11.00 ure in od 15.00 do 17.00 ure.

Oškodovanci, ki imajo dokazila o lastništvu lahko v tem času prevzamejo svoje predmete.

MI Vam Lahko Pogledamo VOČI...

Socialni program ZKS — Stranke demokratične prenov

Cilj našega delovanja v domačinski skupščini je v imenu ljudi in za ljudi ustvariti pogoje za socialno varno, srečno in bogatejšo življenje.

Družba, organizirana v slovensko državo, ki bo s svojo avtonomnostjo in samostojnostjo odgovoren skrbnik blagostanja in pravičnega socialnega razvoja svojega naroda.

Seveda pa je potrebno pri tem povedati kje in kako bomo za vas in za nas ta cilj tudi dosegli. Od vseh ponujenih programov, takšnih in drugačnih, zavzemajo v drugih strankah, se bomo mi približali izključno človeku in njegovim vrednotam, ki po kriterijih posameznika, kdorkoli že je — delavec, kmet, upokojenec, vernik ali član druge stranke — zadovoljijo njegove potrebe.

Mladi izobraženci — iskalci prve zaposlitve:

Če je na današnji dan v občini Domažele brez zaposlitve 510 delavcev in če je pričakovani generacijski priliv v juniju mesecu novih 500 mladih delavcev in ob podatku, da se bo število delavcev v naši občini zmanjšalo še za 3,17 odstotka do konca letošnjega leta, je to za našo stranko prvi in osnovni problem, kateremu je potrebno nastaviti trdno hrbtenico.

Mladim je potrebno omogočiti vse, da se ne bodo sramovali družbe, v kateri živijo. Njihove starše pa je potrebno razbremeniti eksistenčne skrbi za otroke, saj so za svojo eksistenco po končanem šolanju sposobni skrbeti sami. Vsem, ki po opravljenem pripravištvu ne bodo našli ustrezne zaposlitve, je potrebno zagotoviti ustrezno varstvo v času brezposelnosti. To pomeni določen odstotek nadomestila osebnega dohodka, ki bi ga prejeli, če bi bili zaposleni in ustrezno zdravstveno varstvo.

Delovna mesta zaposlenih delavcev:

Pod nobenim pogojem ne bomo dovoljevali, da se delovna mesta ukinjajo z umetnimi stečaji na račun delavcev in brez odgovornosti tistih, ki so poskrbeli za takšna dejanja. V parlamentu bomo storili vse, da država prevzame odgovornost za materialno in socialno zaščito tistih delavcev, ki bodo izgubili delo zaradi stečajev. Stečaji da, vendar pod pogojem, ko bo država dokazala, da je za vsakega delavca poskrbljeno za materialno in socialno zaščito. Uveljavljali bomo odgovornost zoper vsakega posameznika, ki bo skušal v podjetjih dokazovati presežke delavcev izven delovno-pravne zakonodaje. Pri tem bomo svoje cilje uresničevali z aktivnejšim delom v sindikatih podjetij kot njihovi člani.

Socialno pravična družba

Socialna politika je javna dobrina, katerih proizvajalec je izključno skupščina občine v svoji družbenopolitični skupnosti. Od izvršilnih in upravnih organov naše skupščine bomo terjali, da se ukrepi socialne politike zagotove vsem občanom, ki te potrebujejo brez pretiranega birokratizma, obrazzomanije in sprotim usklajevanjem višine socialnih pomoči (otroški dodatki, subvencije v šolstvu in glasbeni šoli, vrtcih in drugod, preživitve itd.) z rastjo stroškov, nujno potrebnih življenjskih dobrin.

Domovi upokojencev ne smejo postati privilegirana bivališča samo za tiste, ki jim pokojnine to dovoljujejo

Kot urejena družba nismo vredni tega imena, če bomo še naprej dovoljevali, da upokojenim delavcem s polno delovno dobo višina njihove pokojnine ne zadošča, da z njo plačajo mesečno oskrbnino v domovih upokojencev, če se za življenje v njem odločijo. Zato bomo terjali uvedbo takšnih subvencij, ki bodo v predhodnem obdobju (do uveljavitve višjih pokojnin) upokojencem omogočale človeka vredno življenje.

Deljeni (evropski) delovni čas da, vendar ne pod današnjimi pogoji dela in življenja

Nesporno se bomo s približevanjem Evropi soočili tudi z deljenim delovnim časom. Pri tem pa bomo vsem mislečim, ki mislijo, da je ta odločitev preskok iz danes na jutri povedali, da se je v evropskih državah deljeni delovni čas uveljavil postopoma s skrajševanjem skupnega delovnega časa, s temeljitejšo organizacijo javnih služb, od vrtec do zdravstvenih storitev in predvsem z mnogo višjim vrednotenjem človekovega dela. Tega elementarnega dejanja v funkciji odločanja pa plače na YU nivoju v tem trenutku še ne dopuščajo.

Ocenjujemo, da smo v družbi končno le izoblikovali temelje družbenopolitičnega sistema, v katerem bomo hitreje in učinkoviteje merili konkretno odgovornost za odločitve, ki se v negativnem pomenu odražajo v praktičnem živ-

kandidati ZKS Stranke Demokratične PRENOVE

MIRAN CERAR, 34 let, papirničar v Papirnici Količev

V sistemu parlamentarne demokracije skuša vsaka stranka ponuditi volilcem takšen program, ki jim je najbližji, oziroma zadeva njihove žgoče, vsakdanje probleme, ki se z njimi srečujejo. Ker izhajam iz okolja, kjer se dopoldan ukvarjam s težavami in problemi v delovni organizaciji, popoldan pa z raznoraznimi komunalnimi in drugimi problemi v podeželski krajevni skupnosti, vidim kot kandidat naslednja vprašanja in dileme, o katerih se bo nujno potrebno še kako resno pogovarjati v skupščini.

1. Stečaje podjetij, ki rešujejo le tehnološke viške delavcev, v naši družbi ne smemo dopustiti. Stečaj podjetja mora v vsakem primeru pomeniti novo, kvalitetnejšo proizvodnjo.

2. Zaradi presežkov delovne sile, predvsem kot tehnološki viški ter s tem v zvezi naraščanje brezposelnosti, je nujno potrebno nameniti dodatna sredstva. Vendar pa morajo biti sredstva porabljena za odpiranje novih delovnih mest. Za brezposelne bo potrebno nuditi tudi razna občasna in sezonska dela.

3. Kmetijstvo je potrebno organizirati tako, da bodo družinske kmetije takšne, da se bodo s svojim delom oz. svojo proizvodnjo lahko samostojno razvijale.

MI Vam Lahko Pogledamo VOČI...

ljenju ljudi. Te odgovornosti do sedaj socialistični, samoupravni in komunistični mehanizem nikoli ni niti ugotavljal. To je seveda podedovani del, na katerega hočemo mlade neobremenjene generacije pozabiti in svojo energijo usmeriti v prihodnost in rešiti tisto, kar se še da, da nam bo jutri vsem boljše. Menimo, da ljudje vseh generacij zaskrbljeno gledajo v rezultate strankarskega sistema iz dveh razlogov. Prvi razlog ima izhodišče v slabem družbenoekonomskem položaju delavca kot posameznika in družine kot ožjega socialnega okolja. Drugi razlog pa je v prenapitih abstraktnih programov strank, ki jim je več za »slast« oblasti kot človeka.

Program ZKS — SDP, torej naš program je najbolj približan človeku — državljanu. Vodilo našega dela v družbenopolitičnem zboru skupščine bo zatorej edino v zagotavljanju vrednot, ki občanom naše občine pomenijo socialno varno, perspektivno in bogatejšo življenje. Zavzemali se bomo, da bo to vodilo postalo primarno celotni skupščini tudi na račun začasno manj asfaltiranih cest, upočasnjenega razvoja Domžal kot centra, nepotrebnih investicij itd. To ne pomeni, da podcenjujemo razvoj infrastrukture, temveč postavljamo v ospredje prioritete naloge, kot so materialni in socialni položaj mladih nezaposlenih izobražencev, neperspektiven položaj velikega števila delavcev, čedalje višje obremenitve staršev za vzgojo in šolanje otrok in še bi lahko našteval.

Prepričani smo, da bo vsak nastop naše stranke v občinski skupščini dal nek pozitiven rezultat v smeri razreševanja danes obstoječih problemov. Po vsakem končanem delu v skupščini se bomo morali pošteno vprašati, kaj smo dobrega naredili za ljudi, ki nam zaupajo in ali smo vredni njihovega zaupanja. Mi vam bomo zmeraj z nasmehom in prijaznostjo pogledali v obraz, ker smo prepričani, da bomo skupaj za vse nas tudi veliko naredili.

Nosilec socialnega programa
Igor Mlakar

MOJCA KANDUSCHER, 35 let, predmetna učiteljica biologije in kemije na osnovni šoli Štandrove brigade Domžale

Kot delegatka v DPZ skupščine občine Domžale, se bom zavzemala, da skupščina sprejme dolgoročno strategijo izobraževanja s temeljnimi cilji:

- omogočiti razvoj vsakomur in vseh,
- bistveno dvigniti izobrazbeno raven prebivalstva,
- razvoj vzgoje in izobraževanja mora temeljiti na raziskovalnih in strokovnih dognanjih in razvoju otrok,
- država naj okrepi odgovornost za enoten nacionalni program na tem področju,
- omogočiti izobraževanje za lastne potrebe, povezane z uporabo sodobnih produktov in tehnologije,
- šola ne sme izčrpavati otrok, temveč jim mora olajšati osvajanje znanja,
- prednost dajemo izvirnosti učencev, pravici do dvoma, dialogu, tekmovalnosti v odličnosti pred socializacijo v povprečnosti,
- šola naj ne služi ideološki ali politični indoktrinaciji, podpira naj individualno oblikovanje pogleda na svet in primerno državljansko izobraženost,
- socialni program naj ne bremenijo izobraževalnega dinarja,
- zaustaviti je treba naraščanje družinskih prispevkov za obvezni program — brezplačna osnovna šola,
- zagotoviti šoli zadostno avtonomijo za izvirne in učinkovite načine uresničevanja svoje odgovornosti,
- smo za razvoj izobraževanja odraslih, kar je nujno za tehnološki, gospodarski in kulturni razvoj,
- podpiramo sodobno mrežo izobraževalnih središč za permanentno izobraževanje in usposabljanje učiteljev in vseh odgovornih za izobraževalne naloge,
- smo za 5% delež družbenega proizvoda za izobraževanje.

STANE ORAŽEM, 32 let, dipl. ing. strojništva, vodja razvoja v Papirnici Količev

V primeru izvolitve obljubljam predvsem poštenost, strokovnost in doslednost pri obravnavi vseh vprašanj v skupščini. Skupščina mora postati pravi občinski parlament, kjer se bo regulirala občinska politika. Za to obstajajo vse možnosti, saj se stari časi rutine in vnaprejšnje dogovorjenosti in usklajenosti »enako« mislečih ne morejo več ponoviti. Ker smo jih mi še kako občutili tudi na svoji koži, bomo za to še toliko bolj pazljivi. Preko skupščine se mora vzpostaviti tudi nadzor nad delom izvršnega sveta, ki je v preteklosti imel veliko »svobode« in deloval tudi drugače. Krivice in samovolja ter tudi neredka osebna okoriščenja posameznikov pa vsakdo težko prenaša. To se ne bo ponovilo.

FRANC ARNUŠ, 35 let, višji upravni delavec, sekretar sekretariata za ljudsko obrambo Sob Domžale

Obdobje po prvih svobodnih in demokratičnih volitvah pri nas bo obdobje parlamentarne demokracije, kar pomeni konec delegatskega in samoupravnega odločanja na vseh ravneh. Izhajajoč iz tega dejstva menim, da čaka predstavnike stranke, ki bodo s podporo volilcev prišli v parlament, trdo in naporno delo. Naporno zaradi zahtev volilcev po spremembah, zaradi odgovornosti do realizacije lastnih programov, zaradi težav pri usklajevanju zelo različnih interesov in poti posameznih strank. Konec je delegatskega avtomatizma, vnaprej pripravljenih zaključkov in ene same resnice.

Mislím, da je odprtje vrat parlamenta za čimširšo paleto ljudi z različnimi mnenji, prava pot za izhod iz politične in gospodarske krize. Le s tvorim angažiranjem vseh lahko življenje spravimo na nivo »po meri človeka« v »Evropi zdaj«.

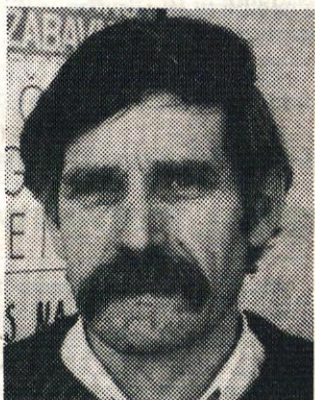
V začetku tega obdobja pa upam, da se bodo pregrete glave po predvolilnih bojih ohladile in da nam bo z medsebojno strpnostjo, spoštovanjem in potrebno mero politične kulture uspelo najti skupen jezik za dosego boljšega jutri. Za to pa mislim, da niti ne bo pretežko, saj ko človek gleda volilne programe posameznih strank, najde v njih vrsto podobnih ciljev. O različnih ciljih pa naj odloči parlament z zadostno večino glasov.

JOŽE ROŽMAN, 36 let, Mengeš, samostojni odvetnik

Bodoča pluralistična skupščina občine Domžale mora omogočiti pospešen gospodarski razvoj naše občine. Zato je potreben vsestranski razmah podjetništva. Domžale kot profesionalna obrtniška občina ima predpogoje za to. Naloga skupščine bo razvijati to panogo gospodarstva tako, da bo postalo nosilec razvoja. Ta sektor mora doseči vsaj 50% ustvarjenega družbenega proizvoda. Podjetništvo se mora od sedanjih pretežno storitvenih dejavnosti razširiti tudi na proizvodne. To podjetništvo in menedžerstvo pa je treba povezati z obsejeto gospodarsko strukturo, da bi preprečili stečaje in socialne probleme.

Pri odločitvah skupščine, ki bodo posegale v življenjsko okolje občanov, predvsem glede prostorskih aktov, pa se bom zavzemal za takšne rešitve, s katerimi se bodo strinjali prizadeti občani.

MARJAN BOLHAR, rojen 20. 9. 1943, pravnik, zaposlen Helios Domžale, pomočnik vodje splošno kadrovskega sektorja

Po kriterijih potrošniške družbe katere del smo vsi, to priznavamo ali ne, v svojem življenju nisem dosegel nič takega, kar bi bilo omembe vredno. Tisti, ki me poznajo vedo, da se nikoli nisem zavzemal za umazano politiko ali iz nje črpal kakršnokoli korist. To zadoščenje mi ne more vzeti nihče, čeprav se zavedam, da sedanost z enim zamahom meče preteklost v isti koš.

Žal posamezniki v tem razsutem tovoru s svojo življenjsko izkušnjo v oči širše javnosti tako ali tako ne pomenijo nič. Če se bo komu kljub temu zdelo vredno brskati po moji biografiji, bo brez velikih težav izvedel, kakšno podporo sem užival pri uradnih političnih strukturah in za kaj sem se zavzemal. Svojega prepričanja nisem menjal in ga tudi ne mislim. Še naprej se bom prizadeval, da bodo pošteni odnosi in morala postali vrednota. V tem me tudi stranka, kateri pripadam, ne bo omejevala. Volilcem ne obljubljam ničesar. Na razpolago dajem samo svojo dobro voljo in nekaj izkušenj.

★
EVROPA ZDAJ!

Mag. Ervin-Anton Schwarzbartl, dipl. ing. se predstavlja:

(Intervju s samim seboj)

DEMOS-ov kandidat

Zakaj se predstavljate pre-ko intervjuja s samim seboj?

Ker sem še neznan (če izva-mem nekaj člankov in svoje strokovno delo) takorekoč nov obraz za novi čas, ki prihaja in tako za novinarje nezanimiva osebnost. Tudi se ne potegujem za najvišja mesta, ampak za poslanca v slovenski parla-ment. In nisem politik, ampak šolani menežer (če hočete teh-nomenežer) z magisterijem Ekonomske fakultete in diplo-mo inženirja tehnološke smeri. Predvsem pa družinski človek.

Želim tudi spremeniti vtis o sebi, ker veljam v znanih sredi-nah kot žrtev svinčenih časov, o katerih so tedaj pisali in ljudi imenovali za tehnostrate, nas-protnike samoupravljanja in ne-varne rušitelje ugleda partije na oblasti. Zaradi preveč pokon-čne drže in neomahljivosti v svojih stališčih so nas take po-šiljali v zapor, namesto, da bi uporabili naše znanje in spo-sobnosti.

Nenazadnje pa morajo volivci končno nekaj vedeti o kandida-tu, ki ga bodo volili. Olike demo-kratičnega sveta pa narekuje, da se predstavim še tisti večini, ki ni bila na zborih KS, kjer je za vzorec udeležencev imel pravi-co odločati o tem, med katerimi delegati bodo volivci smeli izbi-rati. Sicer pa se na vseh zborih ni bilo mogoče predstaviti, ker je bilo več zborov isti dan ob istem času.

Zakaj si se odločil, da kan-didirate? Saj si bil dosedaj iz-razito apolitičen in »družbe-no neaktiven«.

Politiki se spridijo, če ni opo-zicije, strank, kontrole oblasti, svobodnih volitev, če zadošča

kameleonstvo, kimavstvo in ro-tacija na stolčkih.

Obremenjenih politikov je že na pretek, potrebni so sveži ka-dri, novi obrazi, predvsem pa ljudje z drugačnimi vrednotami in svetovnim nazorom. Ljudje, ki Evropi živijo, ne vanjo stopa-jo. Pa otroci so zrasi in imam več časa tudi za druge in zase.

Kaj misliš o bodočnosti Slo-venije?

Hudo usodni časi nas čakajo, ki se bodo odvijali kmalu s film-sko naglico. Usoda slovenskih barv (brez zvezde) pa bo v mnogočem odvisna od srčnosti volivcev in zdravega razuma iz-voljenih. Zato je nujno, da nova oblast legitimnost za svoje odločitve o samostojnem slo-venkem gospodarstvu in finan-cah črpa iz množične podpore volivcev. Pri skromni udeležbi volivcev in pri razdrobljeni pod-pori med več kandidati bo delež resnične volje ljudstva vprašljiv.

Kaj misliš o ljudeh, ki so še na oblasti?

Ne bo te rešil nekdo, ki te je pahnil v težave niti te ne bo ozdravil težke bolezni volunter, ampak profesionalni zdravnik z najmodernejšim orodjem. Kme-tu, ki je napravil premoženje, tu-di ne boš zaupal nove kmetije. Kvečjemu bi mu kot izgubljenemu sinu iz Svetega pisma prire-dil slavo, ker je potem, ko je dediščino napravil, spoznal svo-jo zmožnost, se vrnil in pokesal ter mu ponudil delo na kmetiji. Saj je vendar tvoja kri! Pa vest mu tudi moraš izprašati preden do-bi »odvezo«. Ne verjamem v spreobrnjenice. Resničnih kon-vertitov je zelo malo. Poznamo pa vsi mnogo tistih, ki se udi-njajo vsaki oblasti in imajo celo zbirko izkaznic »pripadnosti«.

Zreli ljudje se ne spreminjajo, pokončni tudi ne menjamo pre-

pričanja in vrednot. Danes pa rabimo prav takšne in njim mo-ramo oblast zaupati, torej dati, ne da si jo vzamejo kot je bil primer zadnjih 45 let. Če jo da-mo (oblast) jo lahko tudi vza-memo. Oblast je vendar služe-nje, kadar je demokratična in nadzorovana.

Kako gledaš na programe strank?

Danes so že vsi boljši kot včeraj, vendar še zelo splošni in zgolj civilizacijsko naravnani na občečloveške vrednote.

Predlagalci še rabimo čas zo-renja, kontemplacije, iskrene vgrajenosti ljubezni do bližnje-ga, praktične preverbe na pri-merih, da se bodo pokazale ra-zlike, slabosti in bo zmogala moč argumentov ne argument moči. Velja za vse.

Se mi pa smilijo »prenovlje-ne« stranke. Ne zato, ker »novi« kar počez udrihajo po njih, am-pak zaradi (jalovega) napora, ko isti ljudje dobesedno čez noč spreminjajo vsebino, barve, »kožo«; pod njo pa očitno osta-lja staro meso. Duh je morda voljan, a telo je uporno. Tudi s spremembo imena ne bo učin-ka in na to sam ravno ne bi bil ponosen, saj bi ga verjetno spremenil iz sramu na svoje po-reklo in preteklost ali pa, da bi prikriil nečednosti, ki sem jih v tem imenu počenjal in zagrešil.

Kaj pričakuješ po volit-vah? Kaj zagotavljaš?

Težko bo. Sem že rekel. In tudi stroka bo še kar večkrat zapostavljena. Nimamo izkušenj pragmatičnega ravnanja. Tudi ne takta in demokratičnih navad komuniciranja. Žalimo in smo užaljeni, za resnico nismo vzgo-jeni in si jo še vedno samo pri-tajeno šepetamo.

Zato se bomo soočili še kar nekaj časa z gniliimi kompromisi in podtikanji, ki škodujejo in z radikalizacijo zahtev, kar seje sovraštvo.

Če bom izvoljen v parlament, bom kot krščanski demokrat zagovarjal dialog, strpnost, od-krito soočanje z resnico, odpra-vo privilegijev, spoštovanje strokovnega mnenja in sveta; zahteval osebno in posledično odgovornost, pravično delitev, pomoč potrebnim ne zapravlji-vim; podpiral podjetnost ne pa izkoriščanje in okoriščanje, se boril zopet socialne in osebne krivice.

Socializem se ne obnese, to sem videl po svetu in spoznal doma. Sem pa zato, da se drži-mo preizkušenih »receptov« za-padne demokracije in podjetni-štva, kjer denar in lastnina ima-ta gospodarja ne samo titularja, človek pravice, svoboda ni de-klarativna, ampak jo živiš in to ne sam in zase. Po svetu je še veliko Slovencev, ki kaj vedo,

znajo in premorejo. In trg ni sa-mo Srbija.

Ker si pragmatik in go-spodarstvenik, kaj misliš o lastnini?

To je temeljno vprašanje v vseh ozirih gospodarskega ži-vljenja vsake družbe. (Ki pa člo-veku ne daje odgovora na smot-er življenja in srečo). Prepro-sto rečeno je lastnina nekaj kar cenim, ima tržno vrednost, z njo varčno in skrbno ravnam in uporabljam kot dober gospo-dar, torej sem gospod lastnik, ne tovariš, ki sem jo dobil v »dar« ne da bi zato plačal iz pri-hrankov (svojih seveda) in se odpovedal »porabi« ampak sem si jo zaslužil s trdim in poštenim delom.

Zgolj menjava titularja lastni-ne preko razdelitve delnic iz t. i. družbenega premoženja ne za-došča. Takšni »brezplačni« pre-nosi lastnine od enega titularja na drugega so škodljivi, nepro-duktivni in nepodjetniški. Spo-minjajo me na darilo, ki smo ga namenili in dali slabemu gospo-darju v veri, da bo njegovo vrednost s skrbnim ravnanjem povečal. Ne to se ne dogaja. »Obdarovanec« bo še to zapra-vil ali pognal in kmalu prosil no-vih »daril«.

Ali niso to nekam mlačna stališča in posplošen pro-gram, ki ga moraš brati med vrsticami?

Želite morda, da se zavza-mem za »novi socializem«, za izgradnjo kakega novega indu-strijskega »giganta«, najetje dragih mednarodnih posojil za gradnjo neproduktivnih objek-tov, ki jih bodo poravnali naši otroci, ali naj trdim, da bo letos inflacija samo 13 % in da plač ne bomo zamrzili ali da nas sa-mo fiksni tečaj dinarja lahko re-ši itd.

Potem me pa kar ne volite! Ker nisem nikoli bil in ne želim biti podoben »zaslužnim« vo-lunterjem na oblasti, ki so ved-no vse vedeli in o vsem odloča-li, žal zato tudi veliko napravili (premoženja, pa ne svojega in

ugleda tudi ne svojega). Si pač vloga poslanca predstavljam malo drugače, bolj profesional-no.

Pustimo vendar podjetnikom gospodarstvo (ekološko zdravo seveda), od države in politikov pa zahtevajmo (ne)vmeševanje in zakonodajo za preprečevanje zlorab in odpravljanje ekscen-sov, ne pa za prerazdeljevanje od tistih, ki kaj imajo, tistim, ki vse napravijo, pa še hvalažni za to niso. Pa neodvisno sodstvo in informiranje, pa svobodno in nevtravno šolstvo in zdravstvo, ki ga zmoremo in kulturo, ki plemeniti, bogati človekovo do-stojanstvo. In takšno državo, ki podpira vse, ki nesebično po-magajo in so pripravljeni ščititi vse neživo in živo bogastvo na-roda in ne nazadnje človeška ži-vljenja, tudi nerojena, žene, otroke, matere, slabotne ... in ne dela razlike med žensko in moškim v pravicah, priznava pa razliko med ženo in moškom v dostojanstvu in poslanstvu.

Hoby? Ga imaš?

Kakor se vzame. Kaj pa je hoby? Sem družinski človek. Za nekoga je družinsko življenje ob delu v službi breme in se mu izmika (v hoby-je), ali pa ga za-nemarija. Drugi je nedružinski »tip«. Zame je družina osnovni smoter. Zato sva z ženo zdrav-nico in štirimi otroki družini ved-no podrejala ostale cilje in delo. Kljub temu sva oba akademsko izobražena, zgradila dom in še najdemo čas za kmetovanje na majhnem posestvu. Pa ne za hoby, ampak za življenje, ko vsi z otroki vred spoznavamo ob kmečkem delu na kmetiji (ki ni vikend za razvedrilo), kolikšna je »cena kruha« in kako se v po-tu svojega obraza služi lastnina in vzgaja volja do dela.

Če ste prebrali do konca, hvala za pozornost. Hvala tudi vsem, ki ste me potrdili za kan-didata. Priporočam pa se vsem volivcem za zaupanje in izvoli-tev.

Ervin Schwarzbartl
Domžale

Za moderno in učinkovito upravo!

Slovenska demokratična zveza je temu vprašanju že doslej posvečala veliko pozornosti, tako na republiškem nivoju, kot tudi na lokalnih ravneh. Tudi Odbor SDZ za Domžale se resno ukvarja s pripravi mi na prevzem tistega dela odgovornosti, kot mu ga bodo zaupali volilci na aprilskih volitvah. Odbor čuti za svo-

jo dolžnost, da že sedaj javnosti prikaže svoja stališča in načrte in da tako odpravi morebitne nepotrebne dvo-me in nezaupanje v nove politične organizacije, kot bo-dodice soustvarjalne subjekte ustvarjanja lepše bodočno-sti.

Zato sporoča volilcem občine Domžale naslednje:

sno nadalnje opravljanje del teh vodilnih funk-cionarjev. Odgovornost bo striktno osebna in hierarhična.

5. Skupščini bomo predlagali, da bo po šestih mesecih dela novega Izvršnega sveta mo-ral njegov predsednik podati sumarno poročilo vseh vodilnih funkcionarjev o izvedeni reorga-nizaciji in zmanjšanju števila zaposlenih. Ta-krat bo skupščina glasovala o nadalnji zaupnici predsedniku in posameznim članom Izvršnega sveta.

6. Predvidevamo, da bo glavni del sred-stev, ki bodo pridobljena z zmanjšanjem števila zaposlenih v občinski upravi, namenjen za po-sodobitev in modernizacijo, predvsem za uva-žanje računalniške opreme. Končni cilj reorga-nizacije bo namreč moderna in učinkovita uprava z bistveno kvalitetnejšim in hitrejšim ni-vojem storitev. Kvalitetni kadri bodo morali bi-ti seveda tudi boljše plačani, kot so sedaj.

7. Predlagali bomo tudi, da imata Skup-ščina in Izvršni svet večji vpliv na delovanje in kadrovanje v t. i. javnih službah oziroma pod-jetjih. Ocenjujemo, da delo organizacij, kot n. pr. Razvojni center, PTT ali Komunalno podjetje ni bilo zadovoljivo. Tisto, s čemer se hvalijo, da so storili, bi namreč moralo biti na-rejeno bolje in v veliko krajšem času. Primer za to je telefonska centrala, saj je pravi škandal, da še vedno ne morejo dobiti priključka ljudje, ki bi v domžalski občini odpirali nova podjetja. Prav tako je katastrofalno stanje hidrantov, na-menjenih za primer požara. V nekaterih nase-ljih (Dob, Vir) jih je do 75 % tehnično nepri-mernih, mnogi pa so tudi povsem neuporabni, na kar zaman opozarjajo gasilci.

Slovenska demokratična zveza poziva vo-lilce, da podprejo vse kandidate organizacij Združene domžalske opozicije (DEMOS in ZSMS), saj ocenjuje, da bodo zgoraj predlaga-ni ukrepi lahko uspeli le, če bo Opozicija dobi-la večino v novi Skupščini občine Domžale.

Anton Tomažič
za
Slovensko
demokratično
zvezo
Odbor za Domžale

ZA DOBRO ŽIVLJENJE V MESTIH IN NA PODEŽELJU

Program državljsanske zelene liste

Okrog petdeset občanov nas je skoraj v vseh volilnih okrožjih za volitve v družbenopolitični zbor Skupščine Slove-nije predložilo DRŽAVLJANSKO ZELENO LISTO. Smo samostojni kandidati, ki nas veže skupna želja prispevati k ekološki prenovi gospodarskega in družbenega tkiva, k eko-loškemu ozaveščanju prebivalstva, k opravljanju vzrokov onesnaženosti in ekoloških nevarnosti. Ne predlagajo nas stranke in ne želimo postati nova stranka. V Državljski ze-len listi nastopamo kot državljani, ki postavljamo varstvo okolja nad politične razlike in ideološke tančice.

Program

Imamo vizije, vendar nismo njihovi sužnji. Vsak konkreten, posamičen ko-rak, ki je resnično izvedljiv, odtehta ve-like obljube. Zato podpiramo oblikova-nje splošnih družbenih pogojev za uspešno izvedbo čimvečjega števila takšnih idealov: demokracijo, razvojno usmerjeno tržno gospodarstvo, samo-or-ganiziranje občanov v decentralizacijo odločanja in večjo avtonomijo lokalnih oblasti, nenasilno reševanje družbenih konfliktov, zaščito vseh manjših in od-govorno ter javno nadzorovano državo.

Imamo časi in problemom dozor el program. Slovenija mora hkrati opravi-ti svojo gospodarsko in ekološko sanaci-jo, ki jo razumemo kot načrtno in po-stopno deindustrializacijo.

Ljudem v kotlinah in dolinah je po-trebno zagotoviti čistejši zrak, zaščititi in ozdraviti moramo naše podtalnice, razzveplati dimne pline termoelektrarn in toplarn, omogočiti odpoved jedrske energetike, ozdraviti vodotoke in morje, urediti odlaganje in predelavo odpad-kov, odpraviti posledice onesnaževanja tal in ohraniti zdravo obdelovalno zem-ljo.

Za kaj se bomo zavzemali, če bomo izvoljeni:

1. SLOVENIJA je dosegla točko, da mora opraviti temeljit razvojni zaokret. Spremeniti moramo gospodarski in upravljaljski sistem ter celotno organizi-ranost družbe, prilagoditi zahtevam varstva okolja, če se želimo izogniti grožnji ekološki katastrofi. Na proble-me odgovorjamo z razumom in trez-nostjo. Zato se zavzemamo:
 - neodvisen in stalen skupščinski nadzor nad izvajanjem politike varstva,
 - oblikovanje strokovno in uprav-ljaljsko močnega upravnega organa za varstvo okolja in urejanje prostora,
 - uveljavitev zakonskega načela »plača kdor onesnažuje«,
 - obdavljenje ekološko spornih pro-izvodov in proizvodenj,
 - davčno razbremenitev okolju pri-jaznih izdelkov,
 - uveljavitev polne cene energij,
 - uveljavitev mednarodnih norma-tivov in standardov,
 - urejanje prostora v funkciji izva-janja politiki varstva okolja,
 - pravno ureditev odškodnin priza-detim zaradi onesnaževanja,
 - javni ekološki informacijski si-stem,
 - oblikovanje nacionalnih ekolo-

skih raziskovalnih projektov.

2. LJUBLJANA se je v preteklem obdobju pretirano in enosmerno indu-strializirala, kar je povzročilo pretirano rast mesta in vplivalo na podoben raz-voj bližnjih mest (Medvod, Domžal, Kamnika in Litiji).

Nasproti dosedanjemu prostorskemu propadanju podeželja postavljamo nov odnos do teh predelov. Ohranjanje ob-delovalnih, gozdnih, travnatih površin in hribovitih območij bo omogočilo nji-hovo krajinsko, gospodarsko in social-no oživitve in ustrezen razvoj, ki ne bo ogrožen s prostorsko širitvijo mest.

3. ZA IZBOLJŠANJE BIVALNIH POGOJEV v ljubljanski kotlini pa mo-ramo čimprej:

- sanirati, prestrukturirati ali opu-stiti vse okolju nevarne proizvodnje, posebej in najprej tiste nad rezervati podtalnice,
- zgraditi z zahtevami varstva oko-lja usklajene ceste in železnice,
- sanirati TOPLARNO Moste. Zah-tevamo takojšnjo zagotovitev kakovost-nega premoga ali prehod na plin. Za in-dustrijo in gospodinjstva moramo poi-skati alternativne vire,
- zgraditi industrijske čistilne na-prave in kanalizacijski sistem, za pri-ključitev na centralne čistilne naprave. S tem bomo izboljšali kakovost Save, Sore, Kamniške Bistrice, drugih vodo-tokov in tudi podtalne vode,
- zgraditi sistem varnega deponira-nja in predelave vseh vrst odpadkov, predvsem nevarnih in posebnih,
- sanirati oziroma razseliti farmo Ihan in nekatere večje kmetijske obra-te,
- z ohranjanjem in zaščito plodne zemlje ter njeno sanacijo tam, kjer je onesnažena, ob kakovostnih razvojnih programih kmetijstva, zagotoviti čim-večjo samooskrbo in zdravo hrano,
- izdelati dolgoročni koncept zago-tavljanja, varovanja in izkoriščanja pitnih voda za celotno ljubljansko kot-lino.

VSEM, TUDI STAREJŠIM IN OTROKOM MORAMO OMOGOČITI SVOBODNO GIBANJE IN ZDRA-VO ŽIVLJENJE. ZAGOTOVITEV ČI-STEGA ZRAKA IN ZDRAVE PITNE VODE JE PRVI, NUJEN KORAK.

ZA SVOBODO ustvarjalnosti ZA ODGOVORNOST do narave in soljudi

Sanja Traunšek
Marjan Mramor
Jože Javornik
Igor Lipovšek

Čas, ki ga živimo:

Tudi demokracija ima svoje meje!

Ko je leta 1866 Levstik napisal oceno Jurčičevega Desetega brata, mu je v njej poodčital, da premalo pozna žensko družbo, ker da se v svojem sicer pestrem pripovedovanju kakor izogiba opisovanja ženskih oseb. Svoji oceni je postal pikno na i s Horacijevim citatom: Est modus in rebus, sunt certi denique fines, quibus ultra citraque recitum consistere nequit, kar pomeni: Vse ima svoje meje, ki jih ne smemo prekoračiti ne na to, ne na drugo stran. Pri procesu demokratizacije oziroma rojevanju demokratizacije pri nas se velja zamisliti nad globino napredka in ga koristno zaobrniti na naše razmere hic et nunc.

Na zadnjem sestanku uredniškega odbora Občinskega poročevalca smo se seznanili z dejstvom, da na uredništvo OP prihajajo nepodpisana pisma oziroma podpisana samo s psevdonimom, ne da bi avtor pustil svoj naslov v uredništvu in po anonimni klici v »ustreznem« tonu. Prijatelji, zmerjanja nikar! Če pa menimo, da je naše zmerjanje lahko konstruktivno in torej ne razdiralno, pa se predstavimo ali oziroma podpisamo s polnim imenom ali tudi s psevdonimom, le da ima uredništvo na voljo po potrebi tudi avtorjev naslov. Na ta način bomo lažje razpletli nastale vzele. Vedno se sprašujemo, kakšen učinek z morebitnim zmerjanjem lahko dosežemo; ali bomo pri konkretnem zmerjanju dosegli sklonitev glave ali pa bomo še bolj razvneli njegov srd in tako prilivali olja na žerjavico, da se bo počutil še bolj »upravičenega« pri svojem ravnanju... ali celo »opravičenega«. Vedimo, da ima tudi demokracija svoje meje in da tudi nje ne smemo pustiti »pobesneti«!

Ne razvlečujemo grehov stare generacije na mlado generacijo! Nekoč sem zapisal: Kristus ni kriv za špansko inkvizicijo, Marx pa ne za Stalinova taborišča. Danes pa v ožjem obsegu, a podobnem smislu pravim: Povojna generacija ni kriva ne za sv. Urba, ne za Teharje oziroma Kočevski Rog in podobno. Samo sprava, ki se naj zaenkrat sestoji vsaj iz neodpiranja starih ran brez dejanske potrebe, res lahko vodi k luči in miru in utrjevanju medsebojne povezanosti in ljubezni — k Bogu, kajti notranje razklani, narodno (v okviru enega,

konkretno slovenskega naroda) in versko (odnos med slovensko katoliško in srbsko pravoslavno Cerkvijo) sprti ne moremo v evropski prostor. Ker pa sprave ne moremo doseči čez noč, kar je povsem razumljivo, vsaj ne prizigajmo ognja sovraštva in ga ne prenašajmo na mlado in mlajšo generacijo, ki na noben način ne more biti odgovorna za grehe svojih predhodnikov. Za enkrat vsaj to! Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar v svojem odgovoru na moje odprto pismo glede pravih možnosti, ki ga je (pismo) objavil Nedeljski Dnevnik, med drugim takole pravi: »Vsi se zavzemamo za spravo in vedno več bo govora o tem, vendar je treba stvari zelo dobro premisliti, ker ima sprava zelo velike razsežnosti in je treba vse dobro pripraviti...«

Verjetno bomo prihodnje dni in tedne še veliko slišali o spravi, saj ste gotovo brali, koliko postnih premišljevanj in govorov bo temu posvečenih. Pa tudi politične skupine se bodo javljale...«

Nahajamo se na stičišču med enim in drugim družbenim redom. Tudi sami se bomo morali spremeniti, vsaj v medsebojnih odnosih: nikogar ne bomo namreč morali postavljati v oklepaj ali celo to ne. ZKS se je spremenila v Stranko demokratične prenov. Vsakdo naj sam odloča o svoji preobliki. Glede na ločitev ZKS od ZK se mi zdi ta preoblika zelo umestna, da bi le bila tudi vsebinska! Zelo je pomembno, kaj bo vsaka od strank storila konkretno za našo občino in koliko bo pripravljena sodelovati z drugimi za doseganje skupnega cilja. Tudi za Občinski poročevalec prihajajo drugi časi. Sestava uredniškega odbora je odslej pestrejša, kar je razvidno iz kolofoina. Vendar se je problem pojavil drugje. Urednik Matjaž Brojan je dejal: »SZDL se nas je odpovedala, občina nas še ni čisto sprejela... kako naprej?«

Vsekakor bo moral po potrebi tudi Občinski poročevalec spremeniti svoje ime in še bolj prisluhniti željam bralcev, za kar pa potrebujemo mnenja, nasvete, predloge... le demokracija naj ima svoje meje! Izrodki in skrajnosti nas ne morejo voditi k splošnemu zadovoljstvu!

Ivan Kepić

Trzinska obrtna cona — gradbišče na 34 hektarih

Prostor za različne poslovne možnosti

Na obrobju domžalske občine, ob magistralni cesti Ljubljana-Maribor se s prvimi toplejšimi dnevi nadaljujejo dela v Obrtno-industrijski coni Trzin. V letošnjem letu predvidevajo, da bodo dokončali cestnokomunalno infrastrukturo in še intenzivnejše gradili objekte kot v preteklem letu.

Cona je s svojo ureditvijo omogočila več kot stotim investitorjem z različnimi dejavnostmi vključitev v pripravljeni projekt Občine Domžale — pospeševanja obrtno-industrijskih dejavnosti. V coni bodo tako lahko nekateri investitorji razširili svojo dejavnost ali pa jo šele pričeli. Poleg podjetij kot so AS, LESNINA, MERCATOR, PKB, KŽK, JATA itd., je v coni še polno drugih dejavnosti, ki bodo možnost zaslužka, tako lastnikom kot bližnji in daljnji okolici. To pa je bil tudi cilj projektantov oziroma idejnih vodij projekta.

Celotno območje je bilo razdeljeno na štirinajst karejev, ki so sestavljeni na osnovni modularni mreži 25 x 25 m, kar je tudi minimalna velikost parcele. Najpogostejši tip parcele je 1250 m². Tipi gradenj so bili razdeljeni v štiri kategorije:

1. obrtne delavnice v sklopu individualne stanovanjske hiše,
2. obrtne delavnice v samostojnih objektih,
3. večje delavnice,
4. obrati male industrije in dejavnosti, ki za razvoj potrebujejo večji prostor.

S poznavanjem problematike industrije, obrtništva oziroma nasploh investicij, je uspelo uskladiti interese vseh, kar je bilo kmalu razvidno s tekočo prodajo zazidljivih parcel. Želje investitorjev so različne, zato si vsak posameznik v tej coni lahko prilagodi svojo industrijo lastnim potrebam v mejah, ki jih dovoljuje osnovni parametri cone, to je velikost zazidave z upoštevanjem cestnih in zelenih površin.

Trenutno v OIC kot na kratko imenujemo obrtno-industrijsko cono že posluje oziroma obratuje nekaj investitorjev. Kot prvi je bil PKB s svojimi skladišči in Diskontno prodajalno, nato Mercator s svojimi delavnicami, KIMI s proizvodnjo elektro elementov, predelavo lesa, pletilstvo itd. V sklopu cone je prav tako betonarna, ki omogoča dobavo vseh vrst betonov. Kljub koledarski zimi se pričenejo aktivnosti pri pripravi zemljišč in tudi gradnji, kar zagotavlja obratovanje prenekaterega investitorja že v letošnjem letu. Investitorji imajo na uporabo maksimalni standard cestno-komunalne infrastrukture, tako ceste s pločniki in z javno razsvetljavo, fekalno in meteorno kanalizacijo, plinovod, vodovod, elektriko in PTT.

Pri izvedbi celotnega projekta organizator Sklad stavb-nih zemljišč občine Domžale ugotavlja, da takih industrijsko-obrtnih območij primanjkuje, saj interes presega mo-

žno ponudbo. Zato se poizkuša pridobiti območja, ki bodo lahko zagotavljala nemoteni razvoj podjetništva.

Že ta projekt, ki je v končni fazi pa zagotavlja in je porok pravih in daljnosežnih odločitev Domžalčanov v preteklosti. Tudi za OIC je pripravljen program za razširitev in delno preureditev.

Predlog predvideva razširitev območja za ca. 7,20 ha in možnostjo pridobitve ca. 50 parcel v pretežni velikosti 1250 m² (25 x 50 m) namenjene obrtnim delavnicam v samostojnih objektih. S predloženo zasnovo bi v coni omogočili tip podjetništva, podjetij oziroma obrtništva, ki zagotavlja nadaljnji razvoj gospodarstva in eksistenco prebivalstva.

Sodelovanje Domžale — Trebnje:

Dvojčica naše obrtne cone bo v Trebnjem...

OBRTNA CONA V TREBNJEM je delno posnetek OIC TRZIN. Izkušnje v Domžalah, posebej na področju vodenja in prodaje so zanimiva tudi za druga okolja, zato tudi želja po sodelovanju občine Trebnje z občino Domžale ni naključje.

Razvojni zavod Domžale bo neposredno sodeloval pri vodenju in prodaji zastavljenega programa, tako da zainteresenti, ki želijo razširiti delovanje z občino Trebnje lahko dobijo podatke in informacije na Razvojnem zavodu Domžale. I. faza gradnje OC Trebnje predvideva 28 stanovanjsko-obrtnih parcel velikosti 1000—2000 m², kar po izkušnjah omogoča pričetek in tudi širitev zastavljene dejavnosti. Cena za zemljišče je ugodna, prav tako pa tudi okolje, ki bo naklonjeno obrtni dejavnosti.

Tržni pogoji zahtevajo pretok znanja, storitev in blaga v vsa okolja, ki si želijo napredka in vstopa v Evropo.

DZR

Iz naših krajevnih skupnosti

HOMECE-NOŽICE

Krajevni samoprispevek je namenjen izgradnji kanalizacije, ki je doslej potekala po programu in bo omogočila še večjo varnost podtalnice in realizirano skrb za varstvo okolja. Tej sledijo rekonstrukcije in asfaltiranje posameznih ulic. Oblikovani so že posamezni gradbeni odbori, ki ob sodelovanju vseh zainteresiranih krajanov uspešno organizirajo akcije. Ena izmed večjih aktivnosti je tudi razširitev pokopališča in ureditev javne razsvetljave, njihova dolgoletna želja pa tudi ureditev avtobusnih postajališč v krajevni skupnosti, kjer imajo težave s pridobivanjem zemljišč. Tako bi bila zagotovljena večja prometna varnost, le-to pa bodo dosegli tudi z ureditvijo opornega zidu in celotne Bolkove ulice.

Nestrpno pričakujejo tudi izgradnjo telefonske centrale v Radomljah, saj bodo tedaj tudi naročniki iz njihove KS dobili dolgo pričakovane telefone, v sodelovanju z Elektro Ljubljana okolica pa bo potrebno preveriti električno napetost ter končno postaviti že obljubljeni transformator.

Posebej so izpostavili tudi problematiko ustreznega športnega igrišča za mlade.

DRAGOMELJ—PŠATA

V letošnjem letu naj bi pričeli z uresničevanjem programa krajevnega samoprispevka, katerega najpomembnejši del je rekonstrukcija in asfaltiranje ceste Dragomelj—Pšata, kjer naj bi uredili tudi pločnik in tako zlasti šolarjem zagotovili boljšo prometno varnost. Rekonstrukcijo ceste pa bi radi izkoristili tudi za zamenjavo že dotranjanega vodovodnega omrežja.

Začeli so tudi z aktivnostmi za razširitev pokopališča Šentpavel, kjer bo potrebno naročiti izdelavo lokacijske dokumentacije, v kratkem pa naj bi (za začetek le na papirju) pričeli z aktivnostmi za izgradnjo kanalizacije. Ob tem pa so ob obisku delovne skupine posebej opozorili na problematiko funkcioniranja čistilne naprave Tr-

zin, saj ob nalivih še vedno močno onesnažuje vodotok Pšata z dokaj neprečiščenimi oz. nerazredčenimi odpadki in na problematiko, ki se pojavlja pri odvažanju odpadkov.

KRTINA

S pospešenimi aktivnostmi iz preteklega leta se nadaljuje tudi v letošnjem letu. Tako krajanje že kar težko pričakujejo asfaltiranje ceste Studenec—Škocjan—meja s KS Prevoje, ki so jo v lanskem letu uredili v makadamu, tečejo aktivnosti za pridobitev večjega števila telefonskih priključkov, krajanje pa težko pričakujejo tudi začetek izgradnje poslovno-stanovanjskega objekta v Brezjah, kjer naj bi končno vendarle dobili prepotrebne prostore za delo KS, saj sedanjí ni slučajno ne ustrezajo minimalnim kriterijem.

Kot smo že napovedali, so se odločili tudi za neposredne volitve predsednika in članov sveta.

DOB

Začetek marca je pomenil precejšnjo aktivnost zlasti za članice Krajevne organizacije RK, ki so tako kot vrsto let doslej tudi letos obiskale vse starejše krajanke in jih razveselile s skromnim darilom in prísčno čestitko.

Na svoji letni seji so se zbrali tudi člani Krajevne organizacije ZZB NOV Dob, na zboru volilcev pa je bil sprejet sklep, da tudi v KS Dob ob letošnjih aprilskih volitvah izpeljejo neposredne tajne volitve predsednika in članov sveta. Investicije tečejo po programu.

Lukovica

Krajevna skupnost je tudi letos ob 8. marcu pripravila tradicionalno srečanje starejših krajanek. Prijetno urejena dvorana, ob vhodu otroci, ki so vsaki obiskovalki izročili lično košarico s prvim spomladanskim cvetjem, lepo pogrnjene mize, vse to je prispevalo k prijetnemu začetku družabnega srečanja, ki za marsikatero izmed prisotnih žena pomeni prijetno preživeto popoldne in zvečer, kate-

rega se vedno rada spomni.

Kratek kulturni program, v katerem so s slovenskimi narodnimi in umetnimi pesmimi nastopili pevci domačega pevskega zbora KUD Janko Kersnik Lukovica, kratek praznični nagovor, nato pa prijetna glasba družine Habjanič, ob ka-

teri se je zvedril obraz marsikateri obiskovalki, ki se vsaka po svoje trudijo iz dneva v dan.

Brez finančne podpore obrtnikov in nekaterih delovnih organizacij srečanja ne bi bilo, zato se KS Lukovica vsem najlepše zahvaljuje.

Drtija pri Moravčah: Pogovor s kmetico in upokojenko Ljudmilo RIBIČ!

Kmetijo Ribičevih v Drtiji pri Moravčah vzorno vodi enainšestdesetletna Ljudmila RIBIČ, družinska upokojenka. Ob našem prihodu smo jo našli doma. Pred osemnajstimi leti je v prometni nesreči v Kraščah izgubila moža Jerneja. Pustil ji je tri mladoletne otroke, za katere je skrbela sama, dokler se nista hčerki omožili in odšli zdoma. Sin Jože se je zaposlil v Mizar-ski obrtni delavnici v Moravčah.

Kmetija je srednje velika z osmimi hektari zemlje. Od tega je pet hektarjev obdelovalne, ostalo so travniki in gozd, kmetija je zaščiten. Pred leti so zgradili novo gospodarsko poslopje z modernim hlevom z napa-jalniki. V hlevu imajo več krav molznic; dajejo jim letno po 3.000 do 3.500 litrov mleka. Tudi pitance imajo, ko so dovolj težki jih oddajo v zakol. Letno oddajo povprečno 1.000 do 1.300 kilogramov mesa, pa

nekaj lesa in seveda mleko. Kmetijo so usmerili v živinorejo, kjer vidijo glavni vir dohodka. Poleg goveje živine redijo še prašiče, zajce, kokoši, kozo in čebele. Na njivah pridelajo pšenico, krompir, koruzo, zelje, korenje, kolerabo in fižol. Z odkupno ceno mleka niso zadovoljni; premajhna je. Osrednji problem so nespodbudne odkupne cene. Seveda imajo vso potrebno strojno mehanizacijo, traktor in delovno silo. Sin Jože, sestra Barbka s sinom Tonetom Rancičajem delajo na kmetiji od ranega jutra, do poznega večera, pa še ob nedeljah in praznikih. »Živina rabi človeka,« je položaj kmetice sklenila Milka RIBIČ.

Besedilo in fotografija: Jože Novak

Naši kraji in ljudje: Blagovica z okolico.

Do kdaj tako?

Črni graben je črna past — doklej?

Preveč bi bilo naštetih vse sestanke v KS Blagovici, nič bolje ni pa tudi v sosednjih KS, ko vsakokrat bolj ogorčeni opozarjajo na prometno (ne) varnost ob magistralni cesti. In ko se človek pelje skozi Črni graben, ima kaj videti! Bankin skokraj ni, ali pa so zelo slabo urejene, ponekod so tik ob cesti jarki, v katere mimogrede zapelješ s kolesom ali motorjem, ko se izogibaš težkim tovornjakom, ki ob srečanju s približno enakim, le da ta prihaja z druge smeri, zapeljejo čisto ob rob ceste.

Kdo ve, na kolikih sestankih že so krajanje zahtevali ureditev prehodov za pešce, ob vsej magistralni na tem koncu ni niti ene asfaltirane avtobusne postaje, da o urejenih počivališčih sploh ne govorimo. Do kdaj!

Pešci in kolesarji, med njimi veliko šoloobveznih otrok, pa tudi motoristi pa so in še bodo vozili ob skrajnih robovih ceste, ki je že zdavnaj prenatrpana, ki je nevarna zlasti in predvsem zanje, saj nekaj centimetrov neurejena bankina nikjer in nikoli ni bila varna. Peljite se po njej s kolesom in skušajte priti varno skozi Črni graben. Boste videli, da je nevarno že podnevi, kako pa je to videti ob prometnih konicah in ponoči, pa rajši ne poizkušajte. Do kdaj!

3. marec 1990 pred domžalsko halo:

Kramberger show po domžalsko...

...Evo, en komunist že ploska. Hvala bogi! Dragi Slovenci, prvo vam moram povedati. Vi ste tukaj najbolj pametni. Vi ste komuniste nagnali f črno goro. Svaka vam čast. To je najbolj bogata občina. Vidite, to ste imeli srečo, ste imeli sekretara partije Črnogorca, ki je samo spav, ki se nič ni brigo, da ste ga lahko okrog prinesli. Ste videli, to se napizdli Črnogorci. Če tega ne bi bilo, ne bi uspeli. To se lahko njemu zahvalite...

...Evo, dragi Slovenci, čuli ste že, da Kramberger kandidira za predsednika slovenske države. Ste videli mogočno, da časopisna nič doste ne spominjajo na Krambergera. Pri nas u Sloveniji se komunisti držijo stolice ko hudiča. Evo, komunisti že ploskajo. Smiri se malo komunist, smiri. Bog je tud douge lase imo, pa smo ga radi meli. Vidite, kak se je komunisti raspizdo. To je Popitova generacija. Kak si Popit? Evo dragi Slovenci, mora bit, če zdaj ne bomo zmagali mi delafci, mi pri obrtniki, zapomte si, boste meli komuniste na glavi...

...Ja sn fčera bio na Vrhniko. Na eni strani je bla policija, na drugi strani je bla vojni tisti dom. En oficir je zaveso vun luku, prej smo mi lukali, zdaj pa oni lukajo vun...

...Vam odkrito povem m...siko me pravi »Kramberger, ti malo nemško registracijo automobil«. Ja mislim, dragi Slovenci, da je predsednik že u Evropi, kakor u Beogradu u Turčiji. Tako smo že zmagal.

...Evo tudi govorijo ljudje. Lih danas sem brau pri eno revijo u Lublani. Vidim opico na glavi pa Krambergera. Oni očejo prikazat, češ komunisti, da Kramberger ni normaln. Vi dobro veste dragi Slovenci tud pri svoji ženi. Marsikteri moški isposbau svojo ženo. Če ma mačko rad pa živali, je babna u redi, se z Bosancem ni kurvala. Kera pa nima živali rad, pa si lahka f kasarni isko. Evo al pa u baraki pri Bosanec...

...Poglejte, Bog mu daj večni mir našem Titu. Na stare dni ni mogu več strelati f ovco so mu k drevi privezali na dva metra, pa ga je plehnu bogega reveža...

...Evo dragi Slovenci. F Titovem Velenji je blo dest taužent ludi. Ko je bio Tito u Titovem Velenji ih je meo samo petisočdevet sto devetondevetdeset, ker ena gospa je zbolela...

...Evo, eva, komunisti so začeli ploskati, se bojijo šafle. Glejte, zemlja je naša, ko je ne mora nobenad sebo nesi, saki mora umret. Zato pravim, Bosanci brez vizuma, Srbi vizum, da kontroliram, kolki vas je, da ne bi stranje delali... (Aplavz)

Evo dragi Slovenci, tud prosijo Kramberger, kako bo on Kramberger šov v Nemčijo ali Ameriko Buša pa Gorbačova obiskat. Evo, ko prišo Kramberger, fsi reporteri bodo v mene, pozabli Buša. Bom reko »Jas sam iz Slovenije, male dežele revne siromašne. Lepo prosim pomagajte, da ne bomo izumrli tako kot vaši Indijanci. Evo, povno torbo dolarof bom prneso, bom rastalau med ljudstvo. Prej je Tito dobro živo, zdaj ho ljudstvo dobro žive lo...«

...Evo ste videli fsi glede naših mamic. Diktirajo našim ženam te lastne stranke i te partija, da ne bi sme delati splava. Tako daleč bo prišlo, da jim bo po zakoni napisano, kdaj bo si lahko hlačke slekla, hlačke oblekla in dol legla...

...Moj sin Boris sen reku »Pogleli ljubljansko televizijo. Daj mi enga direktora.« On odpere imenik, je reku »Dragi ata, petondvajseti je, ker je da ih je. Vidite, tako je samo eden bo ostav in to ne tisti, čisto novega bom dal in oni drugi bojo vsi šafllali, kram in lopate dobili. Nobenega komunistu nem zaprev. Ker če bi ga zaprev, bi zastonj tam žru, delali bojo, kaj švicali vjo. Evo, tudi Dolanca bom zaposliv. On bo delovodja, kje že stari, kaj nemre več...«

...Hvala lepa občinski upravi vaši je res edino oni nebdšo šafllali tam pa tam bom kerega zbrou ke da šafllau. In tu bomo naredle kaj ste dobri obrtniki bom naredu tovarno krampof in lopat. To bomo prodajali po celi Sloveniji...

...Evo dragi Slovenci glede socialnega. Če pridete zdrayniku morate čakati. Zdravnik pije kafe, baš ga briga, kaj se v čakalnici dogaja. Če bi to blo privatni rokah, b biu prisiljen, da bi se trudo, če bi hoteu preživeti. Danas, če pride kakšno mlado se malo po riti pošlatle, staro pa niti pokokne kaj ne več. Samo recepte napiše za čajčke in mu je vseen, al bo mrla al ne bo mrla...

...Kaj Ti pomaga, če maš tepo babo, pa se Ti kurva. Boljš je met debelo, ki te rada ma, ljubi svojo družino, svojega moža, maš toplo hrano, oprani si. Kaj Ti pomaga lepa baba, pa jo po kasarni išeš, pa ajds dobiš...

Nastop predsedniškega kandidata Ivana Krambergerja

Ivan Kramberger na ploščadi pred Veleblagovnico v Domžalah v soboto, 3. marca 1990: »Ko bomo zmagali...«

...Evo dragi Slovenci, bomo zmagali, smo že zmagali. Zato pa pravim dragi Kučan, bogi božičnik Smole, ki so čisto bleli, ki te Srbi zmantali, pejte v penzijo, drugač bote šafllali...

...Evo tudi medalje. Poglejte tisto AVNOJ-sko priznanje. Kidričevo, Titovo, Smoletovo, Kučanovo pa ne vem, kakšno sranje se fse. Dragi Slovenci, ste že čuli, ker bogi delavec kako priznanje dobiu, srebrno zvezdo. Sam občinski pa te višji funkcionarji so drug drugme medalje potalal. Govorili pa so komunistem, fsi bomo dobro žive li...

...Ste videli dragi Slovenci, gde je Kramberger, tam je narod. Gde pa je Kučan pa Milošević, tam pa je udba pa policija. Zato pa ne upajo na oder, da ne bdo kako gnio jajco f glavo dobili...

...Doktor Drnovšek je šolan clovek, to svi znamo. Miren clovek. Sm opazovau enkrat na televiziji, je doktor Drnovšek sedo, na njegovo mesto pa se je vseu Milošević Bog nas varij marija, če bi se na moje mesto useo. Fse kosti bi mu polamav...

...Odkrito vam povem dragi Slovenci, to obrtništvo tudi ni. Jaz imam dva sina, Borisa pa Dančita, sta gostilničara, saj ne vesta kelnarit, pa sta gostilničara. Saj nič ne naučijo. Učijo se o seksu, kaditji, bedarije, piti, fse ono, kaj pa ne, pa ne. To učijo komunisti. Če pa im kaj rečeš, si pa kaznovan, si pa kontrarevolucionar...

...Imam tudi značke. Evo značke, moja glava, kar je mariborski škof požegno, kaj boste srečo imeli. Kira žena se kurva s Bosancem, ji v zep daj, se ne bo več kurvala, Enkratno!

...Ko bodo volitve, pa naj pri vsaki kištri stoji en Srb in vilom. Ko bo videu, da smo mi zmagali, fskaj Srbini dobi liter mleka, pol kile kruha, vozno karto, evikajti, amen...

...Ko bom jas predsednik, ne bom meu šoferja, pa bom vido kakšno staro mamico, pa bom ustavo,

se bom jo bom useu, pa bom jo odpelao tam, kam bo hitela it. To je pravi oče slovenskega naroda. Tito pa je sedopko baron pozadi. Ljudski clovek mora bit...

...Evo, eva Bosanci. Moja žena je rekla »Bosanca u krevet, Slovenca na posao, familija super. Bosanac uvek nešto muva, a Slovenac spava«. Evo Bosanci, vi vte brez vizuma. Poglejte, Bosanac je prvi knjigo kupo. Odakle si? Z Jajca? A is Bihaća! Ker najbolji poznaj Jajco, tam so naredli velko sranje...

...Evo, potpisano! Evo dragi Slovenci! Evo, dragi Kučan, ti ostotpi. Če boš ostotpo, bomo Kardelov spomenik podrl, pa Tvojga postavli. Zalaufalo! Evo osam, deset, petnajsto formularof. Zalaufalo. Evo dragi Slovenci, tu bo prestolnica, nič več u Lublani. Smo že zmagali. Kučan adijo. Evo zalaufalo, zalaufalo... Petnopedeset, Petnopedeset smo jih dobili. Enokratno. U deset minut. Evo, potem, bko bomo imeli več ko petisoč, bomo prodali komunistom za dragi denar...

...Evo tudi pogledite. Tudi moja žena je noseča, tri mesece. Poglejte predsednik že šiba. Ne bo slovenski narod izumru. Kaj pa Smole, bogi reveš, ki je čisto bleli, Srbi so ga čisto išerpli. Saj ne more več. Kera bi rada otroka mela, eva jas sem tukaj. To je pravi predsednik, to je tisti ljudski predsednik. Ja mislim, boljši mene ko Bosanca...

...U glavnem, zapomte si, kaj sen reko. Ko bomo zmagal, ne bom šou u Lublano tisti dan. Doma bom na kauču ležu, s staro deko dol pokrit, pa bo čakao, kaj bomo zmagal, kaj nismo zmagal. Oni bodo si tam stali, Pa k' bodo zgubili, tak b'do potuljeni. Jas pa doma na kauči ležu: »Ura Slovenija, ura Slovenija!«

Točno po video zapisu izbral Metod Borc

Nastop Ivana Krambergerja si lahko ogledate tudi na kaseti videa MBM iz Mengša avtorja Metoda Borca.

Skoraj kot humoreska:

Živimo v odstotkih...

Ko so me v šoli poleg štirih osnovnih računskih operacij in ulomkov naučili še obrestnega računanja z odstotki, sem bil prepričan, da sem v računstvu na konju. Čarobni odstotki! Kako na široko si lahko razmišljal in primerjal. Seveda pa so odstotki predvsem zato, da nazadnje, ko vse sešteješ, zneso sto.

Poglejmo danes v časopise in revije, prislusnimo radiu in televiziji. Sami odstotki! V tisku za lažjo primerjavo narišejo še stolpce. Še bolj razviden je krog; kot tam v slaščičarni, ko razrežejo torto, kjer naj bi bili vsi kosi enaki. Na žalost pa je kak kosček zmerom za malenkost večji, seveda na škodo drugega.

Odstotki, odstotki! Rast oziroma padec narodnega dohodka ali prirastka prebivalstva, števila nezaposlenih, plače, otroški podatki, samski davek, podražitve, pocenitve — sami odstotki. O, saj res — znižanje cen za 30 do 50 odstotkov! Seveda lahko, ko so pa dva dni prej za 40 odstotkov maskiraj podražili.

Končno so začele prihajati na dan privilegirane pokojnine, zaenkrat le za »nekaj rib« — pa že taki odstotki, oprostitve — odstotki!

Saj res, javno mnenje bi skoraj pozabil. Če ne obvladate odstotkov, bo šlo težko. Še huje pa bo, ko si bodo nove stranke v odstotkih razdelile ali pridobile pristaše in volilce.

Clovek bi pričakoval, da bo v Poročevalcu pred meseci objavljen prispevek Hodimo po levi ali po desni strani ceste! kaj »vžgal«. Toda kakšnih posebnih odmevov ni bilo slišati. Recimo, da bi se nekaj odstotkov učitelj oglasilo: »Pri nas je vse jasno in učenci so stoo odstotno (100 %) seznanjeni, kako se pravilno hodi po cesti.

Te dni pa se je le pokazal uspeh. Na športni dan sta dva razreda, ki sta šla proti jugu, hodila po desni strani ceste, dva razreda v zahodni smeri pa po levi strani. Pohvalno, 50 odstotni uspeh! Polovica učencev je hodila po pravi strani ceste. V dandanašnjih časih, ko se odstotki vse bolj drobijo in ko bomo morali biti zadovoljni tudi z manjšimi odstotki, je tak uspeh res nekaj izrednega.

Če na bistrškem mostu od desetih delavcev dva (2) delata, dva (2) nekaj bezata, štirje (4) debatirajo, dva (2) pa po izjavi mojstra čakata na material, bi vse to lahko prikazali tudi v odstotkih. Čez dve uri se ti odstotki oziroma delavci malo zamenjajo. Koliko odstotkov dni oziroma mesecev bi bila predelava mostu z okolico hitreje dokončana, če bi se delalo kot v združeni Evropi, pa v kakšnem uradnem poročilu zagotovo ne bomo zagledali.

V odstotke bomo padli tudi čez nekaj mesecev, ko bomo od koalicijskih strank zahtevali, da morajo čez noč rešiti vsestransko zažveženo politično situacijo. Stranke pa bodo rekle: »Kar je ena stranka s 100 odstotno oblastjo gradila in reševala 45 let, mi zdaj ne moremo urediti v dveh letih.« Tu bodo »časovni« odstotki malo bolj zakomplicirani.

Lažje bo tole. Če neka tovarna, ki dnevno izdela 1000 ton izdelkov, v Mlinščico in Bistrico pa vzporedno izpusti 100 kubikov hudo onesnažene odpadne tekočine, upam, da izračun odstotkov ne bo delal težav. Glede ekologije je pa le nekaj odstotkov napredka. Ithanska farma bo dobila čistilno napravo. 100-odstotno mrtva Bistrica se bo pod Ithanom sčasoma spet opomogla.

Tole pa skoraj ne spada v tale sestavek: Na seji sveta krajevne skupnosti dva nadebudnika na debelo kadita. Poleg teh dveh je na seji še devet krajevnikov — nekadičev. V odstotkih ali brez njih — težka rešitev, kaj pravite? Nekaj »se« sicer obljublja. Trenutno pa, kar zadeva obliko vedenja in obnašanja, smo od Evrope že zelo daleč!

Še ena prometna. Če izpred trgovine na ulici Veljka Vlahoviča v Domžalah pajek v osmih urah od 50 parkiranih odpelje 25 avtomobilov, izračun odstotkov res ne bo težak.

Kajne, saj nas od teh zoprnih odstotkov že vse skupaj boli glava. Zato nehajmo!

Kakšni nesmiselni odstotki pa našo federacijo začasno še skupaj držijo, pa res več ne spada v okviru tega pisanja.

V glavnem smo vsi Slovenci za stoo odstotno Slovenijo. Zato naj živi 100 odstotkov.

RACA

Pisma bralcev:

Akcija na Malem Jelniku

Letoŕnja zima je bila vsem naklonjena, ker nam ni nasula snega in tudi mraza ne hudega. Vsi smo prihranili pri kurjavi in tudi na Cestnem podjetju v Domžalah, ker jim ni bilo potrebno čistiti snega, pa vseeno pravijo, da nimajo denarja za flikarijo na vaških cestah.

Vaščanom na Malem Jelniku pa zima ni prizanesla. Dne 27/1.-90, ko je prišla prva odjuga in še deževje vmes, je zmrlina na cesti popustila in je od Blagovice do Jelnika na več mestih na cesti nastala barjanska močvara. Na cesti je nastalo blato do 30 cm globoko in z avtomobilom je bilo nemogoče priti v vas. Nekateri so se posluževali obvoz, oziroma kdor je hotel priti na Mali Jelnik z avtomobilom je moral v Krašnji zapeljati proti Kranjemu brdu in skozi vas Vošče kjer je bilo tudi precej blata. V ponedeljek dne 29/1.-90 sta iz vasi PRAŠNIKAR Zdravko in RESNIK Tone, se oglasila v Domžalah na Cestnem podjetju in zaprosila za pomoč popravila ceste na Jevnik, dobila sta odgovor da ni denarja. Kljub negativnemu odgovoru so še isti dan iz Cestnega podjetja ogledali stanje ceste na Jelnik.

Po ogledu so takoj pričeli z deli na cesti. Dne 30 in 31/1. so delavci cestnega podjetja z me-

hanizacijo, res cesto delno vsposobili za promet. Največje luknje so v tistem trenutku pozamašili in še nekaj delov ceste posuli preveč natanko, da verjetno niso porabili 10 m (kubikov) peska in tudi kanalov niso očistili, čeprav sta bila dva delavca z lopato dva dni na tej cesti.

Čez tri dni, ko so delavci Cestnega podjetja odšli, so na cesti ponovno nastale velike luže blata in cesta je bila ponovno neprevozna. Dne 4/2.-90 nedeljno dopoldne smo se vsi vaščani iz Malega Jelnika zbrali in odšli na cesto. PRAŠNIKAR Zdravko in PESTOTNIK Jože, sta s svojim traktorjem s prikolico, RESNIK Tone si je traktor sposodil in so tako iz kamnoloma izpod Golčaja vozili pesek na cesto.

POGAČAR Zvone, PESTOTNIK Silvo, BRLEC Aco, KOSEC Miro, US Maks in Viktor ter GRIL Drago pa so pesek nakladali in posipali oziroma poravnali po cesti. Do 15. ure popoldne je bilo preko 20 m kubikov peska naloženega in posutega na cesti in tako je bila cesta ponovno usposobljena za promet.

Akcijo vaščanov si je ogledal predsednik Krajevne skupnosti Blagovica Milan FLORJANČIČ in pohvalil vse udeležence prostovoljnega dela.

Viktor US

Po zakonu o upravljanju in vzdrževanju cest, je pred nekaj leti od Krajevne skupnosti Blagovica za vzdrževanje prevzelo Malo Jelniko cesto, Cestno podjetje Domžale. V tem času upravljanja so cesto samo strugali in le tu in tam posuli malo peska. Tako so pesek s ceste postrugali in je sedaj polovica ceste gola zemlja. Taka cesta več ne vzdrži precejšnjemu prometu, ki vodi iz magistralne ceste v Blagovici skozi Mali Jelnik naprej v druge vasi. Skozi vas na cesti ni odtočnih kanalov in ob deževju vsa voda iz vasi teče po cesti, zato nastanejo čezdalje večje težave vzdrževanja te ceste.

Ta cesta je širšega pomena in ni samo za vaščane iz Malega Jelnika. Cesta povezuje še vas Vašce, Krajno brdo, Vrh in še druge vasi naprej. Dogodil se je primer lansko leto jeseni, kjer je na magistralni cesti Ljubljana—Celje v naselju Sp. Loke prišlo do hujše prometne nesreče in je bila nekaj časa magistralna cesta zaprta. Precej voznikov s težjem vozilom so se poslužili obvoz Kranjskega Blagovica in obratno. Zato bi Cestno podjetje Domžale moralo posvetiti več posluha za vzdrževanje in tudi Gozdno gospodarstvo precej uporabljalo to cesto za prevoz lesa ter popravila v deževnem vremenu.

Vaščani iz Jelnika smo zaskrbljeni, ker še zimskih težav nismo rešili in se že bojimo poletja, ko bodo prišle nevihte in nam bo spet odneslo ta pesek, ki smo ga danes s težavo navozili na cesto.

Dober dan, naši

Dekleta, potem pa še Avseniki...

Že od leta 1984 s simpatijami spremljamo dejavnost zagnanih kolesark iz kamniške in domžalske občine, ki občasno zapustijo štedilnike in se podajo na kolo, pa ne samo za zdravo telo, pač pa tudi odkrivati svet, spoznavati naše rojake ter navezovati stike predvsem s tistimi, ki so ostali zunaj naših meja. Leta 1985 so znamenite kolesarke zavzele s pedal Furlanijo, Julijsko krajino in tudi avstrijsko Koroško, vmes so imeli še nekaj drugih podvigov, lani pa so se podale na dolgo pot s bicikli po Kanadi. Znano je, da so si tudi denar za pot priskrbele same, s trdim organizacijskim delom uspešnih prireditelj.

O lanskem podvigu še nismo zvedeli v našem časopisu prav nič, zato nam je Katarina Rožman povedala tole:

»Tik pred poletjem smo ponesele vonj ajdovih polj, bistrino naših potokov, šepet gorenjskega vetra in žlobudranje naše govorice v Kanado, tja v Toronto, kjer smo od 13. do 28. junija prebrcale na kolesih razdaljo od Toronta do Montreala. Ves čas nam je stal ob strani Tone Vršič-Prlek.

Lahko se pohvalimo, da smo si vtisnile Kanado od blizu v srce, kajti občutiti deželo s kole-

sa je nekaj drugega kot iz avtomobila. Prvi del poti iz Toronta je bil precej hribovit, pozneje pa položnejši. Skupaj smo prekolesarile čez tisoč kilometrov po barviti kanadski pokrajini, med farmami in jezeri, skozi indijanski rezervat in druge znamenitosti, oprhale smo se v Niagarskih slapovih, prekrizale smo St. Lawrence, reko, posejano s tisočermi otoki. Dotaknile smo se mladca iz vrst stražarjev pri menjavi straže pred vladno palačo v Ottawi in doživele romantični deli Montreala... Vtisov je toliko, da še vedno prihajajo za nami...«

Nadebudne kolesarke pa že mislijo na drugo dolgo pot — na pot v Avstralijo, na katero

Športne in tudi kulturne delavke iz Mengša, Kamnika in okolice v Kanadi.

I. Sivec

Naš zbor volilcev:

Moj Bog, demokracija ni lahka ...

Objava v Občinskem poročevalcu, čisto klasični plakati na krajevno običajni lipi, pa še dšebno vabilo! To pa je že preveč, sem vzkliknil sam pri sebi. Tega zbora volilcev se moram, moram udeležiti! In sem se ga, hvala bogu, sicer ne bi uspel. Pa je, tudi prav zaradi mene je!

Dvorana naše krajevne skupnosti je bila še skoraj pol prazna, ko sem točno ob 18. uri, podobno kot Cary Grant v Točno opoldne, samo brez orožja, ves vznemirjen in v demokratičnem pričakovanju predpremiere prvih neposrednih, tajnih in demokracijskih volitev vstopil in si poiskal prostor v eni izmed nezasedenih vrst. Predsednik skupščine ali sveta, za obraze imam slab spomin, je nekam nerodno mencial z rokami in vzpodbujal predsednika SZDL, ki je poudarjal, da so volitev ne gre več, naj on vodi sestanek, saj sta to on in njegova organizacija počela že najmanj 4 desetletja. Ne vem, kaj sta se zmenila, ampak naslednje pol ure smo se učili šteti do 30. No ja, saj sklepi smo bili že ob 18.20, ko nas je bilo 22, ampak tistih 8 »mandeljcev, kaveljcev ali korenin« bo že moralo še priti, se je pridružil eden od funkcionarjev, ko je razlagal, da so razdelili samo 500 vabil in 20 plakatov.

Prisel je Lojze, ki ga je pripeljala Minka. Smo ga hitro napodili, naj pokliče še njo, otroci in krave bodo pač morali počakati, tudi to je cena demokracije! Francelj je poklical brata, naj reši situacijo, poklicali smo hišnika, ki je prišel z dojenčkom (nimam varstva!). Tega sicer nismo mogli šteti (dojenčka namreč), ker še nima volilne pravice, smo pa zato prišli dva mladina, ki sta se nekaj opravičevala, češ da se pri nas sestanek še nikoli ni začel brez polurne zamude (pa še prav sta imela!). In ko sta prišla še dva možakarja, smo se oddahnili: devetindvajset, trideset! Hura, uspeli smo, začnimo! Pa nismo, povedala sta namreč, da sta iz stranke, nista pa iz naše KS. Nikakor ju nismo mogli prišteti, pa čeprav ima eden v naši KS punco, drugi pa precej zlahte. Škoda! Zakon je pač zakon, smo bili žalostni!

Kaj hočemo, je bil tudi žalosten sklicatelj, fantje in dekle, domov, dobimo se drugič. Kaj! smo zavpili, to pa že ne. Štefan ti v bife, Jože v trgovino, pa »privlečta« še tiste dva, kdo bo pa še enkrat »hodu«, smo bili enoglasni in smo reci in piši nekaj minut pred 19. uro začeli. Nas je bilo kar 32 (dvaintrideset!), saj sta se nam pridružila še dva hišnikova znanca (preverjemo iz naše KS!), ki sta k njemu sicer prišla na partijo taroka, sta

pa zaigrala z nami. In smo začeli.

Začetek je bil kot pesem! Delovno predsedstvo, pa hvala za zaupanje, pa imamo vse pripravljeno za tajno glasovanje. Poglejte, kuverte, glasovnice (6x po 200 komadov, garantirano!), pa se odločite tovariši, pardon, gospa in gospodje. Javno ali tajno! Saj smo sami domači, kar javno bomo! Javno! glasovnice bo pa tajnica porabila za »šmir« papir, ji ga vedno zmanjka. Javno! Kdo ni za javno? To je demokracija, višek demokracije, se je predsedujočemu tresel glas, nato pa se mu je stemnilo pred očmi. Vsi nismo bili za javno glasovanje in smo morali izvoliti še volilno komisijo. Sam sem se kar oddahnil, saj sem imel svinčnik s seboj, ga ja ne bom zastoj nosil s sabo!

In smo šli. Od kandidata do kandidata! Najprej zbor občin, bo čisto moški zbor, ko ni nobenega ženskega soprana med kandidati. Nekaj osebnih podatkov, nastopi posameznih strank (bravo, fantje!), pa smo obkrožili. Dajmo, naprej! Lahko vse štiri, tri, dva, enega, nobenega! Kakšna demokracija, kakšna svoboda, priložnost za izražanje volje ljudstva! Hura! Nato pa liste: odvisna, neodvisno odvisna, odvisno neodvisno odvisna, pa še en posameznik. Ta si pa upa! Korajžen fant! In smo spet obkroževali in izražali svojo voljo. Kaj če nobenega ne poznaš, če nimaš nobenega pripomočka, da bi vsaj žrebal, če te sosed kar naprej prosi za svinčnik (še vabila ni do konca prebral, sem jezen, le kaj se to pravi!). Smo jih določili, nekaj pa pustili drugim, naj povedo, kdo bo njihov predsednik!

In nato so bili na vrsti NAŠI. Obkrožite najmanj dva, če ne, ne bo šlo je »grozil« predsedujoči. Malo sem pogledal po dvorani: ne bo šlo! Janez ne mara Polde, Polde je jezen na Staneta, Stane se krega z Jožetom, Jože ima nepopravljive račune s Pepetom! Ne bo šlo! In ni šlo. Fantje so dobili po 28 celo 29 glasov, 30 nobene. Kakšna škoda! Hvala lepa, je rekel predsedujoči, v nedeljo na svidenje. Kaj!! V nedeljo grem na Limbarsko, smo tulili, baba me »ubije«, če ne grem z njo, imam delavce, dobimo obiske, me ne bo, smo tulili, usklajeni kot na seji CK ZKJ (pred leti, se ve!). Zahtevali smo od predsedujočega: Daj, dajmo še enkrat, bomo javno, vsi za vse, dajmo! In se nas je usmili. In smo vsi za vse in so vsi dobili po trideset, celo dojenček je začel stegovati roko. Bravo! Nobenega dodatnega kandidata (le kje jih boš dobil, saj so še ti komaj pristali, jih je bilo treba »skor tepsti«). Pa smo jih dobili! Pa so dobili vsak po 30, bravo mi! Za tisto hruško se bom pa Poldetu masčeval na volitvah, ga bom »tok prečrta, da bo kar svinčnik skoz pugledu«, sem se pridružil, ko sem se demokratično utrjen vračal domov.

Pa naj še kdo reče, da je demokracija lahka!

OSA

Ali smo povabljeni tudi mi

Razmišljanja ob članku objavljen v glasilu Občinski poročevalac št. 3 z dne 28. 2. 1990

Slovenska kmečka zveza — podružnica Domžale je imela občne zборе po lokalnem principu, kjer so ustanovljeni podobori v Domžalah, Lukovici in Moravčah. Na teh odborih se je obravnavala skupna problematika zadružništva. O tem je pisal Občinski poročevalac — glasilo občine Domžale.

Delavci zadruga nismo imeli možnosti sodelovati na teh zbora, ker od podružnic nismo prejeli vabila. Nekaterih zbora smo se kljub temu udeležili in želim povedati na omenjeni komentar svoja mnenja.

Problematika kmetijstva v občini Domžale je tako aktualna, da se je pričela soočati s tem problemom tudi lani ustanovljena Slovenska kmečka zveza. Predvsem jo zanima poslovna politika v Kmetijski zadrugi, katero je sprejel Zadružni svet. Zadruga je vedno pripravljena izvajati dogovorjen način poslovanja, zato ni vprašanje ali je hotela ali ni hotela uresničevati sklepe v intere-

su svojih kooperantov. Smelo lahko trdimo, da ni sporna sposobnost delavcev zadruga temveč gre za probleme uresničevanja skupnih ciljev razvoja kmetijstva. V zvezi s trditvijo v članku, kjer so navedene trditve in zahteve, da zadruga ni izpolnila navedenih zahtev SKZ želim poudariti naslednje:

1. Pogodbeni odnos med zadrugo in klavnicama (Meso Kamnik-

Domžale in Mesno industrijo Zalog) je urejen tako, da se tehta topla polovica zaklanih govedi ob zaželeni prisotnosti rejca. V kolikor obstaja v ta način tehtanja govedi kakršnokoli nezaupanje ali sum kmetov, potem je edina možnost tehtanja živih živali na bivših dogonskih mestih, koder obstajajo živinske tehtnice. Zaradi visoke inflacije v lanskem letu je zadruga s pomočjo občinskih skladov za pospeševanje kmetijstva občin Domžale in Kamnik skrajšala rok plačila goveje živine za kmete iz 14 dni na 7 dni, kar pomeni tudi v tem letu.

2. V zadrugi si prizadevamo, da v največji meri zadovoljimo interese kmetov nasploh tudi pri očitnem nepravčasnem obračunu v izplačilu mleka. Resnično so se pojavljale v lanskem letu občasne zamude pri izplačilu mleka, vendar ne po krivdi zadruga.

Največ zakasnitev je nastalo zaradi nepravčasne formirane odkupne cene mleka, katera je določena na republiškem nivoju, prav tako so zamujali podatki za republiško premijo in kompenzacijo za li-

ter mleka. Pri decembrskem obračunu mleka pa je prišlo do okvare računalnika na računskem centru izven zadruga. V izogib vsem tem nevspešnostim zadruga pripravlja lasten postopek za obračun mleka.

3. Kar zadeva problematiko pravočasnega obveščanja zadružnikov moramo poudariti, da je predlog SKZ podružnice Domžale uresničljiv. V ta namen bomo sprejeli ustrezen sistem informiranja o tekočih poslovnih odločitvah in sklepih zadružnega sveta. Vedno smo bili dovzetni za tvorne predloge, za kar pa vedno ne obstajajo pogoji. Prizadevali si bomo, da bomo takšne pogoje ustvarili.

4. Smatramo, da je zelo pavšalna ocena o tem, da je zadruga sorazmerno draga pri oskrbi z repromaterialom, kar je tudi relativno glede na to, da imamo veliko kupcev tudi izven območja naše zadruga. Zaradi pomanjkanja lastnih obratnih sredstev v tem času ni mogoče prodajati našim zadružnikom repromaterial pod ugodnejšimi pogoji (avansi, krediti itd.).

Smatramo, da smo delavci Kmetijske zadruga kot tvorci skupnega zadružništva povabljeni k enotnemu razmišljanju s SKZ in sodimo, da smo enako odgovorni za uresničitev skupnih ciljev.

Kmetijska zadruga Emona

Pisma bralcev

Moramo se pohvaliti, da v zadnjem času v UREDNIŠTVU dobivamo kar precej pisem naših bralcev, tudi pokličete nas in veseli smo vašega sodelovanja, malo manj pa ne-podpisanih pisem, ki jih ne bomo objavili. Danes pa lahko preberete odlomka iz pisma dveh vojakov in našega bralca iz Radomelj:

»Zelo sem bil vesel vašega časopisa in se toplo zahvaljujem za vašo skrb za občane občine Domžale. Ko sem bral to številko Občinskega poročevalca, mi je kar popestrilo dan, saj je kot žarek zasijal v temnino na jug naše države, kjer so zelo resni in krizni časi, saj dogajanja na Kosovu grenijo vojaško življenje, ki je včasih lahko zelo zanimivo in veselo.

Od doma mi pišejo redno in me tudi obveščajo o novostih pri nas, v Občinskem poročevalcu.

valcu pa lahko v sliki in besedi spoznaš veliko več o dogodkih doma v domžalski občini, ki jo kar malo pogrešam: njeno prijaznost in toplino okolja ter lepoto narave. V tej številki ne manjka športa in kulturnih prireditev, pogrešam pa kakšno križanko in malo več razvedrila, lahko bi bile tudi ankete z otroki in kakšen otroški kotiček, pa bi naš časopis postal še bolj naš.

Zelo bi bil vesel vsakega pisma iz občine Domžale in bom vsakemu odpisal, tako bi mi mnogo skrajšali dolge vojaške dneve.

Prvo številko Občinskega poročevalca, ki pa je bila tudi edina, katero sem dobil v vojsko, sem dobil po naključju od mladega vodnika Leuštaka Slavka (Domžale, L. Šercerja), ki mi je rekel, da so se mu oči kar odprle, ko je spet videl nekaj domačega v tako oddaljenem kraju, zato se tudi v njegovem imenu zahvaljujem za naš Občinski poročevalac in vas ob-

enem prosim, da tudi naslednje številke pošiljate tako meni, kot njemu, zato prilagam oba naslova.

Urbas Marjan, V. P. 8440/4
17501 VRANJE
Leuštak Slavko, V. P.
8440/5 17501 VRANJE

UREDNIŠTVO PROSI VSE FANTE, KI ŽELIJO PREJEMATI OBČINSKI POROČEVALEC, PA GA NE DOBIJO, DA TO SPOROČIJO NA UREDNIŠTVO. PA SREČNO, FANTJE!

Vse tiste, ki oblikujete naš občinski časopis, bi rad najprej pozdravil in pohvalil. V časopisu je mnogo zanimivih tem, verjetno pa se je zaradi člankov rešil še marsikateri problem ali vsaj problemček, ki so ga imeli prebivalci naše občine. Tudi jaz se obračam na vas z dvema problemoma. Sem iz novega naselja v Radomljah, kjer imamo do hiš čez polje makadamsko cesto, ki se s pomočjo padavin zelo rada spremeni v potok, luže in

blato, ki ostanejo po dežju, pa onemogočajo normalen dostop do 21 hiš. Domžalski komunalci enkrat na leto pripeljejo pesek — to pa je tudi vse. Ali bi se dalo izvedeti, kdaj bodo tudi naše hiše (Ravnikarjeva, Gregorčičeva ul. in pa Cesta Radomeljske čete) s svetom povezana z asfaltom (ali je to za nas še vedno nedosegljivo kot za hribovske vasi v Albaniji)?

Naslednji problem pa je telefonski priključek, ki ga čakamo že, ... le kdo bi našteval vsa ta leta in pa prošnje ... Bi se dalo kaj napisati tudi o novih telefonih v Radomljah ...

P. N. za Starim kovačem

Nekaj o telefonih lahko preberete, o ostalem bodo povedali drugi, drugič pa le bolj korajžno s celim naslovom, saj ga lahko obdržimo v uredništvu.

TUDI DRUGE NAŠE BRALCE VABIMO, DA SE OGLASITE!
Glavna urednica

Polemika na sestavek o izboru krajevnih imen v naši občini

Omenjeni sestavek je bil objavljen v Občinskem poročevalcu z dne 14. II. 1990.

Seveda ima vsakdo pravico, da po svoje razmišlja, kako so ali kako naj bi nastala imena naših krajev. Čudno se mi le zdi, da je neki izobraženec na te stvari gledal tako enostavno in preprosto, saj se o takih zadevah kosajo znanstveniki, ki se s tem poklicno ukvarjajo. Zato menim, da je kakršnokoli oporekanje ugotovitvam, ki jih je objavil enkratni Slovenec in veliki jezikoslovec prof. dr. Fran Ramovš, nesmiselno.

Osnove, iz katerih so se nazadnje izoblikovala nekatera krajevna imena, so za nas laike včasih res čudne ali težko razumljive; so pa po svoje zanimive. Na vsak način moramo zaupati znanstvenikom ne pa različnim amaterjem.

Še huje je seveda to, da naj bi krajevno ime, ki je živo že več sto let, spremenili. V prispevku je namreč omenjeno, da bi bilo treba ime vasi ROVA pravilno pisati ROVE, kar je le nekoliko nerodna trditve.

Če pogledamo v »Zemljovid Slovenske dežele in pokrajine« iz leta 1853, že vidimo krajevno ime Rova. Zanimivo na tem zemljevidu pa je ime Mengša, saj je še pisano V. in M. Mengiš, Domžal pa sploh še ni. Na avstrijskem vojaškem zemljevidu iz let okoli 1900 je spet živo ime Rova, seveda obremen z nemško obliko Rau. Povojni zemljevid Slovenije, ki sta ga sestavila prof. dr. Valter Bohinec in prof. France Planina, ime tudi Rova. Krajevni leksikon LR Slovenije iz leta 1954 kot tudi Leksikon Slovenska krajevna imena iz leta 1985, navajata krajevno ime Rova.

Torej Rovljani že najmanj 140 let »gor rastejo« ob tem in s tem imenom svojega kraja.

Res je, da ljudje včasih nekatera krajevna imena po svoje oblikujejo ali celo po svoje sklanjajo, po drugi strani pa takrat, ko prisluhnemo ljudski ali domači izgovorjavi, pridemo do prave rešitve. Tako je tudi pri krajevnom imenu Rova, ko domačini 5. sklon na Rovih večinooma izgovarjajo na Rovh. Podobni primeri: na Jerzcih — na Jerzcōh, v Vratih — v Vratōh in na Brdih — na Brdōh.

Polglasni e v taki okolici nastaja v domači govorici iz glasov e, i in u. Tako je pes — pēs, ves — vēs, nič — nēč, miš — mōš, tič — tōč, kruh — krōh, kup — kōp, jug — jōg.

Poglejmo, če se kaj takega dogaja tudi z a-jem: v Vrhovljah, po domače v Vrhōlah; v Rafolčah, po domače v Ra-hučah; v Palovčah, v Vrhpoljah; v Zapogah; na Črnučah. Torej a se v končnicah ali obrazlih krajevnih imen, ki jih

navajam v 5. sklonu, vsaj v našem dialektu, ne spreminja v polglasni e. Zatorej domača izgovorjava na Rovh po mojem mnenju lahko nastane samo iz oblike na Rovih.

Prilagodljivost za lažjo izgovorjavo srečamo v več primerih. To pride najbolj do izraza pri predlogih z in s, ki naj ju, če je le mogoče, izgovarjamo skupaj z besedo oziroma z imenom kraja. Na primer: V Kamniku, na Žalah — s tem vzporedno bi morali reči z Žal, izgovarjamo pa iz Žal, ker je tako lažje. Še: na Šutni — iz Šutne, na Škrjančevem — iz Škrjančevega in podobno.

Kot sem že omenil, ljudje tudi napačno sklanjajo. Kar prisluhnimo vsakdanjim pogovorom, govoru po radiu in televiziji in tudi časopisi niso izjema. Torej: pred dvema leti, k dvema tedni, z dvema klobuki. Po domače rečemo: pred dvem letōm, k dvem tednōm, z dvem klobukōm. Prav je seveda: letoma, tednoma, klobukoma. Slišimo tudi: to knjigo se nisem bral, to kaseto pa nimam, to pesem pa ne poznam — prav je seveda: knjige, kasete, pesmi.

Sami boste ugotovili, kako se sliši: te dve hiše oziroma ti dve hiši so lepe, ali: dve sestri so prišle na obisk, ali: delala so samo dva delavca, travnik in gozd so ogroženi. Uboga slovenska dvojina, ali ji res bje zadnja ura?!

In ta nesrečna beseda — koristiti. Kaj vse danes koristimo: si že koristil dopust, koristil bom nadure, koristil sem posojilo, koristim to priliko. Prav je: porabil, uporabil, izrabil, izkoristil. Na žalost je to vpliv z juga — koristiti. V slovensčini koristiti pomeni samo, da si nekomu koristim, ali da nekomu kaj ali s čim koristiš. Na neki postaji je napis: Samo za koristnike železnice. Kdo so to? Tisti, ki železnici kaj koristijo, so to njeni izkoriščevalci, ali, kar je prav, njeni uporabniki?

Velikokrat je podobno napačno rabljena tudi beseda razen. Slišimo poročilo: razen predsednika so bili na seji ti-le člani. Je bil predsednik zraven, ali ga ni bilo? Razen uči-teljce so bili v razredu ... Razen tega moram omeniti še tole ... in podobno.

V današnjih časih kar mrgoli besed zaradi. Skoraj vse je že zaradi. Zaradi hitre hoje je uspel pravočasno priti — prav, s hitro hojo. Zaradi izrednih lastnosti nekega izdelka ... Zaradi vztrajnega prizadevanja se mu je posrečilo ... in še in še.

Prava groza je, da je našo domovino okupirala in se skoraj že udomačila »bratska« beseda gužva. Uh, kako smo se gužvali. Veš, kakšna gužva je bila? Naj se kar »od-gužva« nazaj dol, od koder je prišla, če bo pa pri tem kaj gneče, pa toliko bolje.

Mogoče sem se s tem drugim delom prispevka preveč odmaknil od osnovne zamisli, a vseeno upam, da vse te pripombe ne bodo padle v prazno. Ali pa bom koga spodbudil, da bi z različnimi dopisi popestril vsebino našega Občinskega poročevalca.

France Cerar

Želite v Moravčah kupiti lokal?

V centru Moravč bodo zgradili banko, pošto, vrsto lokalov, stanovanj

V Moravčah nestrano pričakujemo, kdaj bodo gradbeniki pričeli z deli na naši poslovno stanovanjski stavbi v centru Moravč. Kako tudi ne, saj si od novega objekta veliko obetamo in želimo.

V našem kraju si želimo imeti novo sodobno pošto in telefonsko centralo, ki bo zagotavljala vsem zainteresentom telefonski priključek. V času, v katerem živimo, dnevi ne minejo brez obiskov na banki, kjer nam nudijo razne usluge in pristojnosti poslovnih bank. Teh uslug si želimo tudi v našem kraju.

V poslovnem delu objekta pa bodo tudi trije lokali v izmeri od 30 do 50 m². Imamo že nekaj interesentov, kljub temu pa pozivamo še druge občane in organizacije, da se oglasijo pri nas, saj bi radi uskladili želje občanov po novih lokalih z željami kupcev lokalov. V tem objektu pa bo tudi 12 stanovanj v različnih velikostih. Vsi, ki si želite kupiti stanovanje, zglasite se pri nas. Predvsem si želimo tudi novih stanovanj za potrebe pedagoških delavcev, saj menimo, da morajo živeti skupaj z nami in sodelovati pri življenjskem utripu našega kraja. Vabimo torej vse, ki si želite kupiti lokal v Moravčah ali stanovanje, da pohitite in prijavite svoje potrebe Krajevni skupnosti Moravče, oziroma izvajalcu in investitorju objekta SGP Graditelj Kamnik najkasneje v 15 dneh po izidu Občinskega poročevalca.

Vse prispele prijave bomo skupaj z izvajalcem obravnavali in se opredelili za program, ki bo nudil našim občanom čimvečjo možnost dobre oskrbe v domačem kraju.

KS MORAVČE

Janez Lenček

Našega občana Janeza Lenčka so že njegovi predniki zaznamovali s svetovljanstvom. Še bolj pa se je Janez Lenček, nemara najznamenitejši slovenski slaščičar in kuhar, zaznamoval z okusom po belem svetu — sam z delom in uspehi po vsem svetu.

Očeta — tudi slaščičarja, je mati, ki je bila na sezonskem delu v Ameriki kot slavnika iz Ihana, rodila v tej daljni deželi. Oče kasneje znan domžalski slaščičar in gasilec je slaščičarsko obrt odprl v Domžalah, razen Francija pa so se najstarejši Janez (rojen l. 1938), Marija in Miha vsi zapisali dišečemu vonju vanilija in drugih dobrot ... za vse čase. Tudi Janez, naš sogovornik, ki je za dva dni v gostilni Keber — Staneta Kovača v Domžalah pred dnevi izkazoval svoje bogato kulinarčno znanje gastronomskih užitkov željnim Domžalcem. Menda z velikim uspehom. V sobotnem dopoldnevu je našel čas in prostora za vse, kar nam je povedal, je kar premalo ...

Našega občana Janeza Lenčka so že njegovi predniki zaznamovali s svetovljanstvom. Še bolj pa se je Janez Lenček, nemara najznamenitejši slovenski slaščičar in kuhar, zaznamoval z okusom po belem svetu — sam z delom in uspehi po vsem svetu.

Očeta — tudi slaščičarja, je mati, ki je bila na sezonskem delu v Ameriki kot slavnika iz Ihana, rodila v tej daljni deželi. Oče kasneje znan domžalski slaščičar in gasilec je slaščičarsko obrt odprl v Domžalah, razen Francija pa so se najstarejši Janez (rojen l. 1938), Marija in Miha vsi zapisali dišečemu vonju vanilija in drugih dobrot ... za vse čase. Tudi Janez, naš sogovornik, ki je za dva dni v gostilni Keber — Staneta Kovača v Domžalah pred dnevi izkazoval svoje bogato kulinarčno znanje gastronomskih užitkov željnim Domžalcem. Menda z velikim uspehom. V sobotnem dopoldnevu je našel čas in prostora za vse, kar nam je povedal, je kar premalo ...

Ata Lenček je hišo, v kateri je še danes lokal, kupil od dr. Hočevarja in v njej odprl slaščičarno. Janez je doma začutil, da bi bilo slaščičarstvo lahko njegov poklic. V Kranju se je izučil za slaščičarja, kasneje še za kuharja. Doma ni ostal, le kak mesec ali nekaj takega. Delovno mesto je dobil v protokolu Slovenije, nato je odšel v Palace v Portorož, pa v svet.

Danes je glavni — pravzaprav šef kuhinje v Grand hotel Toplice na Bledu, kjer je v kuhinji okrog njega zbrano kar 50 ljudi.

»Kuharskega poklica se nikoli ne izučiš! Lahko si rutiner, lahko nenehno nekaj brkljaš, takih kuharjev, ki so brkljači je veliko, pa od tega ni nič. Lahko pa je zelo ustvarjalen, lahko je tudi umetnost, ko je za to potrebno vseh pet človeških čutil. Kot v nobenem drugem poklicu.«

V svetovnem vrhu »belih kap«

Uniforma za vse kuharje sveta je enotna. Bela. Kot kapa. Enaka, ne glede na vere, rase, kontinente.

Torte do stropa

Sedaj nekako ni več moda, da bi izdelovali še vedno take torte, velike tudi do dva metra in pol. Vanje je šlo tudi 50 ali 60 kg sladkorja, nanje smo posadili več tisoč sladkornih rož. Največji problem pa je bil v ustvarjanju statistike, ki smo jo morali doseči s trdnostjo sladkorja. Truda je veliko, okrog take torte se trudi vedno veliko ljudi ...

Priznanj, da jih še sam ne štejem

Ko ga povprašam o tem, kolikih tekmovanj se je doslej udeležil, ne ve pravega odgovora: »Morda 50, 60, morda več. Kdo bi vedel! Odličij, medalj, priznanj ne hrani posebej, ima jih povsod po stanovanju; za mnoga niti ne ve, kam jih je dal.

Njegov največji ponos je biti častni član svetovne kuharske zveze iz reda viteзов zelenih. Vseh članov je 41! Samo 41 in niti eden več. Janez je edini Jugoslovian in edini z Balkana. Pri tem redu je takšno določilo: Ko

eden premine, šele tedaj se določi naslednjega od čakajočih.

Sicer je Janez osvojil 5 zlatih olimpijskih kolajin v kuhanju, šampionat Evrope v Luksemburgu, osvojil zlatega oskarja z Inštituta za kulinariko v ZDA, častni član več kulinarčnih zvez z vsega sveta — Kanade, Amerike, Nemčije, Saudske Arabije, Egipta, Japonske ...

Značilnosti slovenske kuhinje

Slovenska kuhinja sama po sebi ni bogata kuhinja. Ne po izboru jedi; saj je jedi veliko. Pozna se veliko vplivov drugih kuhinj, kar kaže, da slovenski narod nikdar ni bil povsem samostojen. Rad pa presenetim tujce s štruklji, gibanico; prav ajdovi štruklji z orehovem nadevom so velikokrat pomenili pravi višek za marsikako priložnost. Moram pa povedati, da je tudi slovenska potica v svetu zelo »gor vzeta«. Celotno predsednik ZDA Richar NIXON je zahteval kot sladico največkrat potico, ki je bila na mizi v Beli hiši št. 1. Naši izseljenci so potico prinesli v Belo hišo in dolgo je bila »šlager« ...

Najraje domačo košto

Tudi najboljši in najbolj prominenten kuhar mora jesti. Janez zase pravi, da se mu to ne skriva, pa da sploh ni močan; le premajhen je, pravi, za kakih 15 cm. Domača jed mu najbolj tekne. Doma kuha žena, saj je še tak kuhar rad postrežen. Doma jedo vse; še najraje obarvo, ričet, testenine in ribe. Zanj pravi, da so sploh veliko premalo na naših jedilnikih.

Delavnika se je privadil

Žal je tako, da kuharji in še marsikdo delamo takrat, ko drugi počivajo in se zabavajo. Jaz sem sem na to navadil in mi je kar hitro dolgčas — pa sem spet v poklicu.

Jaz svoj poklic jemljem kot poklic in kot hobi. Veliko mi pomeni in morda tudi zato dosegam nekaj več kot drugi. Brez ljubezni ni nič. Tudi v kuhi ne, kot tudi v drugih poklicih ne moreš napredovati, če ljubezni ni zraven!

Mojster Janez Lenček pri pripravi gastronomskih specialitet.

Rad na pomoč h Kebru

Kebrovi ljudje so mi všeč. S Stanetom in Ireno se že dolgo poznamo, nekoč pa so omenili, da bi bilo lepo organizirati kaj takega. Čeprav mi to v bistvu ni potrebno, sem se odločil in rad sodeloval.

V obeh večerih pri Kebru sem pripravil precej zanimivih jedi: pasteto v testu, divjačinsko pasteto, ribje fileje, medalljone, a la Belevue, nadevana jajčka, šunkine zvitke, gratinirana čebulna lovska juha, lovske zvitke, srno, fazana, nadevano raco in drugo v obliki hladnega bifeja. Delo je bilo lepo, vsi smo stopili skupaj, ni bilo prav nobenega problema. Janez je miren človek zadržuje, samo ljudje ga pa vendarle kdaj vržejo iz tira.

Prireditve pri Kebru je lepo uspela. Vesel je, če so bili veseli tudi ljudje.

Spomin na stare Domžale

»Ko sem enkrat odšel, sem zelo malo hodil v Domžale. Veliko ljudi, s katerimi sem se kot otrok družil, ne poznam več, ljudje pa — tega sem vesel — mene še poznajo. Sicer pa se spominjam Pinterjevega Gregorja, Mazgonovega Marka, Merharjeve Mete, Ločnikarjevega Jožeta in druge.

V Radovljici, kjer živim z ženo in dvema sinovoma (eden je že odrasel), imam tudi svoje prijatelje družinske in bolj službene. Časa zanje najdem pač kolikor mi služba dovoli. Zelo rad imam morje, pa smučal bi tudi — če bi bil sneg. To je ves moj šport. Sicer pa je kuharstvo tak poklic, da te prevzame vsega ...

To je bil delček iz spominov in pogovorov z Janezom Lenčkom, Domžalcem in svetovno kuharsko avtoriteto. Če bomo kdaj pisali posebno poglavje ali kar knjigo o znamenitih Domžalcih, tedaj je eno gotovo: Janez Lenček bo imel v njej svojo stran; ne eno več strani. Pisalo bo o vsem, kar je že dosegel, pa tudi o tistem, kar še bo.

Ali imajo kuharji svoj pozdrav!

Menda ne! Pa naj velja tale Zdravo roko, Janez za kuharico in mirno; za začimbe in vse ostalo s čemer si postal to, kar si!

M. Brojan

Prenovljena Kebrova gostilna je bila v zadnjem času prizorišče kvalitetnih kulinarčnih poizkusov. S tem pri Kebru dokazujejo, da svojo »perestrojko« v kakovosten gostinski objekt mislijo resno. S priložnostnimi prireditvami, ki jim je pomagal Janez Lenček, so to že dokazali.

Mojster razkril recept:

nekdanje Lenčkove kremne rezine

Za pekač, ki ga ima vsaka pečica (ca. 30 kremnih rezin) potrebujete:

1,5 l mleka
15 dag sladkorja
Oboje skupaj kuhaš; ko zavre, vliješ zraven gladko maso, ki si jo predhodno vmešal iz naslednjega materiala:
iz 9 rumenjakov
20—25 dag moka
1/4 l mrzlega mleka
nekaj ruma in nekaj vanilije.

Potem v večji posodi to kuhaš 5 minut in s šibo neprestano mešaš. V to že kuhano kremo vmešaš sneg iz 9 beljakov ter 25 dag sladkorja.

Pri peki izgotovite masleno testo za spodnjo in zgornjo plast. Zelo primeren je zavitek maslenega testa, ki ga kupite v trgovini. (2 pravnjaka kosa sta v zavitku) in iz njiju spečemo masleno listnato testo.

Kremo poravnamo po spodnji spečeni plošči, počakamo, da se ohladi. Na to ohlajeno kremo zlijemo stepeno sladko smetano iz 1/2 l zavitka. Na vse to položimo še zgornjo plast in posipamo s sladkorjem v prahu.

Dober tek, Domžalčani!

Lepo, iskreno, človeško:

Čebelica preseneča ...

»Mami, jutri pa tudi ti masko na glavo, pa z mano v vrtec.« me je pocukal za rokam moj kratko-hlačnik in ko me je na to prijazno povabila še tovarišica, ni bilo izbire: gremo na ČEBELIČINO PUSTOVANJE.

Največja igralnica je bila kar premajhna za celo vrsto maškar, med katerimi si lahko našel vse od kraljičen, princek, supermenov, do raznih domačih in manj domačih živali, vse dobre volje in nasmehane v vselem pričakovanju pestrega pustnega popoldneva. Med maškarami pa prijazno našel mlajšine, tudi najbolj korajžni starši so se na veliko veselje svojih malčkov »preoblekli« in zabava se je lahko pričela. Ples, ples, ples, lambada, pa domače skladbe, ob katerih je tudi iz ust naših malčkov zazvenela pesem, vmes pa piškotki, čaj, za starše obvezna kavica, in veliko smeha, dobre volje, predvsem pasijočih obrazov najmlajših.

Potem pa vrhunec popoldneva. Ogled filma o obisku gledališke predstave o radovednem slončku. Najprej stroga tišina, radovedni pogledi, nato pa: »Mami, pogledaj, tam sem jaz ... Oči, glej moje modro bundo ... Čakaj, zdajle bo pa špela padla ... in smo se smejali in zabavali veseli, ker tovarišice iz vrta ČEBELICA znajo in hočejo poleg vsakdanjih dolžnosti (in teh nimajo malo) v svoje delo pritegniti tudi starše. Kar težko se je bilo posloviti od razigrane družine, ki najbrž še danes obuja spomine, kako lepo je bilo, »ko sem bil jaz petelin, moja mamica pa piščanček ...«

Najbrž tudi v drugih vrtnicah ni dosti drugače, zato PRISRČNA HVALA vsem tovarišicam, najbolj pa našim iz ČEBELIC!

Serjuče pri Moravčah

Ob 60-letnici Marije Kržan!

»Sonce, voda, zrak, dobra volja, delo, prijateljstvo, lepa beseda in tu in tam kakšen šilček domačega žganja za priboljšek.« To mi je ob obisku povedala Marija. V nadaljevanju najinega pogovora je izrazila željo, da napišem: »Mladi ljudje naj vedo, kako smo nekdanj trpeli, da bodo bolj cenili mir in delo, kot ga sicer«. Ob topli kmečki peči v lesehi hiši (stari nad 200 let) obdani z gozdom in travnikom — tu živi že šestdeset let Marija. Komaj dvajset let ji je bilo, ko se je začela druga svetovna vojna. Od takrat se s strahom spominja vojnih grozot, ko ljudje niso imeli mirnega spanca. Vsak dan so s strahom čakali, če bo prišel sovražnik in kaj storil.

Drugi žalosten dogodek, ki ga Marija ne more pozabiti, pa se je zgodil pred šestimi leti, ko ji je umrl mož Julij. Vse do prerane smrti je delal kot gozdni delavec, zato po njegovi smrti prejema družinsko pokojnino. »Bilo nama je lepo, ko sva bila skupaj.«

Kaj počne Marija danes? Večino dneva presedi v svoji hišici, prebira časopise, knjige, posluša radio, sprejema goste. Vsaki dan jo obišče sosedka Milka SLAPNIK, upokojenka, ki že deveto leto streže Marijo, saj je Marija odvisna predvsem od njene pomoči. Dvakrat je že bila telesno poškodovana; imela je kompliciran zlom desne noge. V bolnici na Golniku je bila kar sedem mesecev, dobila je tudi pljučnico. Od te ima tudi posledice, ki so neozdravljive. Žal ima tudi astmo, ote-

kata ji obe nogi, da težko hodi brez osebne pomoči Milke, s katero sta dobri prijateljici, ne bi šlo. Tudi razjezi se kdaj pa kdaj, kako se ne bi! Tako vse tegobe Milka prenaša. S skromno družinsko pokojnino je zadovoljna. Redno jo obiskujeta zdravnik Đurič in patronažna sestra Slavka. Marija pravi, da si želi samo miru, obiskov in tega da bi se ji zdravje izboljšalo.

To ji tudi želimo upokojenci in ostali krajani, ki Marijo poznajo.

Tekst: Jože NOVAK

Kadilci — ne ogrožajte nekadilcev!

V tednu boja proti kajenju marsikaj slišimo o škodljivosti kajenja. V raznih brošurah so tudi nasveti, kako se lahko izognemo nekaterim nevarnostim kajenja.

Za kadilce je priporočljivo, da si izberejo cigarete z manj katrana in nikotina. Kadilci naj ne pokadijo nobene cigarete do konca, ker s tem vdihnejo 40 % celotnega katrana in nikotina. Inhaliranje ni priporočljivo. Prav tako globoko dihanje. Stopnja umrljivosti se pri kadilcih cagaret večja s stopnjo vdihavanja.

Iz dneva v dan je treba pokačiti čim manj cigaret. Tisti, ki se je odločil, da čez dan ne bo kadil, naj bo ta čas vedno nekoliko daljši. Tudi takšno kajenje ni brez nevarnosti.

Povečan krvni pritisk, veliko holesterola in kajenja cigaret so trije najpomembnejši rizični dejavniki, ki povzročajo najrazličnejša srčna obolenja. Smrtost je pri kadilcih, za 1 % do 2 % večja kot pri nekadilcih. Pri moških, ki so strastni kadilci,

pa je smrtnost 3-krat večja. Kadilec naj redno obiskuje svojega zdravnika in naj se drži strogo zdravnikovega nasveta glede zdravljenja, diete in gibanja. Nauči naj se spoznavati običajna svarila pravega srčnega napada: dolgotrajen pritisk z bolečino ali nelagodno počutje v predelu srca.

Če nastopi srčni napad, mora kadilec poklicati svojega zdravnika, ki ga takoj napoti v bolnico za intenzivno nego.

Kadilec je tudi v veliki nevarnosti, da zbolijo za kroničnim bronhitisom. Onečiščen zrak, zlasti na delovnem mestu, je izredno nevaren, posebno še onesnažen z dimom cigaret, zato kadilci ogrožajo tudi nekadilce. Približno 90 % tistih, ki obolijo za pljučnim rakom, je kadilcev. Prav tako narašča umrljivost tudi pri ženah, ki kadijo. Kadilci pa zelo pogosto obolevajo tudi za rakom v ustih, grlu in požiralniku. To so kratki napotki za kadilce. Zato menim, da je prav, da bi o tem vsaj razmišljali.

Danica Zidarič

Le komu je bilo na poti tole drevesce pred Mladinsko knjigo, da se je znesel nad njim?

II. teniški pokal Alpe-Jadran v Domžalah

OBČINSKI POROČEVALEC

Z najlepšimi besedili
Ivana Sivca

Pesem je moje življenje

V slovenskem glasbenem prostoru se je prvič zgodilo, da je izšla avtorska kaset, ki daje prednost besedilom. Ker gre za izjemni založniški podvig Založbe kaset in plošč, avtor pa je naš občan Ivan Sivec iz Mengša, bomo ob tem za vse ljubitelje domače glasbe zapisali nekaj besed.

Ivan Sivec je napisal že več sto besedil za narodnozabavne ansamble, od Avenika do Slaka in vseh drugih najboljših ansamblov, tudi za tiste iz naše občine. Tako je nastala ideja, da bi izdal kaseto, na kateri bi bile različne skladbe in to kar štirinajst, z znamenitimi Avenikovimi in Sivčevimi Pod cvetočimi kostanji ter z zadnjo skladbo, ki ji je napisal melodijo Lojze Slak z naslovom Naša domovina. Vmes pa so še tele skladbe: Pesem je pri nas doma — Fle-re, Galebi — Mihelič, Danes na vasi — RŽ, Zala — Fantje treh dolin, Hribovska mornarica — Ruparji, Kadar Slovenec zapoje — Petrič, Ob Bistrici — Zajci, Vsak ne more biti muzikant — Stoparji, Le tebe bom ljubil — Slovenija, Kamniške planine — Marela, O, kako bi rad šel domov — Štirje kovači in Vračam se v Slovenijo — Burniki. Kaseti je prvič pri nas priložena tudi besedila, kaset pa nosi naslov OD AVENIKA DO SLAKA Z NAJLEPŠIMI BESEDILI IVANA SIVCA. Cena ni prav nič zvišana, kljub večjemu številu skladb in besedil.

DKD Svoboda Mengeš in Založba kaseti in plošč RTV Ljubljana bosta to enkratno kaseto slovesno predstavila v Mengšu, zadnjo soboto v marcu. Zaradi velikega zanimanja bo predstavitev kar dvakrat, ob 17.00 in 20.00, nastopali pa bodo ansambli Slovenija, Nika Zajca, Stoparji in Marela z novimi pevci, ki so vse navdušili. Program bo vodil popularni Boris Kopitar z Zajci pa bo tudi pel o domači pesmi pa bodo na odru spregovorili etnolog dr. Janez Bogataj, urednik Založbe kaset in plošč ter avtor besedil Ivan Sivec. Za humorno plat prireditve bo poskrbel prvak ljubljanske drame Aleksander Valič.

V Mengšu se bo torej odvijala dveurna predstava PESEM JE MOJE ŽIVLJENJE posvečena Sivčevi avtorski kaseti. Škoda bi jo bilo zamuditi...

In še to. Vstopnice za prireditev bodo samo v prosti prodaji v Brigita Marketu v Mengšu, tako da bodo dostopne vsakemu gledalcu in ne bo nepotrebne hude krvi, kot je bila ob prireditvi Pod mengeško marelo. Da pa bo predstavitev lahko izvedena v vsem svojem blišču, so poleg Brigite Marketa pripomogli tudi gostilna Repanške s Homca in Pletenine Vide Retelj ter seveda ZKO Domžale in DKD Svoboda Mengeš.

Ne gre pa spregledati tudi humanitarne poteze vseh izvajalcev, ki so avtorski honorar namenili Centru za varstvo in usposabljanje invalidne mladine Domžale-kamniki v Mengšu.

L. G.

Napovedujemo: srečanje odraslih pevskih zborov

Letošnje srečanje odraslih pevskih zborov, ki sodi v program skupnih prireditev Zveze kulturnih organizacij občine Domžale, potekalo pa bo predvidoma 6. aprila 1990 v Mengšu, bo omogočila celovit pregled dejavnosti in kvalitete pevskih zborov. Zbori se bodo predstavili z deli slovenskih skladateljev, tako da bomo lahko doživeli lepe trenutke ob poslušanju slovenskih narodnih in umetnih pesmi.

ZKO Domžale

Komentiramo:

Kako pomembna je glasbena in pevska vzgoja in kako te ne dosegamo v vseh osnovnih šolah v naši občini, je bilo čutiti tudi na letošnji Reviji otroških pevskih zborov.

Vodstvo šole in Šolsko kulturno društvo OŠ Šlandrove brigade sta kot že tolikokrat doslej organizacijsko prispevala velik delež k uspehu revije — občinskega srečanja otroških pevskih zborov.

Uvodoma omenjeno in zapisano je pač potrebno konkretizirati, zato naj povemo, da je na reviji 6. marca 1990, Zveza kulturnih organizacij občine Domžale, pa jo je pripravila tudi v počastitev praznika žena, sodelovalo (le) šest zborov, ki so predstavili enaindvajset pesmi. Žal se nam tako letos niso predstavili zbori iz Trzina, Brda in Mengša, pogrešali pa smo tudi zore podružničnih šol.

Kakorkoli že, prikaz ustvarjalnosti in požrtvovalnosti zborovodij pri deli z najmlajšimi pevci je bil razgrnjen pred nos z vso tenkočutnostjo, ki pa je večkrat (in tudi tokrat je bilo tako) ne znamo ceniti, saj nemir med poslušalci izredno moti — tako nastopajoče, kot vse, ki želijo resnično uživati v pesmih iz najmlajših grl, naših otrok.

MARE

Jubilejni koncert moškega pevskega zbora Janez Cerar — Društva upokojencev Domžale:

30 let pevske žile

Tri desetletja sicer ne pomenijo veliko, gotovo pa pomenijo v življenju človeka ali pa tudi za čas neprekinjenega kulturnega delovanja — dolgo ustvarjalno obdobje.

Tako obdobje kontinuiranega dela pa je za pevskim zborom Janez Cerar DU Domžale, to je domžalskega vokalnega sestava, ki ga že skoraj ves obstoja vodi pevovodja STANE HABE.

Zbor in pevovodja sta ob jubileju v množici navdušenih poslušalcev jubilejnega koncerta prejela množico čestitk, priznanj in šopkov. Čestitkam se pridružuje tudi naše uredništvo.

Domžale, 23. 2. 1990. Kraj: Osnovna šola Šlandrove brigade. Čas: ob 19.30 uri

Jubilejni koncert ob 30 letnici

Zbor je koncert začel s pesmijo Slovenska zemlja, ki v svoji rodoljubni podobi ustreza patriotičnemu čustvu današnjega časa. Po pevsko zastavljenem začetku je povezovalka programa MARINA RUGELJ predala besedo FRANCU KRIŽMANU, predsedniku zbora. Ob pozdravni besedi je namenil pogled trem desetletjem že opravljenega pevskega delovanja, orisal je potek aktivnosti v zboru, nanizal nastope ter skušal postaviti zbor v naš domači kulturni prostor, koder ima svoje mesto, ob tem pa je dosegel izven občine lep glasbeni renome.

Prvi del koncerta

Sledile so 3 pesmi, ki so bile vsebinsko naravnane na naravo in okolje; razpoloženjske skratka.

Žal pri tretji pesmi »Lastovki v slovo« ni mogel pritegniti s solo pevskim vložkom najstarejši pevec zbora, hkrati tudi eden od soustanoviteljev: Ivan Loboda. Nadomestil ga je član okteta bratov Pirnat — Lojze PIRNAT. Po lepem aplavzu se je v solo partu predstavil tudi Andrej ZALOKAR in sicer v pesmi Franceta Marolta »Kosa«.

Citre vedno navdušijo

Za njim so se predstavile s starimi, znanimi slovenskimi pesmimi tudi pevke. Posebno so občinstvu ugajale tiste pesmi, ki jih je s svojo spremljavo popestril citrar Tomaž PLAHUTNIK, kar so navzoči sprejeli z velikim odobravanjem.

Izbran program starih ljudskih pesmi in odlična interpretacija ženskega zbora, ki je lani praznoval 10 letnico delovanja, so navdušili številne obiskovalce. Dokazoval je aplavz.

Ponavljali so

Zatem je zopet nastopil zbor jubilarntov s 4 pesmimi. Med temi je treba omeniti pesem našega domačina M. Tomca, ki so jo zapeli v dveh zborih in je lepo izzvenela. Posebno se je izkazal v zadnji pesmi F. Marolta »Kaj bi jaz tebi dal?« solist Sta-

Tudi županova čestitka ob jubileju ter stisk roke pevovodji...

ne HABJAN, ki je bil tudi med ustanovitelji moškega pevskega zbora in je nastopil po dolgem času v svojem nekdanjem pevskem okolju; uspešno! Pesem so morali ponavljati!

V zaključnem delu pa se je v skupnem sestavu moški in ženski zbor predstavil s 3 pesmimi: v Gorenjsko se oziram, Pesem T. Habeta Upokojensko himno in svetovnoznano pesem iz Nabucca — pesem sužnjev.

Pri tem, zadnjem delu je nastopajoče spremljala pianistka prof. Milka ŽIVULOVIC.

Počastitev pevcev — jubilarntov in pevovodje...

Praznični del počastitve jubilarntov je bil karseda slaven. V popolnoma polni dvorani so bili med gosti in so zboru tudi izrekli čestitke in priznanja: predsednik Sob Domžale Peter Primožič, sekretar občinskega sindikalnega sveta Igor Mlakar, predsednik ZKO Slavko Pišek, predsednik odbora za kulturo občine Domžale Jernej Lenič, ki je zboru podelil srebrno Kersnikovo plaketo, predstavnik tabora slovenskih pevskih zborov iz Šentvida, ki je prinesel zlati plaketo Tabora in tudi podelil šopek. K jubileju so čestitali še predstavniki prijateljskih pevskih zborov iz Domžal in Kamnika, pa tudi prijatelj zboru — njegova častna člana Janez Grčar in Ivan Kopač. Se-

KOLENDARČEK KULTURNIH PRIREDITEV (15.—31. marec 1990)

- 15. 3. — Predstavitve filmskega ustvarjalca Nenada Jo- vičića — Knjižnica Domžale
 - 20. 3. — Glasbeni abonma: duet kitar — Jerko Novak, Igor Saje — OŠ Šlandrove brigade
 - 23. 3. — Koncert ob 15. letnici Stobljanskega okteta — OŠ Šlandrove brigade
 - 24. 3. — Klavirski koncert: Erik Šaler — kulturni dom Mengeš
 - 30. 3. — otvoritev razstave del Jorga Frakuliča — Likovno razstavišče Domžale
 - 30. 3. — Koncert domžalskega komornega zbora — OŠ Šlandrove brigade
 - 31. 3. — »Od Avenika do Slaka« — kulturni dom Mengeš
- predstavitve kasete oz. besedil k pesmim avtorja Ivana Sivca

Kapelica v Dragomlju pri Blažiču pričakuje obnovitelja in izročitelja pravemu namenu!

Dragomelj postaja čedalje bolj okno v svet, precej svežine so mu prinesli priseljenci s svojimi novimi domovi in novimi idejami oziroma pobudami. Dlje je nedavno poleg Pšate ovekovečila Dragomelj Alenka Grčar s svojo uspešno knjigo, ki ji bom ob naslednji priložnosti namenil posebno pozornost, in sicer z naslovom Ob Gobovšku in Pšati. Ob vsem tem pa si ne morem kaj, da ne bi opozoril na Marijino kapelico pri Blažiču, ki vztrajno tone v pozabo. Pred približno 40 leti je bila oskrunjena, tedaj so Marijin kip prenesli v stanovanje, ga »nadomestili« z Marijino pobudo in od takrat kapelica bolj ali manj sameva, kar je sramota za nas Dragomljane kot povečini verne in kulturne ljudi.

Glede na to, ker je kapelico načel zob časa, bi jo bilo potrebno obnoviti in v ta namen zbrati potrebna sredstva. Obnovitvena dela bi vodilo vodstvo šentjakobske župnije, krajani pa bi mu pomagali z nasveti in, kakor že rečeno, s finančnimi sredstvi. Prepričan sem, da bi pobudi za prenovitev kapelice ne nasprotoval gospodar Slavko Blažič, v čigar kompleksu poslopja se kapelica nahaja. Ker pa je bila kapelica oskrunjena, bi jo bilo potrebno po končanih delih blagosloviti in v ta namen prirediti ustrezno versko in kulturno zadostilno slovesnost, Tudi ta dolgi kapeličin »molk« nam ne more biti ravno v ponos. Izkažimo se vsaj sedaj in popravimo zamujemo.

Ivan Kepic

Jubilej — 15-letnica Stobljanskega okteta:

Živeli, pevci iz Stoba!

Biž je okrog novih pet let in prizadevni pevci iz Stoba — Stobljanski oktet praznuje nov jubilej. Kot se za jubilej spodobi, so tudi ob tej priložnosti pripravili slavnostni koncert. Prireditev bo 23. MARCA 1990 OB 19.30 V OŠ ŠLANDROVE BRIGADE.

Poleg jubilarntov bosta na koncertu nastopila še Dolenjski oktet in Ljubljanski oktet.

Kot načrtujejo, bodo za začetek jubilarnti zapeli 4 pesmi in sicer Trubarja, Slomska, Prešerna in Verbiča. Tudi imena vseh teh »mož« so povezana letos z okroglimi jubileji.

Koncert bosta nadaljevala oba gosta Dolenjski in Ljubljanski oktet, potem pa bodo Stobljanci vnovič prispevali 3 narodne pesmi: Kaj naj jaz tebi dam?, O kresu, Od Kovača (gre za krstno izvedbo pesmi v priredbi Janeza Močnika).

Ob koncu bodo oktet zapeli dve pesmi:

Prvo — Matije Tomca Teče mi vodica in drugo Vinka Vodopivca Pobratimija. Prav je, da prisluhnemo še enkrat ubranemu petju domačinov — Stobljanskega okteta ter da njihov jubilej počastimo z udeležbo na njihovem koncertu.

Navsezadnje: obisk ob jubileju je tudi priložnost, da jim izrečemo besedo zahvale za vse lepo, kar so nam dali s svojim petjem doživeti v minulih letih.

Seveda vas pa Stobljanci tudi sami vabijo na svoj praznik!

Stobljanski oktet (nonet) pred jubilejnim nastopom — 15-letnico delovanja...

Mali oglasi

Prodajam motorno kosilnico
ipina, za ohišnico. Rado Ko-
kalj, Vrhpolje 7, telefon
(064) 22-946.

Izdelava in predelava sedež-
nih garnitur (oblaženjenega po-
hištva). Notranja dekoracija
prostora, tapison, itison, ta-
pete, zavese. Tapetništvo deko-
racije, telefon: 832-951.

Inštruiram matematiko, fizi-
ko in osnovne elektrotehnike.
Telefon: 738-662.

Iščem varstvo za leto dni
starega sina na našem ali va-
šem domu. Trzin, telefon:
722-454.

Pošteno in prikupno štu-
dentko s prostimi popoldnevi
(od 14. ure dalje) iščem za de-
lo s strankami. Telefon:
723-592.

Ugodno prodajam pletilni
stroj na obroke. Telefon:
711-686.

Prosim gospo, ki sem ji dne
3.3.1990 na občini posodil
očala, da jih vrne CERAR
DRAGOTU, Študljanska 31,
Domžale.

V Domžalah ali okolici ku-
pim manjše stanovanje ali gar-
sonjero. Stanovanje je lahko
starejše. Telefon:
(061) 721-315.

Iščem samostojnega usnar-
skega galanterista za nekaj let
prakse. Plača po dogovoru. Ja-
vite se na telefon: (063)
882-858 doma ali 882-293 de-
lavnica od 15. ure dalje.

Ugodno prodajam JOGI
TERMAL dimenzije 190/90.
Informacije: Ljubljanska 88,
stanovanje 71/VII ali telefon
712-282.

Hišni svet Dermastijeva 14,
Mengeš išče delavko za hono-
rarno čiščenje skupnih prostora.
Zainteresirani naj se
oglasijo na Dermastijevi 14,
stanovanje 48.

Varstvo za deklico — starost
leto in pol iščem za 4 ure dne-
vno (od 8. do 12. ure) na na-
šem domu. Telefon: 721-301.

V Domžalah iščem od mese-
ca julija vestno in zanesljivo
žensko za varstvo 28 mesečne-
ga sina in 11 mesečno hčerko.
Naslov v uredništvu.

Prijazno gospo za varstvo
našega enoletnega sina išče
družina Blatnik, Trzin, Preše-
nova 32, telefon: 721-165.

Uslužbenka s triletno hčerko
išče stanovanje v Domžalah,
lahko neopremljeno, po mož-
nosti brez predplačila. Cenje-
ne ponudbe na tel.: 222-716 ali
pod »ŠTAJERKA«.

Ležalni kavč prodajam. Brino-
va, Domžale, Vodovodna 12.

SERVIS, popravila hladilni-
kov, hladilnih skrinj, ledomatov
in pralnih strojev ter izolacij
skrinj — Žibert Vinko, Hudo 5a,
Radomlje, tel. 724-332.

Zaposlimo čistilko za nedolo-
čen čas. Informacije: 721-279.

BISTRO MINUTA

zaposli honorarno ali za določen
čas dekle za pomoč v strežbi.
Informacije v lokalu.

novo novo novo

ZASEBNIKI, ZASEBNA IN DRUŽBENA PODJETJA

TOP MARKETING

ZAHVALA

Ob nepričakovani in nenado-
mestljivi izgubi našega ljubega
sina, brata, vnučka

SIMONA RIHTARJA

se iskreno zahvaljujem vsem,
ki ste nam v težkih trenutkih
stali ob strani, nas tolažili in po-
magali.

Hvala sorodnikom, sosedom,
znancem in sodelavcem indu-
strije pohištva STOL Kamnik za
izrečeno sožalje, podarjeno cve-
tje in denarno pomoč. Hvala
tudi gospodu župniku za lepo
opravljen pogrebni obred in
vsem, ki ste ga pospremili v nje-
gov prerani grob.

Njegovi najdražji: mamica,
očka, sestra in ostalo sorod-
stvo.

V SPOMIN
na
VIKTORJA
JENIČA
iz Gorjuše

Že leta tri v grobu spiš, a v sr-
cih naših še živi. Ne mine ura,
dan ne noč, da bi ne bil med na-
mi ti navzoč.

Hvala vsem, ki se ustavite ob
njegovem grobu in se ga spomi-
njate.

Vsi njegovi!

Solza,
žalost,
bolečina
te obudile
niso ...
V SPOMIN

ALBINU CVETKU

Leto dni bo že minilo, od-
kar zapustil si svoj dom in
nas, oh kako vse prazno,
tiho, žalostno je zdaj pri
nas. Misli naše vedno so
pri tebi, in v srcih naših še ži-
viš, naj ti lahka bo gomila,
v kateri zdaj za večno spiš.

Vsem, ki se ga spominja-
te in postojite ob njego-
vem grobu naša zahvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dra-
gega moža, očeta, starega oč-
ta, brata in strica

MATIJE KROJIVŠKA

iz Zlatenka

se iskreno zahvaljujem vsem
sorodnikom, prijateljem, znan-

Lokal v okolici Kamnika išče
dekle za honorarno delo
v šanku. Plačilo po dogovoru,
sobote in nedelje proste, delo
popoldan. Telefon: 723-090 in
832-483.

Spomin na mamo pokopano
komu ni drag, komu ni svet,
umrje mama vsem prekmalu,
četudi sto dožije let.

ZAHVALA

Ob nenadni smrti naše drage,
nadvse dobre in skrbne mame,
stare mame in prababice

ANTONIJE NOVAK

iz Sela pri Moravčah

se zahvaljujem vsem, ki so
nam ob teh težkih urah stali ob
strani, izrazili sožalje in delili z
nami bolečine slovesa.

Predvsem se zahvaljujem do-
brim sosedom za izkazano po-
moč in darovano cvetje, gospo-
du župniku za lepo opravljen
verski obred, Antonu Peterki za
ganljiv govor slovesa, pevcem iz
Moravč za občutno zapeto žalo-
stinke, praporščakom in vsem,
ki ste jo v tako velikem številu
pospremili na njeni zadnji poti
in prekrili njeno gomilo z venci
in cvetjem.

Vsem in vsakemu posebej na-
ša iskrena zahvala. Ohranili jo
bomo v lepem in trajnem spomi-
nu.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob smrti naše mame, babice,
prababice, sestre in tete

IVANE PODMILJŠAK

se iskreno zahvaljujem vsem
sorodnikom, sosedom, prijate-
ljem in znancem za izrečeno so-
žalje in podarjeno cvetje.

Posebno se zahvaljujem
dr. Starbku, pevcem in gospo-
du župniku za lepo opravljen
pogrebni obred.

Vsem skupaj in vsakomur po-
sebej še enkrat iskrena hvala.
Sin Lojze z družino.

cem in vsem sovaščanom, ki ste
sočustvovali z nami, nam z izra-
zi sožalja lajšali bolečino, ga
spremili na njegovi zadnji poti,
darovali cvetje in vence. Zahva-
ljujem se vsem sosedom in so-
vaščanom za vso pomoč, po-
grebecem, govorniku tov. Tonetu
Florjancu za poslovljne besede,
zdravstvenemu osebju iz Dom-
žal — dr. Farkašu, sestram Vidi,
Bredi in Ireni, gospodu župniku
za lepo opravljen pogrebni
obred.

Vsem skupaj še enkrat iskre-
na hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob izgubi našega dobrega
ata in starega ata

VALENTINA JERETINE

se iskreno zahvaljujem vsem
sorodnikom, dobrim sosedom in
znancem za izrečeno sožalje, da-
rovano cvetje in pomoč ter
spremstvo na njegovi zadnji po-
ti. Posebna zahvala velja ZD
Domžale dr. Cerarju, GD Rova,
ZB in društvu upokojencev Ra-
domlje, tov. Hafnarju za poslo-
vljne besede, praporščakom in
gospodu župniku za lepo opra-
vljen obred.

Vsem skupaj še enkrat naša
iskrena zahvala.

Žalujči: hčerki Nada in Pavla
z družinama.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dra-
gega

JOSIPA MAVKO

se zahvaljujem sorodnikom, so-
sedom, prijateljem in znancem,
ki ste darovali cvetje in nam po-
magali v najtežjih trenutkih ter
vsem, ki ste ga v tako velikem
številu spremili na njegovi zad-
nji poti. Iskrena hvala tudi
vsem, ki ste nam izrekli sožalje
in besede tolažbe, tovarišu Rudi-
ju Žavbiču za poslovljni govor,
bratom Pirnat za ubrano petje
ter številnim organizacijam, ki
so se s prapori poklonili njegove-
mu spominu.

Vsem še enkrat iskrena hvala.
Mavkovi.

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega
moža, očeta, starega očeta in
brata

JANEZA PIŽMA

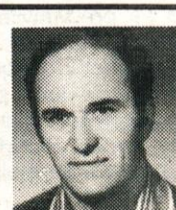
iz Male Loke 15
pri Dragomlju

se iskreno zahvaljujem vsem
sorodnikom, sosedom, prijate-
ljem in znancem za izrečeno so-
žalje, podarjeno cvetje in spre-
stvo na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujem se dr. Petru Ce-
rarju, dr. Mojci Zajčevi, sestram
Sv. Križa iz Male Loke in usluž-
bencem Doma upokojencev
Domžale za dolgoletno zdravlje-
nje in nego.

Hvala tudi delavcem in upo-
kojencem tovarne Tosama, po-
sebnemu govorniku ob grobu, pev-
skima zboroma in gospodoma
župnikoma.

Vsi njegovi.

K počitku leglo je telo
a tvoje delo in trpljenje
pozabljeno ne bo ...

V soncu Limbarska žari
tvoj duh pa z nami tu živi,
pogrešamo te tvoji vsi.

V SPOMIN

LOJZETU URANKARJU

z Limbarske gore

14. februarja 1990 je minilo
10 let od njegove prerane smrti.
Lojze se je rodil 7. 10. 1940 v
vasi Vodice pod Limbarsko goro.
Pridno je pomagal doma na veli-
ki kmetiji, saj v njegovi mladosti
še ni bilo strojev.

Ko je odrasel, je šel v dolino
za delom. Srce pa ga je vleklo
nazaj na Limbarsko goro.

Leta 1967 je kupil hišo — me-
žnarijo pri cerkvi na vrhu Lim-
barske gore. Hiša je bila med
vojno porušena in 25 let ruševi-
na. Leta 1966 so zgradili streho.
Tako je ostalo še 11 let. Ko je
Lojze kupil to stavbo, jo je pričel
obnavljati in že prvo leto je ure-
dil v njej nekaj prostora. Dela, ki
ga je Lojze vložil v to hišo, se ne
da plačati z nobenim denarjem.

Njegovi železni volji in prid-
nim rokam se lahko zahvalimo,
da smo po 25 letih na Limbarski
gori zopet lahko pričeli s turiz-
mom.

S hvaležnostjo v spominu
nanj nam je ostal v naših srcih.

Žena Francka, sinova Marko
in Franci.

Pomlad bo na naš vrt prišla,
in čakala, da prideš ti,
sedla bo na rožna tla,
in jokala ker te ni.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage
žene, mamice, stare mame, se-
stre in tete

IVANKE MLAKAR

roj. Klopčič
iz Čušnjic 23 pri Moravčah

se toplo zahvaljujem vsem so-
rodnikom, sosedom, vaščanom,
sodelavcem, prijateljem in znancem
za pomoč, darovano cvetje
in izrečeno sožalje. Zahvaljujem
se ZD Moravč, še posebno
patronažni sestri Branki.

Hvala gospodu župniku za le-
po opravljen pogrebni obred,
pevcem in Vidi Per za poslovljne
besede.

Vsem skupaj in vsakemu po-
sebej še enkrat iskrena hvala,
ker ste nam ob težkih trenutkih
stali ob strani in jo v tako veli-
kem številu pospremili na njeni
zadnji poti.

Žalujči vsi njeni.

ZAHVALA

Umrla nam je nenadomest-
ljiva mama, teta, stara mama
in prababica

Marija Bernot

roj. Jerman
(Andrejeva mama iz
Dupeljn pri Lukovici)

Ob boleči izgubi, ki nas je
doletela, se želimo iskreno
zahvaliti za vsa ustna in
pisna sožalja, podarjeno
cvetje ter vsakršno pomoč.
Zahvalo izrekamo pogreb-
nemu odboru krajevne skup-
nosti, sodelavcem iz Leka,
Slovenijalesa in Induplatov.
Hvala za ganljivo petje, go-
vorniku za besede slovesa
ter gospodu župniku za
opravljen obred in tople be-
sede. Hvala vsem, ki ste
mamo tako številno pospre-
mili na njeni zadnji poti ali
nam v tistih težkih dneh kako
drugače stali ob strani. Glo-
boko smo hvaležni vsem, ki
ste na našo mamo ohranili
lepo misel.

Vsi njeni

GOLFTURIST TURIZEM IN RENT-A-CAR
61000 LJUBLJANA, TRDINOVA 3 TELEFON: (061) 314 544, 314 580 TELEKS: 31541 YU VATOUR

Golfturist vas vabi za 1. maj!

Zakaj se kot potrošnik-turist ne bi odločili za Golfturista, ki
ima poslovalnico tudi v Domžalah — v objektu SPB-1, telefon
721-014.

Za prvomajske praznike so vam pripravili tri izjemno zanimive
aranzmaje:

V Španijo: na COSTA DEL MARESME
v domovino: V RABAC
v domovino: V CRIKVENICO

Španija — COSTA DEL MARESME — 8-dnevni izlet sta-
ne din 2.760,00 (395 DEM) — polni penzion — 8 krat
Med potovanjem ogled San Rema, Monaca, Nice, Marseilla in
Verone.

Rabac — hotel Mimoza — Hedera — »B« kategorija 1/2
TWC stane 986,00 din. Cena vključuje 5 polnih penzionov in turi-
stično takso. V hotelu MIMOZA vam je na voljo bazen z morsko
vodo, v hotelu HEDERA pa bazen s sladko vodo. Oba bazena sta
v hotelu.

Hotel Castor — Pollux — »B« kategorija, 1/2 TWC stane
849,00 din. Cena vključuje 5 polpenzionov in turistično takso. Do-
plačilo za polni penzion je 50,00 din po osebi na dan.

Crikvenica

Cena 5-dnevnega paketa je 805,00 din in vključuje namestitev
v paviljonih TN KACJAK v Damlju ali namestitev v paviljonih
hotela »AD TURES« v Crikvenici. Cena vključuje tudi turisti-
čno takso in spremstvo skupine v primeru, da se odločite za orga-
nizirani prevoz z avtobusom, seveda z doplačilom 140,00 din.

Vse informacije lahko poiščete v Golfturistu, kjer bodo dobili
tudi vse druge storitve.

Priskrbeli vam bodo avionske karte, pripravili avtobusne in
druge aranžmaje ter poskrbeli za vse, kar spada v delo turistične
organizacije. Lepo vas vabijo!

popravila, čiščenje, mazanje
vseh vrst

šivalnih strojev

TINE KLANČAR

VIR, ČUFARJEVA 6
61230 DOMŽALE

ZASTAVINA VOZILA: staro za novo

Zelo ugodna prodaja Zastavinih vozil STARO za NOVO,
možnost obročnega odplačevanja pri nakupu novega avto-
mobilna in pri zamenjavi.

Za kupljena vozila vam nudimo 10-odstoten popust pri
izolaciji v AVTOPRAVLNICI »ŠTIFAR« v Domžalah, Cesta tal-
cev 14. Vse informacije dobite pri zastopniku AVTO CELJA,
Štifter, telefon 711-966.

Finnet INŽENIRING

Maistrova 1
61234 Mengeš fax.: (061) 737-397
tel.

**ZASTOPSTVO
POSREDOVANJE
LEASING
PLAČILA NA TRI
OBROKE
LEASING NA 8,
9, 24 mesecev
POSEBNI POPUSTI
GORSKA KOLES
MOUNTAIN BIKE
CYTY BIKE
BELA TEHNIKA**

**AUDIO VIDEO
SAT — FAX
TENIŠKA OPREMA

BOTTECHIA
BANDIZIOL
ARISTON
GOLD STAR
TENSAT SAMSUNG
GOLDSTAR
FISHER BOSS
BENNETON**

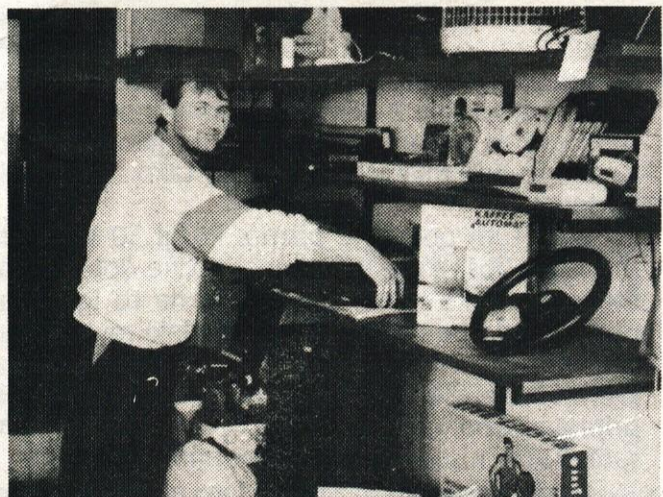

26" Beach Cruiser

SERVIS KOLES ERDANIL
CANKARJEVA UL. 3 DOMŽALE
(POD DOMŽALSKO CERKVIJO)

DELAVNICA JE ODPRTA VSAK
DELAVNIK RAZEN PETKA OD 15.30 — 19.00
TEL. 737-101

Komisijska trgovina v Radomljah ter njen lastnik mladi Miro Bodlaj.

NOVO V RADOMLJAH:

Komisijska in »navadna« trgovina na enem mestu

Nasproti diskoteke KOVAČ v Radomljah na cesti Radomeljske čete 28a je z marcem začela z delom nova trgovina. Miro Bodlaj iz Domžal je namreč odprl komisijsko trgovino in trgovino na drobno.

V komisijski trgovini prodaja vse — a vsekakor je največ bele tehnike. Ponuja samo zelo kakovostne izdelke, še posebej pa vabi vse, ki menite, da imate kaj prodati in tiste, ki želite kupovati, da ne pozabite na novo komisijsko trgovino, čaka vas veliko presenečenj. Trgovina je odprta vsak dan od 9. do 11.30 ure in od 13. do 20. ure, v soboto pa od 9. do 13. ure. Poleg komisijske trgovine je v istem prostoru tudi bogata videoteka.

Cveta

Izvršni svet Skupščine občine Domžale in Sklad stavbnih zemljišč občine Domžale

VABITA

vse občane, lastnike zemljišč v bližini urbanih centrov, ki bi bili le-ta pripravljeni oddajati v najem za potrebe vrtičkarjev, da to tako sporočijo Skladu stavbnih zemljišč tov. Marku Habatu, tel. št. 721-022.

Obenem pa vabita vse zainteresirane — bodoče vrtičkarje, da svoje potrebe in želje po najemu zemljišč za manjše zelenjavne vrtove sporočijo na isti naslov. Sodelujte z nami!

OBVESTILO:

Društvo psihotronikov Domžale

Obveščamo, da bo tečaj »mentalne dinamike« v Domžalah v naslednjih terminih:
dne 31. 3. 1990 ob 10. uri
dne 1. 4. 1990 ob 9. uri
dne 7. 4. 1990 ob 10. uri
dne 8. 4. 1990 ob 9. uri
Tečaj bo v prostorih nekdanje Knjižnice v Kolodvorski 8.

Vsebina tečaja:

- fizična relaksacija,
- miselna relaksacija,
- koncentracije, meditacija tibetanskih mojstrov,
- elementi yoge, avtogenega treninga, psihoanalize in avto-hipnoze, tehnike memorije,
- nauk o pozitivnem mišljenju,
- evolucija človeške zavesti,
- reinkarnacija in inkarnacija.

Večina udeležencev dobiva na tečaju več od pričakovanega.

Rekli so o tečaju:

V bistvu mentalne dinamike je pravzaprav kreativna vizualizacija, vse kar vizualiziraš lahko tudi ustvariš.

(Richard Bach)

Vse informacije dobite po telefonu na številko (061) 722-909.
DRUŠTVO PSIHOTRONIKOV DOMŽALE

Plesna šola »Life«

VABI V ATRAKTIVNI TEČAJ LATINO (MAMBO, SALSA, LAMBADA) TER V ZAČETNE IN NADALJEVALNE TEČAJE.

POHITITE Z VPISOM OTROK NA ZADNJI SEMESTER IN SICER OD 4. DO 15. LETA STAROSTI.

PREDVPIS OTROK ZA SEPTEMBER — 20 ODSOTKOV POPUSTA.

ZA SREDNJE IN STAREJŠE GENERACIJE SMO PRIPRAVILI ČETRTKOVE PLESNE VEČERE OB DOBRI HRANI, PIJAČI IN GLASBI VAŠE MLADOSTI!

LIFE NI VEČ KOT PLESNA ŠOLA,
LIFE JE VEČ KOT TO.

Restavracija SLAMNIK, telefon 721-531
int. 252 od 16. do 20. ure.

Trgovina »Pri Gašperju« na Prevojah

Zasebna trgovina Eda Terčelja in Angelce Svelte na Prevojah 60 se nahaja v prostorih nekdanje Napredkove trgovine oz. v hiši gostilne Gašper.

Z otvoritvijo Mercatorjeve trgovine v bližnjem Šentvidu se je oskrba v obeh krajih zelo izboljšala, z novo trgovino pa so tudi na Prevoju dobili povsem svojo lastno zasebno ponudbo.

V trgovini prodajajo vsa živila (bogata delikatesa!), meso, pijače, kruh, sadje, zelenjavo, bogato izbiro tekstilne galanterije ter vse, kar človek v gospodinjstvu potrebuje.

Kolikor je bilo ob obisku moč videti, je trgovina dobro obiskana, saj k temu gotovo prispevajo tudi zmerno cene. Potrošniki, ki se odločajo za nakup lahko zasebne trgovce s Prevoj pokličejo tudi po telefonu: 735-049.

M.

Sprejemnica za storitev, kakršne še nismo imeli:

Krznena in usnjena oblačila v čiščenje

V Domžalah, na ulici Urha Stenovca 5 je Breda Košir odprla sprejemnico za krznena in usnjena oblačila. V čiščenje sprejmejo tudi različne kože, usnjene in krznene predmete, rokavice, pasove, torbice, denarnice. Čiščenje bo trajalo teden dni, nakar boste svojo lastnino lahko v sprejemnici spet prevzeli.

Na ulico Urha Stenovca se lahko napotite s Prešernove ceste, storitev pa boste našli vis a vis dežnikarstva Tajč-Igličar.

Sprejemnica je odprta vsak dan od 8. do 12. ure in od 15. do 18. ure, ob sobotah pa od 8. do 12. ure.

Čenjene stranke tudi obveščajo, da jih lahko pokličejo po telefonu 721-765.

VSE ZA VAŠ VRT

Čenjene stranke obveščamo, da je Kmetijska zadruga EMONA odprla novo trgovino VRTIČKAR V SPB-1 na Ljubljanski 84.

Trgovina je odprta od 9. do 18.30 ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

Čenjene stranke vabimo, da nas obiščejo.

SIMAX

Trgovina z avto deli in dodatno opremo. Domžale, Masljeva 11 pri Kurivu.

Telefon: 721-656.

Delovni čas od 8. do 20. ure in ob sobotah od 8. do 17. ure.

Prijazen nasmeh novo pečene mlade zasebnice v trgovini Lila v Dobu.

Novo v Dobu:

Rožnata trgovina — Lila

Ob magistralni cesti M.10 v Dobu na Ljubljanski cesti je v prostorih nekdanje trgovine Dobrina ob začetku oz. koncu Doba Marina Cvetko sredi februarja 1990 odprla trgovino na drobno LILA. Okusno urejena trgovina, vsa v belem in »lila«, ponuja vse, kar je v zvezi s tekstilom. Lahko vas obleče od nog do glave, (otroke, ženske, moške) v trgovinici se najdejo posamezni kosi obleke tako za najbolj zahtevne mlade kupce, kot tista bolj preprosta krila in predpasniki, ki jih rabišmo za delo v hiši ali na polju. Na urejenih policah najdete vse od spodnjega perila, nogavic, različnih kril in bluz (lastnica obljublja poiskati vašo številko, če je ni ravno v trgovini), pa do plaščev, bund, v kratkem pa bo ponudba dopolnjena tudi z metražo in pozamentenjo (gumbi, sukanec, zadrge, elastika, trakovi vseh vrst ipd.). Cene so konkurenčne, z vsakodnevnim dopolnjevanjem izbire iz različnih podjetij (Veletekstil, Tkanina, Univerzale, privatnik Klakočar) in ponudbo vsakovrstnih izdelkov skoraj brez marže, je vsak obisk trgovine novost in priložnost za dober nakup.

Še delovni čas: dopoldne (tudi ob sobotah) od 9. do 12. ure, popoldne od 14. do 18. ure, ob najnovejših priložnostih pa lastnico trgovine lahko poiščete tudi v Dobu na Trdinovi 4 in rada vam bo ustregla.

Obiščete LILO in se prepričajte sami!

V.

Rožice z Moravškega

Čenjene stranke obveščam, da sem odprla poslovni prostor »Cvetličarno VRTNICA« ob glavni cesti Želodnik—Žaga—Dole—Moravče. Nudim pestro izbiro rezanega cvetja, lončnic, aranžiranje, izdelavo vencev vseh vrst ter ostalo. Naročila sprejemamo osebno ali preko telefona št. 731-184 vsak dan.

Delovni čas:

- dopoldne od 9. do 11. ure
- popoldne od 14. do 19. ure
- ob nedeljah in praznikih od 8. do 12. ure
- ob sredah zaprto.

Občani Moravske doline in ostali: izkoristite ugodnost, se vam priporoča!

Cvetličarna VRTNICA
Branka Klopčič,
Dole št. 30
Moravče

VABILO:

O melioraciji Radomlje ...

Krajevna konferenca Socialistične zveze Dob vabi na razpravo o načrtu melioracije Radomlje 6, 6, 7, ki bo v

torek, 20. 3. 1990 ob 19. uri v prostorih KS Dob (nad trgovino).

Vabljeni vsi, ki jih zanima urejanje vodotokov Rovščice in Hudskega potoka ter načrt melioracij, agrooperacij in komasacij, zlasti pa kmetje in lastniki zemljišč ter občani KS Dob in KS Vir.

Slamice iz Slamnika:

ALI IMAJO ŽENSKO IN STAREJŠI LJUDJE TUDI PRIHODNOST?

Mislili smo, da je v naši družbi odgovor že dan, ugotovljamo pa, da se nekje v občini o tem še sprašujejo...

Ne bomo presenečeni, če si bodo v prihodnje v pomanjkanju atraktivnih, provokativnih vprašanj postavili tudi tole: Ali so ženske in starejši tudi ljudje?

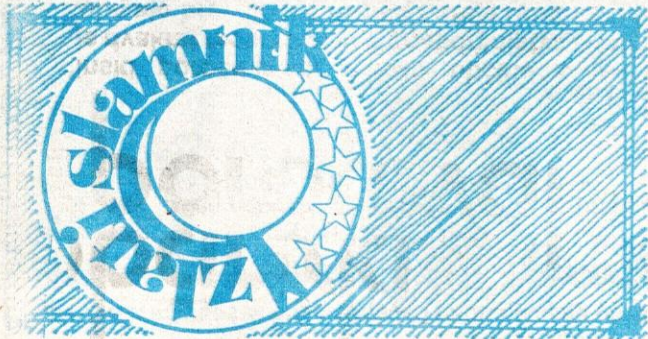
HOLDING

Če še ne veste, kaj pomeni HOLDING, ki je trenutno HIT nekaterih naših gospodov, preberite spodnjo formulo, pa vam bo vse jasno:

OPRAVIČILO ZA NAPAKO

V tretji številki Občinskega poročevalca je vnovič ponagajal tiskarski škrat. Prejemnika Zlatega Slamnika Janeza in Ančo Šlibar iz gostilne RUS v Šentvidu je preimenoval v Hribar. Obema nagradnema ter bralcem se za škratovo napako iskreno opravičujemo.

Uredništvo

ZLATI SLAMNIK — STANETU HABETU in PEVSKEMU ZBORU DOMŽALE DU JANEZ CERAR

ZLATI SLAMNIK uredništvo namenja Moškemu in Ženskem pevskemu zboru Društva upokojencev Janez Cerar ter sedanjim in nekdanjim članom — ter zlasti zborovodji Stanetu Habetu za uspešno vodenje obeh zborov.

GORJAČA ROKOVNJAČA — GRADBENIKOM NA BISTRIŠKEM MOSTU

GORJAČO ROKOVNJAČO pa namenjam izvajalcem gradbenih del na bistriškem mostu, ki se okrog svojih gradbenih opravil obračajo kot svetopisemski Noe, ko je gradil svojo baroko...

občinski poročevalec

Občinski poročevalec, glasilo občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Vera Vojska, glavna urednica, Matjaž Brojan, odgovorni urednik, Marjan Bolhar, Marjan Gorza, Pavle Pevec, Cveta Zalokar-Oražem, Tone Orel, Ivan Kepic, Janez Stibrič, SDZ, Ivko Hribar, Igor Lipovšek-Lenasi, Martin Grošelj.

Glavna urednica: Vera Vojska, tel.: 721-321, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 711-686, tehnični urednik: Franc Mazovec, tel.: 323-841, fotografije: Vido Repanšek, tel. 737-660 popoldan.

Glasilo izhaja v nakladi 15.500 izvodov in ga tiska Tiskarna ljudske pravice Ljubljana. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 70, Domžale p.p. 2. Poslanih rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača. Uradne ure uredništva: ponedeljek in petek od 10. do 13. ure in srede od 10. do 13. ure in od 14. do 17. ure. Glasilo je na podlagi sklepa izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodnje.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

HOLDING je enako UKRADI, DOKLER JE ŠE KAJ! Pa še res je!

MEŠANA LASTNINA

Ob raznoraznih učenih znanstvenih in manj znanstvenih razlagah pojma mešana lastnina, predlagamo preimenovanje v ZMEŠANO LASTNINO, saj se itak ne ve... Malo tvoje, malo naše... no ja, na koncu — mo-je...

4,5 Odstotka za dva glasa

Iz zaupnih virov smo izvedeli, da si gospodje v nekaterih organizacijah (pa ne iz naše občine!), s tem, ko naj bi združevali 4,5 odstotka od OD lahko prislužijo dva glasa pri odločanju. FI-no!

Dragi gospodje! Pa veste, da je to več, kot si je priporil komplet delavski razred, koliko odstotkov je pa žal dal, pa vi sami najbolj veste.

Saj smo samo ljudje:

Goveja glasba na domžalskih pašnikih

Bili so časi, ko smo se sramovali svojih korenin. Posebno v treznem stanju. Ko pa je vmes posegel kakšen maliganček, so se razvezali jezički in upali smo celo priznati, da smo doma iz kmečke hiše. Na uho povedano: vsi Slovenci smo pač poljedelci, če ne v prvem, pa vsaj v tretjem, četrtem kolenu. Ljubljana je imela na primer pred dvestotimi leti le deset tisoč prebivalcev, za dva Mengša. In k tem koreninam pač spada tudi naša glasba, pa najsi je prihajala iz citer, gosli ali harmonike.

V povojnem času je prišlo do zanimivega razkoraka. Tri četrta zahodne Evrope je podivjalo za Avseniki kot za kakšnimi Beatlesi, doma pa so vsi bolj fini ljudje ob tej glasbi vihali nosove in se zmrdovali, češ, to pa že ni kultura, to ni nič, to je navaden kič. Vsem tistim pa, ki so bili kakorkoli povezani s takšno glasbo, pa so kar na pamet prilepili etiketo kmeta, kmetavzarja, ljubitelja tako imenovane goveje glasbe.

Zlomek pa je ta, da prav goveja glasba odlično uspeva tudi na domžalskih pašnikih. Ker imamo sorazmerno dobro in uspešno glasbeno šolo tako v Domžalah kot v bližnjem Kamniku, je prihajalo iz teh šol vse več glasbenikov, ki jim prav domača glasba ni bila zoprna. Nekaj učencev se je sicer usmerilo tudi na področje resne glasbe, izredno bogata je občina z vokalno glasbo, za vsakim drugim vogalom pa godejo tudi tako imenovani ljudski godci, ki poznajo celo note, ki snemajo plošče in kasete, ki predstavljajo našo občino tudi izven naših meja. Tako rekoč ambasadorji naše Slovenije so, pa priznajmo ali ne.

Prvovrsten fenomen je tudi ta, da so vse tovrstne prireditve v občini že vnaprej razprodane, da je obiska vedno dovolj, da je zanimanje za to glasbo nadpovprečno. Ker je nemogoče čez noč zamenjati vse občane in jih prepričati, da so neumni, je bilo očitno treba popustiti tudi pri tej kulturi, ki ji nekateri pravijo subkultura, drugi goveja kultura, spet drugi pa so toliko bolj fini, da

ji rečejo celo množična kultura, češ množice ne vedo, kaj delajo, imajo pač zmešan okus, izbranci, pa že vemo, kako naj se obrnemo. No, Bog jim pomagaj, v zadnjem času se mi celo zdi, da bodo tudi ti popustili, kajti še nobenega nisem videl v planinski koči, da bi se vrtel ob zvokih klavirja, veliko pa že ob harmoniki ali kitari.

Res je nenavadno, da imamo v občini toliko dobrih ansamblov, od Alpskega kvinteta do Marele, od Stoparjev do Nika Zajca, da omenim le glavne, vsako leto pa se na sceni pojavljajo novi in novi ansambli. Nekaterim res gledajo iz oči samo marke, ker mislijo, da bodo na hitro prišli do slave in predvsem do denarja, toda vsaj med naštetimi je tako glasbeni izraz kot odnos do dela profesionalen in prav nič se nam ne bi bilo treba sramovati, če jih pozna tudi pol zahodne Evrope, če se prodajajo njihove kasete vsaj po vsej mili ožji domovini in če imajo oboževalce po vsej bližnji in širni okolici.

Ker mi je prav pred kratkim izšla avtorska kasetka s skladbami, za katere naj bi napisal najbolj uspešna besedila, od Avsenika do Slaka, naj mi bo dovoljena še tale pripomba: Piscev besedil je vražje malo in dobro bi bilo, da bi se pojavil še kdo. K meni skoraj vsak teden pride kdo po nasvet, ker bi želel pisati besedila, vendar pa ugotavljam, da ti pisci nimajo niti osnovnega pojma o metriki, da niso nikdar slišali, kaj je jamb in trohej, da ne obvladajo pesniškega izpovedovanja, radi pa bi bili vsi po vrsti veliki pesniki. No, ne mislite, da sem si tako všeč, da bi si predstavljal, kako pameten sem, hočem le povedati, da je treba tudi na tem področju nekaj znanja, vse pa se začne s šolo, tako kot za glasbenika v glasbeni šoli. In če k temu dodam še dejstvo, da je celo Prešeren uporabljal le 2500 besed v svojih imenitnih Poezijah, potem tudi občutek pri res precej tematsko omejenem pesnenju niti ni tako slab. Pa še tu je treba imeti navdih in veliko potrpljenja z muzikanti, ki so tako in tako vsi najboljši na svetu. To se ve samo od sebe.

Samo še sklepna misel. Občutek imam, da bomo sčasoma priznali celo doma to našo domačo glasbo, saj opažam, da veliko javnih prireditev ne more brez nje, za dobro razpoloženje pa jo vzamejo za svojo občasno celo tisti, ki je niso nikdar marali. Saj ne, da bi jo tako močno zagovarjal, kot se zdi na pogled, hotel sem le povedati, da vse skladbe niso samo navadne pleve. In da vse pesmi le niso goveja glasba. Prej ko slej bomo to odkrili vsi. Saj smo samo ljudje...

Ivan Sivec

Kako čudni smo ljudje:

Čudno pismo...

Kako zanimivi smo ljudje: bolj smo revni, bolj in več igramo na srečo. Po radiu in televiziji nas prepričujejo: »Kupi srečko, da boš zadel milijone in boš srečen vse življenje.« Mladina nori za temi srečkami, ki te čakajo za vsakim vogalom. Kaj bo z našo srečno mladino, ki jo čaka tako srečna prihodnost.

Kupi tudi podobno pismo: Pošlji 50 nemških mark, pa boš, ko se vse skupaj obrne dobil nazaj toliko in toliko mark. Ali tisti, ki na to igra, kaj pomisli, kdo bo nazadnje plačal. Neki revež, ki bi tudi nasedel, mogoče pa nima denarja niti za kruh. Saj nemške marke ne padajo z neba in ne pripravajo po »župci«. Nekdo plača, nekdo »nasanka«. Da niste med temi zadnjimi tudi vi?!!

Od neznanega pošiljatelja sem torej prejel pismo z dokaj čudno vsebino: »To pismo moraš poslati na dvajset novih naslovnikov. Če tega ne boš storil, te bo zadela nesreča!«

Potem navaja nekaj primerov, kako so nekateri ta pisma zavrgli in jih niso razposlali naprej, pa da se jim je nekaj hudega zgodilo; čim pa da so omenjeno pisanje razposlali, kot velevala osnovno sporočilo, pa jih je »srečala« sreča.

Poprečen človek bi rekel: »Zakaj vse to?« Čemu grožnja z nesrečo? Ali res samo za to, ker konjiček pošiljatelja ne bo »cvetel« naprej? Od kod pa sreča, ko to izjemno pisanje vsebuje niti ene same lepe želje ali dobrega name-na?

Prav zato vam pošiljam novo obliko pisma, ki naj bi se širilo po svetu.

Spoštovani naslovnik

Po eni strani svet napreduje; standard poprečnega človeka nekje pada, drugod pa manj ali bolj raste. Tudi svobojščine in osnovne človekove pravice vse bolj prihajajo do izraza. V marsikateri državi pa vlada vsakovrstno nasilje, in to od materialnega do duhovnega sveta.

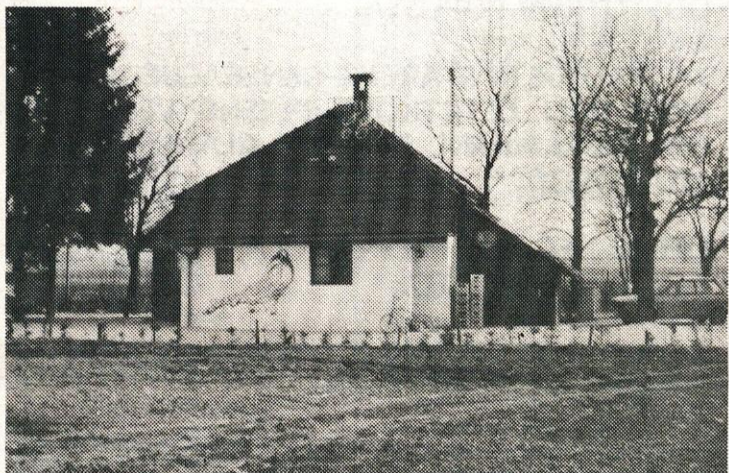
Ker je moč državniške oblasti vse bolj odvisna od vsakega državljanca, torej tudi od tebe, spoštovani naslovnik, te prosim, da z vsemi svojimi močmi deluješ za dobro na svetu. Podpirajmo poštene predstavnike, razgledane osebnosti, pridne in delavne ljudi, ki so ali bodo na oblasti, da bo svet postajal lepši, bolj pošten in da bo imel posluh tudi za malega človeka.

Da boš s tem uspel, ti želim zdravja, telesnih in duhovnih moči, veliko srčnosti, poštenega in uspešnega dela. Bodimo prijazni in dostopni za drugače misleče.

Spoštujemo in ljubimo se med seboj. V tem je prihodnost človeštva.

Lepo te prosim, če le zmoeš oziroma utegneš, pošlji to pismo na deset novih naslovnikov; saj le želja za dobro svobaja svet.

Iskren in prisrčen pozdrav
vam pošilja vaš neznanec

Tam sredi polja je en Čep. Marsikdo si je že od znotraj ogledal, koliko je moker ta čep. Marsikdo si pa to še bo, kajti firbec je le firbec in hiše, kjer Bog roko ven moli ni kar tako lahko spregledati. Zlasti še, če je sredi polja. Pravijo, da so glavni manekeni v tem prostoru Trzinci, Mengšani in Ločani.

Na sredi polja je en »čep«

(Kje pa je sod? To že hočejo izvedeti številni obiskovalci...)

1. Na Mengeškem polju (naslov je Mengeš, Na ulici 58) so pred dnevi odprli Bar »ČEP«.
2. »Kjer je čep, je tudi sod«, boste rekli. Res je!
3. Čep pa mora biti moker! Če je ves moker, si že hodijo ogledovat številni obiskovalci... Za prvi maj obetajo velik kotel, poln golaža, na poletje pa tudi prigrizek. Pravijo, da takega, od koder se bo kadil prijeten dim...

Mogočna stara lepota platana

Na lepem in velikem dvorišču gradu Tustanj pri Moravčah, ki letos praznuje 500-letnico v senci raste ca. tristo let stara platana. Njen obseg je skoraj sedem metrov, zraven pa je lipa, stara štiristo let. Njen obseg je več kot šest metrov. Zanimivo je to, da sta debeli obeh starih in velikih dreves, še delno zdravi. Na vejah le-teh vsako noč prenočuje družina lepih pavov, katere ima lastnik gradu Dominik PIRNAT že nekaj let za okras grajskega dvorišča.

»Tu je tudi približno dvesto let stara kamnita miza in okoli nje klopi. Vse to domači in obiskovalci uporabljajo za prijeten klepet v senci pod mogočno platano. Nekaj deset metrov vstran je še ohranjen manjši grajski ribnik z rdečimi, belimi in rumenimi lokvanji v poletnem času, v zimskem pa je kot drsališče za okoliško mladino. Ki sem gor prihajal, je povedal gospodar Dominik PIRNAT ob najinem srečanju.

Tekst in slika:
Jože NOVAK